

§ PUSKUNTA

Bi

VALIOKUNNAT
ASIAKIRJAVIHKO

DIAARIOTE
PERUSTUSLAKIVALIOKUNTA

HE 17/2005 vp
laiksi tilatukijärjestelmän täytäntöönpanosta

Saapunut: Lausuntoa varten

Mietintövk: MmV Ministeriö: MMM Lähetyspvm: 30.03.2005
Lähetäjä: Täysistunto
Saapumi sp 31.03 .2005 Tilakoodi: Käsittely päättynyt
vm:
Lopputoimi: PeVL 25/2005 vp
Lopputoim.pvm: 15.06.2005

15.06.2005 Lausunto lähetetty MmV
Valmistunut
15.06.2005 Kirjallinen lausunto
15.06.2005 merk. saapuneeksi
PeVL 25/2005 vp

PeVL 25/2005 vp
oikeustieteen tohtori
Pekka Länsinevan
kirjallinen lausunto
15.06.2005 Yksityiskohtainen
käsittely
15.06.2005 Yleiskeskustelu
15.06.2005 As i antunt i j akuul emi sen
päättäminen
15.06.2005 *Jatkettu I käsittely*
Asiantuntijoiden kuuleminen
-hallitusneuvos Esko Laurila
maa- ja metsätalousministeriö (K)
-ylitarkastaja Outi Kostama
maa- ja metsätalousministeriö (K)
-professori Mikael Hiden (K)
-professori Tuomas Ojanen (K)
-professori Jarno Tepora (K)
08.06.2005 Yleiskeskustelu lausuntoluonnos
08.06.2005 *Jatkettu I käsittely*
Asiantuntijoiden kuuleminen
päättäminen
15.04.2005 Asiakirja merk. maa- ja metsätalousministeriön
saapuneeksi *Jatkettu I* muistiot
15.04.2005 *käsittely*
Kirjallinen lausunto professori Juha Karhun
merk. saapuneeksi *Jatkettu I* kirjallinen lausunto
15.04.2005 *käsittely*
Asiantuntijoiden kuuleminen
-oikeustieteen tohtori, dosentti Pekka Länsineva (K) -
professori Mikael Hiden (K) Asiantuntijoiden kuuleminen -
05.04.2005 *I käsittely* hallitusneuvos Esko Laurila maa- ja metsätalousministeriö (K) -
ylitarkastaja Outi Kostama maa- ja metsätalousministeriö -
professori Kaarlo Tuori (K) -professori Tuomas Ojanen (K)
-professori Seppo Laakso (K) Ilm. vkaan saapuneeksi
(lausunto)

01.04.2005

31.03.2005

-Kirjaus-

Saap. lausuntoa varten

MAA - JA METSÄTALOUSHALLITUSMINISTERIÖ

4.5.2005

Esko Laurila

Hallitusneuvos

Eduskunnan perustuslakivaliokunnalle

Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi tilatukijärjestelmän täytäntöönpanosta (HE 17/2005)

Maatalouspolitiikka on Euroopan yhteisön perustamisesta lähtien ollut yksi yhteisön politiikkalohkoista. Maatalouspolitiikka on yhteisön yhteinen politiikka, josta sillä on yksinomainen päätösvalta. Maatalouspolitiikasta päättävät jäsenvaltiot yhteisesti.

Maatalouspolitiikasta säädetään EY:n neuvoston ja komission asetuksilla. Nämä säädökset ovat sellaisenaan suoraan sovellettavia ja velvoittavia Euroopan unionin alueella. Maatalouspolitiikan täytäntöönpanosta voidaan säätää myös kansallisilla säädöksillä. Suomessa kansallinen säätäminen perustuu Euroopan yhteisön yhteisen maatalouspolitiikan täytäntöönpanosta annettuun lakiin (1100/1994), jonka perusteella on mahdollista antaa lähinnä teknisluontoisia täytäntöönpanosäännöksiä maa- ja metsätalousministeriön asetuksilla.

EY:n neuvostoja komissio ovat hallituksen esityksessä yksilöidyillä asetuksilla säätäneet maatalouspolitiikan uudistuksesta. Uudistus on sisällöltään laaja kokonaisuus ja sen keskeisenä sisältönä on tilatukijärjestelmän luominen. Uuden järjestelmän tavoitteena on muuttaa tukijärjestelmää siten, että tuen suuruus olisi riippumaton tuotannon määrästä. Osa tuista olisi kuitenkin mahdollista edelleen säilyttää tuotantoon sidottuina. Uudistus sisältää useissa kohdin valinnanmahdollisuuksia, joissa jäsenvaltiot voivat säädetyissä rajoissa valita oman maakohtaisen järjestelmänsä. Tällaisia ovat muun muassa tukimallin valinta sekä uudistuksen voimaantuloajankohta. Erityisesti tukimallin valinta on asia, joka saattaa merkitä maatalouden eri tuotantosuuntien kannalta ja myös yksittäisten viljelijöidenkin kannalta muutoksia heidän oikeuksiensa ja velvollisuuksiensa perusteisiin. Tämän vuoksi onkin perusteltua säätää tukimallivalinnan perusteista lailla, vaikka edellä mainittu täytäntöönpanolaki näyttäisi antavan perusteita alemmanasteiselle säätämislle.

Lakiehdotuksessa on useita asetuksenantovaltuutuksia valtioneuvostolle. Asetuksenantovaltuutuksissa on pyritty noudattamaan samaa linjaa kuin muuallakin maatalouden tukisäädöksissä. Tältä osin viitataan lakiin maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista (1559/2001) sekä lakiin satovahinkojen korvaamisesta (1214/2000).

Tilatukijärjestelmän myötä luodaan uusi käsite, tukioikeus, josta säädetään lakiehdotuksen 3 luvussa. Tukioikeudet vahvistettaisiin pääsäännön mukaisesti vuoden 2006 maataloustukien haun perusteella. Tukioikeudet vahvistetaan sille, jonka hallinnassa pelto tuona ajankohtana on. Tukioikeus vahvistetaan siis myös vuokratun pellon osalta vuokramiehelle ja se jää vuokramiehelle myös vuokrasuhteen päätyttyä. Tämä periaate on yhteisösäännöissä säädettyjä tarkoituksena on viljelijän suojaaminen. Ns. CAP-tukien saamisen edellytyksenä on tilatukijärjestelmässä, että viljelijällä on tukioikeuden lisäksi hallinnassaan viljelysmaata. Käyttämättömät tukioikeudet palautuvat määräajan jälkeen varantoon. Tukioikeuksien hallinnointia varten on tarkoitus perustaa tukioikeusrekisteri.

Tukioikeuksien ensimmäisen vahvistamisen jälkeen olisi mahdollista lakiesityksen 10 §:n 5 momentin mukaan vuokranantajan ja vuokralaisen välillä sopia ilman lahjaveroseuraamuksia tukioikeuden luovuttamisesta vuokranantajalle eli maanomistajalle.

Hallituksen esitys vastaa valtion ja maataloustuottajien keskusjärjestöjen välillä maaliskuussa 2005 saavutettua neuvotteluratkaisua.

7/2005 vp
15/2005 vp/2

PERUSTUSLAKIVALIOKUNNALLE

Esitän kunnioittaen seuraavan lausunnon, joka koskee hallituksen esitystä laiksi tilatukijärjestelmän täytäntöönpanosta (17/2005 vp).

Yleistä

Hallituksen ehdottamassa laissa säädettäisiin EY:n yhteisen maatalouspolitiikan uudistuksen täytäntöönpanosta. Uudistuksesta on säädetty EY-asetuksilla, jotka ovat Suomessa välittömästi sovellettavaa oikeutta. Asetukset ovat kuitenkin useissa kohdin jättäneet jäsenvaltioiden päätettäväksi erinäisiä uudistuksen toteuttamiseen, erityisesti

niin sanotun tukimallin valintaan ja täsmentämiseen liittyviä kysymyksiä. Hallituksen esitykseen sisältyvän lakiehdotukset tarkoituksena on säännellä EY-asetusten kansalliseen päätösvaltaan jättämiä kysymyksiä. Sikäli kuin jäsenvaltioille jää päätösvaltaa, ne käyttävät sitä valtiosääntönsä mukaisessa järjestyksessä.

Hallituksen esityksen säätämijärjestelyperustelut ovat hämmästyttävän puutteelliset. Niissä ei yksilöidä valtiosääntöoikeudellisesti ongelmallisia säännöksiä, eikä perustella hallituksen kantaa, jonka mukaan lakiehdotus voidaan käsitellä tavallisen lain säätämijärjestyksessä. Esityksessä todetaan, että siinä on "henkilötietojen käsittelyä koskevia säännösehdotuksia sekä useita asetuksenantovaltuuksia", ja esitetään johtopäätöksenä, että "edellä mainituilla perusteilla hallitus pitää suotavana, että esityksestä pyydetäisiin eduskunnan perustuslakivaliokunnan lausunto". Käsillä on jälleen lakiesitys, jossa eduskunnalle jätetään sellaisia lainvalmistelutehtäviä, joista tulisi huolehtia hallinnossa, ennen hallituksen esityksen antamista.

Asetuksenantovaltuudet

Hallituksen esityksen säätämijärjestysperustelujen mukaan "lähtökohtaisesti Euroopan yhteisön yhteisen maatalouspolitiikan täytäntöönpanosta annettu laki näyttäisi antavan varsin laajat valtuudet säätää yksittäisistä asioista maa- ja metsätalousministeriön asetuksella". Hallitus kuitenkin toteaa, että "tukimallin valinta ja maatalousuudistuksen voimaantulosta päättäminen ovat ... niin merkittävä kokonaisuus, että niistä on perusteltua säätää lailla". Hallituksen käsitys mainitun 1994 annetun lain maa- ja metsätalousministeriölle antamasta asetuksenantovallasta on syytä kyseenalaistaa. Asetuksenantovalta koskee yhteisen maatalouspolitiikan täytäntöönpanoon liittyviä teknisiä kysymyksiä. Ministeriön asetuksenantovallasta säädetään lain 11 §:ssä seuraavaa:

"Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä kiintiöiden, tukien, palkkioiden ja korvausten hakemis-, myöntämis- ja maksamismenettelystä sekä maksamisedellytyksistä ja muista vastaavanlaisista seikoista sekä niiden hoitoon liittyvistä tallennus-, suunnitelma- ja seurantajärjestelmien teknisistä yksityiskohdista sekä teknisluonteisesta valvonnasta siltä osin kuin Euroopan yhteisön lainsäädännön täytäntöönpano sitä edellyttää.

Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä myös maa- ja puutarhataloustuotteista, eläimistä, rehuvalmisteista ja elintarvikkeista sekä näiden valvonnasta. Tarkemmat säännökset voivat koskea tuotantoa, käsittelyä, merkitsemistä, kauppaa, maastavientiä, maahantuontia, varastointia, jalostusta, kuljetusta ja muuta niihin verrattavaa yksityiskohtaa,

valvonnan vaatimien rekisterien perustamista ja ylläpitoa sekä niihin liittyvää toiminnanharjoittajan ilmoitusvelvollisuutta sekä tarkastajien valtuuttamista siltä osin kuin Euroopan yhteisön lainsäädännön täytäntöönpano sitä edellyttää.

Lisäksi maa- ja metsätalousministeriön asetuksella voidaan tarvittaessa antaa tätä lakia tarkempia säännöksiä Euroopan yhteisön säännöksissä jäsenvaltioiden päätettäväksi jätetyistä seikoista."

Hallituksen esityksen säätämisyjärjestysperusteluissa lienee viitattu lähinnä lainaamani pykälän 3 momentin mukaiseen asetuksenantovaltaan. On kuitenkin syytä huomata, että lakia säädettäessä tässäkin momentissa tarkoitettun sääntelyn katsottiin kohdistuvan täytäntöönpanoa koskeviin teknisluonteisiin seikkoihin eikä poliittista harkintaa vaativiin kysymyksiin. Niinpä maa- ja metsätalousvaliokunta totesi hallituksen esityksestä antamassaan mietinnössä (15/1994 vp), saamaansa selvitykseen viitaten, että "yhteisen maatalouspolitiikan täytäntöönpano tulisi olemaan pääosin hyvin teknisluonteista hallinnollista norminantoa, ei lainsäädäntövallan käyttämistä tai sen delegointia". Valiokunta katsoi, että "laintasoista sääntelyä edellyttävät ainakin sellaiset kansallisesti päätettävät järjestelyt, jotka vaikuttavat keskeisesti yksilön tai elinkeinonharjoittajien oikeuksiin". Tällaisia olisivat järjestelyjä ovat muun muassa tuotanto-oikeuksia koskevat säännökset, kuten kiintiöjärjestelyt. Valiokunta edellyttikin, että "elinkeinoharjoittajien tuotanto-oikeuksien, kuten maitokiintiöiden sekä emolehmä- ja uuhipalkkiokiintiöiden määräytymisen perusteista ja muista tuotanto-oikeuksiin olennaisesti vaikuttavista seikoista säädetään lailla".

Lisäksi on huomattava, että laki Euroopan yhteisön yhteisen maatalouspolitiikan täytäntöönpanosta annettu laki säädettiin ennen uuden perustuslain voimaantuloa. Nyt ehdotettuja valtuussäännöksiä on arvioitava perustuslain 80 §:n lainsäädäntövallan siirtämisestä sisältämien säännösten valossa. Perustuslain 80 §:n 1 momentti kuuluu seuraavasti:

"Tasavallan presidentti, valtioneuvosto ja ministeriö voivat antaa asetuksia tässä hallitusmuodossa tai muussa laissa säädetyn valtuuden nojalla. Lailla on kuitenkin säädettävä yksilön oikeuksien ja velvollisuuksien perusteista sekä asioista, jotka tämän perustuslain mukaan muuten kuuluvat lain alaan. Jos asetuksen antajasta ei ole erikseen säädetty, asetuksen antaa valtioneuvosto."

Perustuslakivaliokunnan verraten runsas perustuslain 80 §:ää koskeva lausuntokäytäntö on olennaisesti seurannut esitöiden tulkintaohjeita. Hallituksen uutta perustuslakia koskevan esityksen perusteluissa selvennettiin asetuksen antamiseen valtuuttavalle laille asetettavia vaatimuksia. Yksilön oikeusasemaan vaikuttavat keskeiset säännökset olisi

sisällytettävä lakiin. Lailla voitaisiin "valtuuttaa antamaan tarkempia säännöksiä yksilön oikeuksiin liittyvistä vähäisistä yksityiskohdista". Lisäksi "valtuuttavan lain olisi tällöin täytettävä perustuslakivaliokunnan viimeaikaisessa lausuntokäytännössä edellytetyt täsmällisyyden ja tarkkarajaisuuden vaatimukset". (HE 1/1998 vp, s. 131-132)

Nyt käsiteltävässä lakiehdotuksessa hallitus ehdottaa valtioneuvostolle laajoja asetuksenantovaltuuksia, joiden on vaikea katsoa kaikin osin rajoittuvan vain "yksilön oikeuksiin liittyviin vähäisiin yksityiskohtiin". Valtioneuvostolle ehdotettu asetuksenantovalta näyttää useissa kohdin koskevan yksilöiden maataloudenharjoittajien - oikeuksia tavalla, joka perustuslain 80 §:n esitöiden ja perustuslakivaliokunnan käytännön valossa ei ole mahdollista asetuksentasoisille säännöksille. Missä määrin näin on, vaatisi kunkin valtuutussäännöksen erillistä tarkastelua, jolloin lähtökohdaksi tulisi ottaa - paitsi nyt ehdotettavan lain säännökset - se harkintavalta, jonka Euroopan yhteisön asetukset, ennen kaikkea asetus EY 1782/2003, jäsenvaltioille jättävät. Tällainen yksityiskohtainen tarkastelu ei ole ollut mahdollinen tähän lausuntoon käytettävissä olleessa ajassa; tarkastelu olisi itse asiassa tullut sisällyttää hallituksen esitykseen. Otan vain yhden esimerkin valtuutuksesta, joka aivan ilmeisesti ylittää perustuslain 80.1 §:n asetuksenanto-oikeudelle asettamat rajat. Esimerkkini on lakiehdotuksen 3.5 §, jonka mukaan "tilatukiasetuksen 67-70 artiklan mukaisista tukimuodoista, tuen myöntämisen perusteista, tukimääristä, yksikkötukien tasoista sekä muista kyseisten tukien ehdoista säädetään asetuksella".

Ehdotetun asetuksenantovallan valtiosääntöoikeudellinen ongelmallisuus ei rajoitu vain tukimuotoja ja maatalouden harjoittajien niitä koskevia oikeuksia määritteleviin säännöksiin. Valtiosääntöoikeudellisesti arveluttava on myös lakiehdotuksen 7 §:n valtuutussäännös, jonka mukaan "tilatukiasetuksen mukaisten lakisääteisten hoitovaatimusten noudattamisen valvonnasta säädetään tarkemmin valtioneuvoston asetuksella". Valtuutussäännös on aivan liian väljä ainakin siinä tapauksessa, että asetuksella on tarkoitus säätää perusoikeuksia, kuten omaisuuden suoja tai kotirauhaa, koskettavista tarkastusvaltuuksista".

On mahdollista, että hallituksen lakiehdotuksen valtuutussäännösten laatimiseen on vaikuttanut maa- ja metsätalousministeriön hallinnonalan, erityisesti maatalouden tukimuotojen, sääntelyperinne. Ennen Suomen liittymistä Euroopan unioniin järjestelmä perustui maataloustulolakeihin, joita oli säädetty vuodesta 1956 lähtien; näistä viimeinen oli vuonna 1993 säädetty laki maataloustuotteiden markkinajärjestelmästä (1518/1993).

Tämän lain mukaan järjestelmään kuului valtion ja maataloustuottajien keskusjärjestöjen välinen neuvottelu- ja sopimusmenettely, jonka jälkeen valtioneuvoston päätöksellä määrättiin tavoite- ja vähimmäishinnoista, hinta- ja tulotuesta sekä markkinoinnin turvaamiseksi tarvittavista toimenpiteistä (5 §)

Maataloustulolait käsiteltiin tavallisessa lainsäätämisyjärjestyksessä. Perustuslakivaliokunta ei kuitenkaan milloinkaan ottanut käsittelyjärjestykseen nimenomaista kantaa. Perustuslakivaliokunta viittasi itsekin tähän seikkaan lausunnossaan 7/1991 vp, joka koski hallituksen esitystä 123/1991 vp maataloustulolain eräiden säännösten soveltamisesta vuonna 1991. Valiokunta totesi, että "maataloustulojärjestelmä ei ole missään vaiheessa ollut kokonaisuutena arvioitavana valtiosääntöoikeudelliselta kannalta vaan eri maataloustulolait on säädetty perustuslakivaliokuntaa kuulematta tavallisessa lainsäädäntöjärjestyksessä".

Jälkikäteen arvioiden maataloustulolakeja voi pitää vuoden 1919 hallitusmuodonkin kannalta ongelmallisina sekä järjestöille normiantamismenettelyssä annetun lakisäätteen aseman että valtioneuvoston asetuksenantovallan laajuuden vuoksi. Selvää tietysti on, että tällä ennen EU-jäsenyyttä, 1919 hallitusmuodon voimassa ollessa noudatetulla järjestelmällä ja siihen kuuluneella valtioneuvoston laajalla asetuksenantovallalla ei voida valtiosääntöoikeudellisesti perustella valtioneuvostolle nyt ehdotettuja väljiä normin anto valtuuksia.

Tukioikeusrekisteriä koskevat säännökset

Lakiehdotuksen 4 luvussa on säännökset tukioikeusrekisteristä, joka on osaksi luonteeltaan henkilörekisteri, rekisteriä koskevien säännösten on silti täytettävä ne vaatimukset, jotka perustuslakivaliokunta on vakiintuneessa lausuntokäytännössään johtanut perustuslain 10 §:n 1 momentista. Perustuslakivaliokunnan linja ilmenee seuraavasta lainauksesta (ks. esim. PeVL 51/2002):

"Perustuslain 10 §:n 1 momentin mukaan jokaisen yksityiselämä on turvattu. Lisäksi tämän perustuslainkohdan mukaan henkilötietojen suojasta säädetään tarkemmin lailla. Perustuslain lakiviittaus henkilötietojen suojasta edellyttää perusoikeusuudistuksen tarkoituksen mukaisesti (PeVM 25/1994 vp , s. 6/1) lainsäätäjän säätävän tästä oikeudesta, mutta perustuslaki jättää sääntelyn yksityiskohdat lainsäätäjän harkintaan. Tällainen perusoikeussäännös sitoo lainsäätäjän sisällöllistä harkintaa vähemmän kuin sen tapainen sääntelyvarauksen

sisältävä säännös, jossa perusoikeuden todetaan olevan olemassa sen mukaan kuin lailla säädetään.

Perustuslakivaliokunnan tulkintakäytännön ... mukaan lainsäätäjän liikkuma-alaa rajoittaa kuitenkin se, että henkilötietojen suoja osittain sisältyy samassa momentissa turvatus yksityiselämän piiriin. Kysymys on kaiken kaikkiaan siitä, että lainsäätäjän tulee turvata tämä oikeus tavalla, jota voidaan pitää hyväksyttävänä perusoikeusjärjestelmän kokonaisuudessa. Lainsäätäjän harkintaa sitoo se, että henkilötietojen suojan kannalta tärkeitä sääntelykohteita rekisteröinnissä ovat ainakin rekisteröinnin tavoite, rekisteröitävien henkilötietojen sisältö, niiden sallitut käyttötarkoitukset tietojen luovutettavuus mukaan luettuna sekä tietojen säilytysaika henkilörekistereissä ja rekisteröidyn oikeusturva, minkä lisäksi näiden seikkojen sääntelyn lain tasolla tulee olla kattavaa ja yksityiskohtaista. Lailla säätämisen vaatimus ulottuu myös mahdollisuuteen luovuttaa henkilötietoja teknisen käyttöyhteyden avulla. Nämä näkökohdat soveltuvat henkilötietojen käytön sääntelyyn laajemminkin."

Hallituksen lakiehdotuksen säännökset vaativat nähdäkseni rekisterin tarkoituksen ja erityisesti tietojen luovuttamisen kannalta täsmentämistä, jotta ne vastaisivat perustuslain 10 §:n 1 momentin vaatimuksia sellaisina kuin perustuslakivaliokunta on ne lausuntokäytännössään esittänyt. Niinpä tietojen luovuttamista koskevassa lakiehdotuksen 16 §:ssä on ainoastaan viittaus julkisuuslakiin ja henkilötietolakiin. Nämä lait eivät kuitenkaan riitä yksin täyttämään vaatimusta siitä, että henkilötietojen luovuttamisesta on säädettävä lailla kattavasti ja yksityiskohtaisesti.

Henkilötietolain 8.4 §:n mukaan "oikeudesta saada tieto ja muusta henkilötietojen luovuttamisesta viranomaisen henkilörekisteristä on voimassa, mitä viranomaisten asiakirjojen julkisuudesta säädetään". Tukioikeusrekisterin tiedot tullevat ainakin osaksi olemaan julkisuuslain 24 §:n nojalla salassa pidettäviä. Tällöin niiden luovuttamiseen toiselle viranomaiselle sovelletaan lain 29 §:n säännöksiä. Nämä säännökset puolestaan lähtevät pääsäännöstä, jonka mukaan tiedon antaminen tai oikeus tiedon saamiseen edellyttää muualla laissa olevaa nimenomaista säännöstä (1 momentin 1) kohta).

Onkin katsottava, että pelkkä viittaus julkisuuslakiin ja henkilötietolakiin ei riitä täyttämään perustuslakivaliokunnan edellytystä lakiin otettavista henkilötietojen luovuttamista koskevista säännöksistä. Lakiehdotuksen 14 §:ssä on säännös käyttöoikeudesta, joka kuuluisi maa- ja metsätalousministeriölle, ministeriön tietopalvelukeskukselle, työvoima- ja elinkeinokeskusten maaseutuosastoille ja kuntien maaseutuelinkeinoviranomaisille. On todennäköistä, että tarkoituksena on ollut, että tämä käyttöoikeus kattaisi myös oikeuden saada rekisteristä tietoja. Perustuslakivaliokunnan lausuntokäytännössään ilmaisema sääntelyn yksityiskohtaisuuden ja kattavuuden

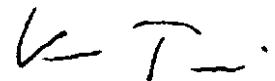
vaatimus nähdäkseni kuitenkin edellyttää, että tietojen luovuttamisesta samoin kuin rekisterin käyttötarkoituksestakin otetaan lakiin nimenomaiset säännökset.

Perustuslakivaliokunta on edellyttänyt myös rekisteriin merkittävien tietojen sääntelemistä laissa. Tältä kannalta ehdotuksen 15.2 §:n säännöstä rekisteriin merkittävistä muista kuin laissa yksilöidyistä tiedoista on pidettävä valtiosääntöoikeudellisesti arveluttavana. Laissa edellytetyn sääntelyn yksityiskohtaisuuden ja kattavuuden vaatimusta ei täyty myöskään tietojen säilyttämistä koskeva 18 §, jonka mukaan "tiedot säilytetään rekisterissä Euroopan yhteisön säännöksissä edellytetyn ajan tai niin kauan kuin niiden käyttö hallinnossa muutoin on välttämätöntä".

Rekisteröidyn oikeusturvan kannalta on olennaisen tärkeää, että rekisterissä ei ole häntä koskevia virheellisiä tietoja; tämä voidaan myös nähdäkseni johtaa perustuslain 10 §:n 1 momentista. Henkilötietolain 29 § edellyttääkin, että rekisterinpitäjä ilman aiheetonta viivytystä oikaisee, poistaa täf täydentää rekisterissä olevan, käsittelyn tarkoituksen kannalta virheellisen, tarpeettoman, puutteellisen tai vanhentuneen henkilötiedon". Sen sijaan nyt käsiteltävän lakiehdotuksen 17 § mahdollistaisi virheellisen tiedon säilyttämisen rekisterissä viiden vuoden ajan virheen havaitsemisesta ja vielä kauemminkin, jos Euroopan yhteisön säännökset tätä edellyttävät. Hallituksen esityksen perusteluista (s. 24) ei käy ilmi, mitä ovat ne säännösehdotuksessa tarkoitetut rekisteröidyn, rekisterinpitäjän tai muun asianosaisen oikeudet, joiden turvaamiseksi virheellisten tietojen säilyttäminen rekisterissä voisi olla tarpeen. Jos tarve virheellisten tietojen säilyttämiseksi kuitenkin voidaan osoittaa, velvollisuus merkitä tieto virheelliseksi saattaa olla myös valtiosääntöoikeudellisesti riittävä rekisteröidyn oikeusturvatae. Yleinen viittaus Euroopan yhteisön säännöksiin on kuitenkin tässäkin yhteydessä ongelmallinen.

Heimolassa 5.4.2005

Kaarlo Tuori

7/2005 vp,
25/2005 vp)

5.4.2005/Tuomas Ojanen

Eduskunnan perustuslakivaliokunnalle

HE 17/2005 vp laiksi tilatukijärjestelmän täytäntöönpanosta

Yleistä

Ehdotetun lain taustalla on EY:n lainsäädäntö, joka on asetusten muodossa, koska EY:llä on yksinomainen toimivalta EY:n maatalouspolitiikan tavoitteiden toteuttamiseksi. EY:n asetukset ovat välittömästi sovellettavaa oikeutta EY:n perustamissopimuksen 249.2 artiklan nojalla. Näin ollen asetukset tulevat kaikissa jäsenvaltioissa voimassaolevaksi ja soveltamiskelpoiseksi oikeudeksi ilman mitään erillisiä valtiosisäisiä toimeenpanotoimia lainsäädäntö- tms. päätösten muodossa (ns. välitön sovellettavuus, direct applicability).

Asetusten välitön sovellettavuus tarkoittaa myös sitä, että jäsenvaltiot eivät edes saa antaa asetuksia täydentävää tai selittävää kansallista normistoa, paitsi milloin asetus nimenomaisesti käskee tai sallii kansallisen sääntelyn. Ehdotetun lain taustalla olevat asetukset näyttävät edellyttävän täydentävää kansallista sääntelyä, jonka antamisessa voidaan - ja pitääkin - ottaa huomioon Suomen perustuslaista juontuvat vaatimukset.

Ehdotetun lain tavoitteena on säätää niistä asioista, jotka ovat asetusten mukaisesti jäsenvaltioissa päätettäviä ja kuuluvat lain tasolla säädettäviksi. Ehdotetun lain tarkoituksena on täydentää Euroopan yhteisön yhteisen maatalouspolitiikan täytäntöönpanosta annettua lakia (1100/1994), jota olisi tarkoitus edelleen soveltaa ensisijaisesti kaikkeen maatalouspolitiikan täytäntöönpanoon. Ehdotettu laki on siten luonteeltaan toissijainen lakiin 1100/1994 nähden.

Asetuksenantovaltuudet

Lakiehdotus sisältää useita pykäläitä, joilla annettaisiin asetuksenantovaltuuksia valtioneuvostolle. Tällaisia valtuussäännöksiä olisi 3-7, 10, 12 ja 19 §:ssä-eikä siis 9, 11 ja 18 §:ssä, kuten esityksessä on virheellisesti esitetty (ks. 25).

Lisäksi lakiehdotuksen 19 §:n 2 momenttiin sisältyisi vielä yleinen asetuksenantovaltuus lain täytäntöönpanosta. Säännöksen mukaan "valtioneuvoston asetuksella voidaan tarvittaessa antaa tätä lakia tarkemmat säännökset myös muista Euroopan yhteisön asetuksissa jäsenvaltioiden päätettäväksi jätetyistä seikoista."

Lakiehdotuksen asetuksenantovaltuussäännöksiä on arvioitava lainsäädäntövallan siirtämistä koskevan perustuslain 80 §:n 1 momentin kannalta. Sen mukaan valtioneuvosto voi antaa asetuksia perustuslaissa tai muussa laissa säädetyn valtuuden nojalla. Lailla on kuitenkin säädettävä yksilön oikeuksien ja velvollisuuksien perusteista sekä asioista, jotka perustuslain mukaan kuuluvat lain alaan. Valtuuden säätäminen laissa edellyttää täsmällisyyttä ja tarkkarajaisuutta. Perustuslakivaliokunnan vakiintuneen käytännön mukaan perustuslain 80 §:n 1 momentin säännökset rajoittavat suoraan valtuussäännösten tulkintaa samoin kuin valtuuksien nojalla annettavien säännösten sisältöä. Asetuksella ei siten voida antaa yleisiä lain oikeussääntöjä yksilön oikeuksien ja velvollisuuksien perusteista eikä

alaan muuten kuuluvista asioista (ks. esim. tuoreimmista lausunnoista PeVL 56/2002 vp s. 3/1, PeVL 17/2004 vp s. 4/1 ja PeVL 29/2004 vp s. 4/1).

Lakiehdotuksen asetuksenantovaltuussäännösten runsaus tarkoittaa, että lakiehdotus olisi pitkälti eräänlainen puitelaki ja että tilatukijärjestelmää koskeva oikeusnormisto määräytyisi yhtäältä sen taustalla olevien EY-asetusten ja toisaalta lakiehdotuksen ja sen nojalla annettavien lukuisten asetusten perusteella. Normikokonaisuus on siten varsin vaikeaselkoinen ja pirstaleinen.

Nähdäkseni asetuksenantovaltuussäännösten runsaus ei kuitenkaan ole tässä tapauksessa ainakaan sääätämisyjärjestykseen vaikuttava valtiosääntöoikeudellinen ongelma. Kysymys on tiettyä erityistä ammattiryhmää koskevasta varsin teknisluonteisesta sekä siinä mielessä merkitykseltään vähäisestä norminnasta, että sen vaikutukset eivät ainakaan erityisen välittömästi ja voimakkaasti ulotu perus- ja ihmisoikeuksien turvaamiin seikkoihin.

Lakiehdotuksen 19 §:n 2 momentin yleinen asetuksenantovaltuus on kuitenkin liian avoin. Nähdäkseni EY:n asetusten perusteella on mahdollista yksilöidä jäsenvaltion päätettäväksi jätetyt seikat lopputuloksella, että 19 §:n 2 momentin kaltainen "kaatopaikkapykälä" on tarpeeton. Mielestäni valtuussäännös on poistettava kokonaan ja määriteltävä tarkemmin lakiehdotuksessa ne seikat, joiden osalta valtioneuvoston asetuksella voidaan antaa lakiehdotusta tarkemmat säännökset sen vuoksi, että EY:n asetukset jättävät tällaiset seikat kansallisen sääntelyn varaan.

Sitä vastoin pidän valtiosääntöoikeudellisesti ongelmallisempänä sitä kansallista sääntelykokonaisuutta, joka tavalla tai toisella sääntelee EY:n yhteisen maatalouspolitiikan täytäntöönpanoa Suomessa. Keskeinen kansallinen sääntely perustuisi käsillä olevan lakiehdotuksen voimaantulon jälkeenkin Euroopan yhteisön yhteisen maatalouspolitiikan täytäntöönpanosta annettuun lakiin (1100/1994).

Tämä laki on peräisin vuodelta 1994, so. ajalta ennen uuden perustuslain voimaantuloa. Lain yleinen täytäntöönpano kuuluu maa- ja metsätalousministeriölle, ja laki on suurelta osin rakennettu lainsäädäntövallan delegoinnin varaan. Asetuksenantovaltuudet on osoitettu maa- ja metsätalousministeriölle, iolla olisi myös erilaista määräämisvaltaa.¹

Nähdäkseni Euroopan yhteisön yhteisen maatalouspolitiikan täytäntöönpanosta annettu laki on asetuksen- ja määräystenantovaltuussäännöstensä puolesta aikakaudelleen varsin ominainen laki, jonka yleispiirteisten ja väljien valtuussäännösten muotoilussa ei ole kiinnitetty riittävästi huomiota niihin vaatimuksiin, joita perustuslain 80 §:stä nykyisin juontuu valtuussäännöksille.

Tästä on osoituksena jo yksin se, että laissa asetuksenantovaltuudet on osoitettu *maa- ja metsätalousministeriölle*, kun taas käsillä olevassa lakiehdotuksessa, joka olisi mainittuun lakiin nähden täydentävä ja muutoinkin toissijainen, asetuksenantovaltuudet on osoitettu poikkeuksetta valtioneuvostolle. Pidän nurinkurisena sitä, että maatalouspolitiikan kansallisen sääntelyn "päälaki" -Euroopan yhteisön yhteisen maatalouspolitiikan täytäntöönpanosta annettu laki —

¹ Esimerkiksi lain 2 §:n mukaan maa- ja metsätalousministeriö "voi jonkin asian tai asiaryhmän osalta asetuksellaan siirtää 1 momentissa tarkoitettuun toimivaltaansa kuuluvia tehtäviä määräämälleen hallinnonalansa viranomaiselle sekä muun hallinnonalan viranomaiselle, edellyttäen, että tehtävien siirrosta, laajuudesta ja siihen liittyvistä menettelyistä sovitaan erikseen maa- ja metsätalousministeriön ja asianomaisen ministeriön välillä. Tehtäviä hoidettaessa voidaan tarvittaessa käyttää apuna maatalous- tai puutarha-alan tuottajien yhteenliittymiä. Viranomaisten lisäksi tuotannon sekä tuotteiden valvonnassa ja rekisterien ylläpitotehtävissä voidaan käyttää apuna myös muita yksityisoikeudellisia maatalousalan yhteisöjä."

osoittaa asetuksenantovaltuudet maa- ja metsätalousministeriölle, kun taas nyt käsillä oleva lakiehdotus osoittaa asetuksenantovaltuudet järjestään valtioneuvostolle. -Mielestäni olisi syytä ryhtyä toimenpiteisiin vähintäänkin EY:n yhteisen maatalouspolitiikan täytäntöönpanosta annetun lain asetuksenantovaltuussäännösten tarkistamiseksi uuden perustuslain vaatimusten mukaiseksi, ellei peräti toimenpiteisiin EY:n yhteisen maatalouspolitiikan täytäntöönpanosta annetun kansallisen sääntelyn kokonaisuudistukseen, etenkin kun kansallinen sääntely on varsin vaikeaselkoinen ja pirstaleinen sekä ajalta ennen ja jälkeen uuden perustuslain voimaantuloa.

Nähdäkseni lakiehdotuksen säännökset tukioikeusrekisteristä eivät ole ongelmallisia valtiosääntöoikeudelliselta kannalta. Lakiehdotuksen 4 luvussa säädettäisiin henkilötietojen suojaan liittyvistä keskeisistä seikoista.

Helsingissä 5. päivänä huhtikuuta 2005

Tuomas Ojanen OTT,
professori Helsinki

Eduskunnan perustuslakivaliokunnalle

Lausuntona eduskunnassa käsiteltävänä olevasta hallituksen esityksestä laiksi tilatukijärjestelmän täytäntöönpanosta (HE 17/2005 vp) esitän kunnioittavasti seuraavaa.

Lainsäädäntöhankkeessa on kysymys Euroopan yhteisön yhteisen maatalouspolitiikan kansallisesta toimeenpanosta yhteisön piirissä vuonna 2003 hyväksytyn uudistusohjelman pohjalta. Uudistusohjelma on toteutettu neuvoston asetuksella (EY) N:o 1782/2003 (*tilatukiasetus*) sekä komission asetuksilla (EY) Nro 795/2004 ja N:o 796/2004.

Eduskunnan käsiteltävänä olevan lakiehdotuksen tarkoituksena on säätää niistä asioista, jotka neuvoston ja komission asetuksissa on jätetty jäsenvaltioiden päätettäväksi ja jotka ovat lain tasolla säädettäviä asioita. - Lakiehdotukseen liittyy eräitä valtiosääntöoikeudellisia ongelmakohtia. Todettakoon, että hallituksen esityksen perusteluissa valtiosääntöoikeudellisia kysymyksiä on käsitelty sangen niukasti ja ylimalkaisesti (s. 26).

Lakiehdotuksen suhde yhteisön oikeuteen

Euroopan yhteisön asetuksella on jäsenvaltioiden kansallisten orgaanien näkökulmasta katsottuna kolme keskeistä yleistä ominaisuutta. Ensiksi: yhteisöoikeuden asetuksella on suora sovellettavuus, joten kansallisia voimaansaattamistoimia ei välttämättä tarvita. Tosin yhteisön yhteisten politiikkojen toimeenpano jäsenvaltioissa edellyttää usein tuekseen myös kansallisen tason sääntelyä, toisinaan varsin laajastikin. - Toiseksi: yhteisöoikeuden asetuksella on välittömiä oikeusvaikutuksia, joten yksityiset voivat eräin edellytyksin vedota suoraan asetuksen säännöksiin tuomioistuimissa ja hallintoviranomaisissa. - Kolmanneksi: yhteisöoikeuden asetuksella on etusija suhteessa kansalliseen lainsäädäntöön.

Yhteisöoikeuden etusijaperiaate koskee kansallisella tasolla sekä lain soveltajia että lainsäätäjää. Lain soveltamistilanteessa etusijaperiaate merkitsee tuomioistuinten ja hallintoviranomaisten toiminnassa seuraavaa: jos kansallisen oikeuden ja yhteisön oikeuden välillä on ristiriita eikä tätä ristiriitaa voida poistaa tulkinnallista tietä, silloin kansallisen normin on väistyttävä yhteisön oikeuden tieltä ja kansallinen normi on jätettävä soveltamatta, olipa kansallisen oikeuden asema valtiosisäisessä normihierarkiassa mikä tahansa. Lainsäätäjään nähden yhteisöoikeuden etusija merkitsee toisaalta kieltoa säätää yhteisöoikeuden vastaista lainsäädäntöä ja toisaalta velvoitetta muuttaa yhteisöoikeuden kanssa ristiriidassa oleva lainsäädäntö yhteisön oikeuden mukaiseksi. - Yhteisön oikeuden etusija koskee siis kaikenlaisia kansallisia säädöksiä. Yhteisön oikeudesta ei ole mahdollista poiketa kansallisen perustuslainkaan tasoisella säännöksellä.

Niillä aloilla, joilla yhteisöllä on yksinomainen toimivalta - kuten maatalouspolitiikassa - on yhteisön näkökulmasta olennaista, että kaikkien jäsenvaltioiden viranomaisten sovellettavana on täysin sama säädösteksti. Yhteisön asetuksilla on tällöin kansallisen sääntelyn korvaava funktio eikä kansallisilla lainsäädäntöelimillä ole oikeutta säännellä sellaista asiaa, jonka yhteisön asetus tyhjentävästi järjestää. Tämä on yhteydessä

yhteisöoikeudelliseen lojaliteettiperiaatteen sekä velvoitteeseen yhteisön oikeuden yhtenäisestä ja tehokkaasta toimeenpanosta jäsenvaltioissa.

* * *

Eduskunnan käsiteltävänä nyt olevan lainsäädäntöhankkeen taustalla ovat siis Euroopan yhteisön neuvoston ja komission antamat asetukset. Edellä lausutut yleiset näkökohdat yhteisöoikeuden ja kansallisen oikeuden välisistä suhteista pätevät tässä yhteydessä. Samalla on huomattava, että yhteisön asetukset jättävät jäsenvaltioiden päätettäväksi monia asioita, joten kysymys ei ole tukijärjestelmän täydellisestä harmonisoinnista koko yhteisön alueella.

Lakiehdotuksen suhde perusoikeusjärjestelmään

Hallituksen esityksessä ehdotetaan otettavaksi käyttöön yhdistelmämalli, jossa tukioikeus muodostuu kaikille tukikelpoisille hehtaareille lasketusta tasatukiosasta (pääosa koko tuesta) ja sitä täydentävästä tilakohtaisesta lisätukiosasta. Tukioikeuksien tasatukiosuus muodostetaan vuoden 2006 tukioikeuksien haussa viljelijälle, jonka hallinnassa pelto on tukioikeuden määräytymisajankohtana.

Tukioikeudet muodostetaan ns. aktiiviviljelijöille. Periaate toteutuu järjestelmän käyttöönottovaiheessa 2006 siten, että tukioikeus vahvistetaan vain viljelijälle, joka hakee tukioikeuksia järjestelmän ensimmäisenä toimeenpanovuonna ja joka täyttää neuvoston tilatukiasetuksessa määritellyt viljelijää koskevat vaatimukset. Näihin vaatimuksiin kuuluu muun muassa maataloustoiminnan harjoittaminen.

Kaikkia tukioikeuksia voidaan niiden vahvistamisen jälkeen siirtää viljelijältä toiselle esimerkiksi myymällä joko pellon kanssa taikka ilman peltoa tietyn edellytyksin. Tukioikeuksia voidaan siirtää milloin tahansa, mutta tukeen on oikeutettu viljelijä, jolla on tukioikeus hallussaan tukien hakupäivänä. - Tukijärjestelmä mahdollistaa siis tukioikeuksien ostamisen ja myymisen irrallaan pellostä, ja tukioikeudet voivat siten muodostua itsenäisiksi kaupankäynnin kohteiksi.

Kun tukioikeus muodostuu pelkästään vuoden 2006 viljelyn perusteella, vuokrasopimusten kohdalla tilanne saattaa muodostua ongelmalliseksi. Nykyjärjestelmän mukainen vuokrasopimus koskee peltomaan viljelyä ja tähän liittyviä oikeuksia so-pimusaikana. Sopimuksessa järjestetään vuokranantajan ja vuokralaisen oikeudet ja velvollisuudet sopimuksen voimassaoloaikana. Voimassa olevan maanvuokralain (258/1966) 3 §:n mukaan vuokrasopimukseen on otettava kaikki sopimusehdot, ja sellainen ehto, jota ei ole sopimukseen otettu, on mitätön.

Uudessa järjestelmässä oikeus vaihdantakelpoiseen tukioikeuteen perustuu peltomaahan ja sen viljelyyn. Ilman näitä edellytyksiä ei tukioikeutta synny. Näiden edellytysten vallitessa tukioikeus tulee muodostamaan osan maan tuotosta, mikä vaikuttaa myös peltomaan taloudelliseen arvoon. Kun tukioikeus irrotetaan peltomaasta ja se annetaan muulle kuin maanomistajalle, tämä merkitsee peltomaan arvon alentumista. Uudella tukijärjestelmällä on merkittäviä vaikutuksia etenkin niiden kannalta, jotka ovat ottamassa aiemmin vuokraamaan peltoja omaan käyttöönsä taikka ovat myymässä parhaillaan vuokrattuna olevia peltojaan.

* * *

Perusoikeusharkinnan kannalta esillä olevassa tuki uudistuksessa on kysymys lainsäädännön muutosten vaikutuksesta sopimussuhteisiin. Aiemmin tehtyihin vuokra-sopimussuhteisiin tuodaan lainsäädäntöteitse uutena elementtinä markkinaehtoisesti määräytyvä tukioikeus. Tämä tukioikeus liitetään myös niihin vuokrasopimuksiin, jotka on tehty ennen lain voimaantuloa. Näitä sopimuksia tehdessään sopijapuolet eivät ole voineet sopia sellaisista peltoon liittyvistä oikeuksista, joita sopimusten tekohetkellä voimassa ollut lainsäädäntö ei tuntenut.

Ehdotetulla lailla ei ole välittömiä vaikutuksia vuokranantajan ja vuokralaisen välisestä sopimussuhteesta johtuviin oikeuksiin ja velvollisuuksiin sinänsä. Ehdotetun lain mukaisella tukioikeudella on kuitenkin taannehtivaa ulottuvuutta sikäli, että tukioikeudella on vaikutusta vuokranantajan järkevän ja sopimuksen laatimisajankohtana normaalina pidettävän taloudellisen toiminnan arvioinnin kannalta. Kun tällaista tukioikeutta ei ollut aiemmin tehtyjen sopimuksen tekohetkellä, se ei myöskään voinut tulla esille vuokran määräytymiseen vaikuttavana tekijänä.

Ehdotettu laki puuttuu siis vuokranantajan ja vuokralaisen väliseen sopimussuhteeseen sikäli kuin on kysymys sopimusosapuolten luottamuksesta sopimuksenteon perustana olevien lainsäädännöllisten edellytysten pysymiseen muuttumattomina. Sopimusosapuolten perustellut odotukset voivat näet kohdistua ei ainoastaan varsinaisiin sopimusehtoihin vaan myös sopimuksetekoa järjestäneeseen lainsäädäntöön.

Samalla on kylläkin toisaalta todettava, että taloudellisten toimijoiden on yleensä varauduttava muutoksiin markkinatilanteissa ja että yhteiskunnallisten ja muiden olosuhteiden muutoksista johtuen myös lainsäädännössä voi tapahtua muutoksia.

* * *

Perustuslain 15 §:ssä turvattu omaisuudensuoja ulottuu yksityisoikeudellisiin varallisuusarvoisiin sopimuksiin. Perusoikeusjärjestelmässä suojataan myös sopimusten pysyvyyttä yhtenä omaisuudensuojan ulottuvuutena. Perustuslakivaliokunta on kokoavasti lausunut sopimusten pysyvyyteen liittyvästä luottamuksensuojan periaatteesta seuraavaa (PeVL 21/2004 vp - HE 80/2004 vp; hallituksen esitys vapaaehtoisten eläkevakuutusten tuloverotusta koskevien säännöksiä uudistamiseksi):

"Omaisuuden perustuslainsuoja turvaa myös sopimussuhteiden pysyvyyttä, joskaan kielto puuttua taannehtivasti sopimussuhteiden koskemattomuuteen ei ole perustuslakivaliokunnan käytännössä muodostunut ehdottomaksi (...). Varallisuus- ja oikeudellisten oikeustoimien pysyvyyden suojan taustalla on ajatus oikeussubjektien perusteltujen odotusten suojaamisesta taloudellisissa asioissa (...). Perusteltujen odotusten suojaan on valiokunnan käytännössä katsottu kuuluvan oikeus luottaa sopimussuhteen kannalta olennaisia oikeuksia ja velvollisuuksia sääntelevän lainsäädännön pysyvyyteen niin, että tällaisia seikkoja ei voida säännellä tavalla, joka kohtuuttomasti heikentäisi sopimusosapuolten oikeusasemaa. Perusteltujen odotusten ja luottamuksen suojan merkityksen on katsottu korostuvan, kun kysymyksessä on lailla alun alkaen luotu erityisjärjestely (...). Valiokunta on arvioinut tällaistakin

omaisuuden suojaan puuttuvaa sääntelyä perusoikeuksien yleisten rajoitusedellytysten, kuten sääntelyn tarkoituksen hyväksyttävyyden ja sääntelyn oikeasuhtaisuuden, kannalta (...)."

Maanvuokra-asioissa sopimusten pysyvyyteen liittyvä omaisuudensuoja kohdistuu niihin perusteltuihin odotuksiin, joita sopimuspuolilla on sopimusten taloudelliseen perustaan. Puuttuminen perusoikeuksien suojaamiin intresseihin on tässäkin yhteydessä sinänsä mahdollista, mikäli perusoikeuksien yleiset rajoitusedellytykset täyttyvät.

Tästä näkökulmasta voidaan ensinnä todeta, että uusi tukijärjestelmä sisältää rakenteellisen uudistuksen, jonka tavoitteet määräytyvät yhteisön yhteisen maatalouspolitiikan lähtökohdista. Tukijärjestelmän perusteet on luotu yhteisön asetuksilla ja kansallisen lainsäädännön tulee pysyä niiden asettamissa puitteissa. Se lähtökohta, että tukioikeus irrotetaan pellostä, on valittu yhteisön yhteisen maatalouspolitiikan peruslinjaksi eikä jäsenvaltio voine omaksua tästä poiketen esimerkiksi sellaista järjestelmää, jonka mukaan tukioikeus siirretään kulloinkin tehtävässä sopimuksessa pellon vuokraajalle vuokra-ajaksi, minkä jälkeen tukioikeus palautuu takaisin maan omistajalle tai muulle vuokranantajalle.

Yhteisöoikeudellisesta kytkennästä johtuen perusoikeuksien yleisistä rajoitusedellytyksistä myös suhteellisuusperiaatteen asettamat vaatimukset saavat tässä yhteydessä tiettyjä erityispiirteitä. Periaatteen lähtökohtana on, että perusoikeuksiin puuttuvassa sääntelyssä on otettava oikeasuhtaisesti huomioon eri tahojen intressit. Sen lisäksi mitä edellä jo on sanottu, voidaan todeta seuraavaa.

Ehdotettu tilatukilaki ei kohdistu välittömästi vuokrasopimuksiin. Mutta toisaalta sopimussuhteen karmalta tukioikeus muodostaa osan vuokranantajan tavoittelemaa taloudellisia etuja. Kun vuokrasopimukset on tehty nykylainsäädännön varassa, vuokranantajan taloudelliset menetykset saattavat uuteen järjestelmään siirryttäessä muodostua kohtuuttomiksi.

Ongelman muodostaa myös se tilanne, jossa tukioikeudet on siirretty kansalliseen varantoon eikä esimerkiksi tilanpitoa jatkavalla ole tukioikeuksia hänen pyrkiessään aloittamaan aktiiviviljelyn. Lakiehdotuksen mukaan asianomainen voi saada kansallisesta varannosta tukioikeuksia, mutta näiden oikeuksien myöntämisen perusteet ja lähemmät edellytykset on jätetty avoimeksi. Samalla avoimeksi ovat jääneet myös keskeiset oikeusturvaan liittyvät kysymykset.

On mahdollista, että uusi tilatukijärjestelmä luo tilanteita, jotka maanomistajan (esim. kun aiemmin tehty vuokrasopimus päättyy) taikka aktiiviviljelyn käynnistäjän kannalta merkitsevät huomattavia taloudellisia menetyksiä. Eri maanomistajat ja aktiiviviljelyn käynnistäjät voivat tässä järjestelmässä joutua myös sillä tavoin eriarvoiseen asemaan, että tilanne muodostuu ongelmalliseksi perustuslain 6 §:ään sisältyvän yhdenvertaisuusperiaatteen kannalta. Uuden järjestelmän vaikutukset voivat näet kohdistua hyvinkin sattumanvaraisesti eri maanomistajiin ja muihin taloudellisiin toimijoihin.

Kuten edellä esitetyt näkökohdat osoittavat, lainsäädännöllinen puuttuminen sopimussuhteen perusteisiin saattaa merkitä huomattavia heikennyksiä ja epävarmuustekijöitä maanomistajien ja muiden taloudellisten toimijoiden asemassa, kun kysymyksessä ovat ennen uuden lainsäädännön voimaantuloa tehdyt vuokrasopimukset. Sanotut tekijät ovat siinä määrin merkityksellisiä, etteivät hyväksyttävälle perusoikeusrajoitukselle asetettavat

edellytykset näytä täyttyvän sillä tavoin, että perusoikeussuojaa voitaisiin tässä tapauksessa - ei ainakaan ilman siirtymäkautta koskevia järjestelyitä - rajoittaa tavallisella lailla. Perusteltujen odotusten suojaan liittyy oikeus luottaa sopimussuhteen kannalta olennaisia oikeuksia ja velvollisuuksia koskevan lainsäädännön pysyvyyteen niin, että sopimusosapuolten oikeusasemaa ei voida näitä seikkoja tavallisella lailla sääntelemällä kohtuuttomasti heikentää.

Lakiehdotuksen suhde perustuslain 80 §:ään

Esillä olevaan lakiehdotukseen sisältyy lukuisa joukko valtuutussäännöksiä, joilla lainsäädäntövaltaa delegoidaan valtioneuvostolle. Valtioneuvostolle perustetaan laajasti asetuksenantovaltaa lakiehdotuksen 3, 4, 5, 6, 7, 8, 10 ja 12 §:n säännöksissä. Lisäksi lakiehdotuksen 19 § sisältää yleisen valtuutuksen antaa valtioneuvoston asetuksella tarkempia säännöksiä tukioikeusrekisterin hallinnoinnista ja neuvontajärjestelmän toteuttamisesta sekä tarvittaessa tätä lakia tarkemmat säännökset myös muista Euroopan yhteisön asetuksissa jäsenvaltioiden päätettäväksi jätetyistä seikoista. Kuten esityksen perusteluista ilmenee, tukijärjestelmän täytäntöönpanoa koskevia säädöksiä annettaisiin myös maa- ja metsätalousministeriön asetuksilla. Ministeriön asetukset annettaisiin Euroopan yhteisön yhteisen maatalouspolitiikan täytäntöönpanosta annettuun lakiin (1100/1994) sisältyvän valtuutussäännöksen nojalla (11 §).

Esityksen perusteluissa lakiehdotusta luonnehditaan tietynlaiseksi puitelaksi (s. 17). Tukijärjestelmä on erittäin monimutkainen ja sen käytännön toimeenpano edellyttää suurta joukkoa alemmanasteista normistoa. Maaseutuelinkeinojen oikeudellisessa sääntelyssä ja alan hallinnoissa on perinteisesti turvauduttu lakia alemmanasteisten säädösten laajamittaiseen käyttämiseen.

* * *

Perustuslain 80 §:n mukaan valtioneuvosto ja ministeriö voivat antaa asetuksia perustuslaissa tai muussa laissa säädetyn valtuutuksen nojalla. Lailla on kuitenkin säädettävä yksilön oikeuksien ja velvollisuuksien perusteista sekä asioista, jotka perustuslain mukaan muuten kuuluvat lain alaan.

Esillä olevan lakiehdotuksen yksityiskohtainen arviointi perustuslain 80 §:ssä asetettujen vaatimusten pohjalta on työläs tehtävä eikä sen suorittamiseen tässä yhteydessä ole mahdollisuuksia. Joka tapauksessa näyttää siltä, että lakiehdotuksen eräät valtuutussäännökset koskevat yksilön oikeuksia ja velvollisuuksia sillä tavoin, että niiden perusteet olisi ilmaistava täsmällisemmin ja tarkkarajaisemmin lain tasolla. On huomattava, että neuvoston asetukset jättää tukijärjestelmän täytäntöönpanossa huomattavassa määrin harkintavaltaa jäsenvaltioille. Ja sikäli kuin tuon harkintavallan puitteissa säännellään yksilön oikeuksien ja velvollisuuksien perusteista, täsmälliset säännökset tulee sisällyttää lain tasoiseen säädökseen eikä ns. blanco-valtuutus ole riittävä. Useat lakiehdotukseen otetut valtuutussäännökset muistuttavat sanotunlaista avointa valtuutusta.

Yhteenvedo

1. Uusi tilatukijärjestelmä on luotu yhteisön neuvoston ja komission antamilla asetuksilla, jotka ovat jäsenvaltiota sitovaa oikeutta. Järjestelmän kansallisessa toteutuksessa ei näistä asetuksista voida poiketa. Asetukset kuitenkin jättävät jäsenvaltiolle toimeenpanovaihtoehtoja sekä luovat harkintavaltaa tukijärjestelmän täytäntöönpanossa ja käytännön toteuttamisessa.

2. Lakiehdotus tilatukijärjestelmän täytäntöönpanosta on eräiltä osin ongelmallinen perusoikeusjärjestelmän kannalta. Ehdotettu laki puuttuu maanvuokra-asioissa vuokranantajan ja vuokralaisen väliseen sopimussuhteeseen sikäli kuin on kysymys sopimusosapuolten luottamuksesta sopimuksenteon perustana olevan lainsäädännön pysyvyyteen. Omaisuuden perustuslainsuojaan sisältyvät, sopimussuhteen karmalta olennaisia oikeuksia ja velvollisuuksia järjestävän lainsäädännön pysyvyyteen liittyvät oikeudet odotukset ja luottamusta suojaavat tekijät tulee asianmukaisesti turvata. Tämä on toteutettavissa muun muassa siten, että uuteen tukijärjestelmään siirtyminen tapahtuu erikseen luotavia siirtymäkauden järjestelyjä käyttäen. On ilmeistä, että vain sanotun kaltaisilla edellytyksellä lakiehdotus on käsiteltävissä tavallisen lain säätämisyjärjestyksessä.

3. Lakiehdotus sisältää eräitä sellaisia lainsäädännöllisiä valtuussäännöksiä, jotka eivät näytä täyttävän perustuslain 80 §:ssä asetettuja vaatimuksia. Sanotunlaiset säännökset olisi muutettava täsmällisempään ja tarkkarajaisempaan muotoon.

Tampere 4.4.2005

h

Seppo Lahti,
julkisoikeuden professori

Eduskunnan perustuslakivaliokunta perjantaina 15.4.2005 klo 10.00

Asia: Hallituksen esitys n:o 17/2005 v¹ laiksi tilatukijärjestelmän täytäntöönpanosta

1. Asian varallisuus oikeudellinen tausta

Esityksessä ehdotetaan säädettäväksi laki Euroopan yhteisön yhteisen maatalouspolitiikan uudistuksen täytäntöönpanosta. Tätä edellyttää Euroopan unionin maatalousministereiden vuonna 2003 tekemään ratkaisuun perustuvat Euroopan yhteisön neuvoston asetus vuodelta 2003 ja komission asetukset vuodelta 2004. Näiden toimenpiteiden vaikutuksesta Euroopan unionin maataloustuki (jäljempänä tilatuki) on tarkoitus irrottaa kokonaan tai ainakin osittain tuotannosta. Tämä vaikutus toteutetaan säätämällä nyt käsiteltävän lakiesityksen taustalla olevien ey-oikeudellisten säädösten tarkoittamasta suorien tukien järjestelmään sisältyvästä, tuotannosta irrotetusta tilatuesta.

Suomessa on jo voimassa laki Euroopan yhteisön yhteisen maatalouspolitiikan täytäntöönpanosta (1100/1994). Tätä lakia sovelletaan Euroopan yhteisön yhteisen maatalouspolitiikan täytäntöönpanossa siltä osin kuin asioista ei säädetä tai määrätä erikseen Euroopan yhteisön säädöksissä. Nyt esitetyssä laissa on tarkoitus säätää täydentävästi niistä maataloustuki uudistukseen liittyvistä asioista, jotka ovat jäsenvaltiossa päätettäviä ja kuuluvat lain tasolla säädettäväksi.

Näistä kansallisesti päätettävistä asioista taloudellisilta vaikutuksiltaan välittömin on tilatukimallin valinta. Esityksessä on päädytty ns. yhdistelmämalliin. Yhdistelmämallissa kaikille tukikelpoisille hehtaareille lasketaan ensin tasatuki. Osa kokonaistuesta jätetään kuitenkin jaettavaksi tukioikeuden lisäosana tietyille viljelijöille, esimerkiksi tietyn tuotantosuunnan viljelijöille. Yhdistelmämalliin perustuvan tilatukijärjestelmän arvioidaan, yhdessä muun tukijärjestelmän kanssa, vastaavan parhaiten tavoitteeseen, jonka mukaan tukijärjestelmä kokonaisuudessaan kohdentuu eri alueille ja eri tuotantosuuntiin mahdollisimman tasapuolisesti.

Lisäksi kansallisesti päätettäviin asioihin kuuluvat objektiivisilla perusteilla määritettävä aluejako, tilatukijärjestelmän käyttöönotto vuosi, valitun yhdistelmämallin rakenne (muun muassa kysymykset tilakohtaisten lisäosien asteittaisesta alenevuudesta), viljelijän määritelmä, tukioikeuksien muodostaminen, erityistukioikeuksista päättäminen, tukioikeuksien myöntäminen kansallisesta varannosta, tukioikeuksien siirtäminen, sukupolvenvaihdostilanteita koskeva tarkempi sääntelyjä tukioikeuksien leikkaaminen. Esitykseen sisältyy vielä säännöksiä tukioikeusrekisterin hallinnoinnista ja maatilojen neuvontajärjestelmästä.

Varallisuus oikeudelliselta kannalta lakiesitystä on syytä arvioida erittelemällä niitä vaikutuksia, joita uudella tilatukimallilla on maatalouden harjoittamisessa viljelijöiden oikeuksiin ja velvollisuuksiin.

2. Lakiesityksen arviointi omaisuudensuojan ja elinkeinovapauden näkökulmista 2.1.

Omaisuudensuoja maatalouden harjoittamisessa

Omaisuudensuoja ulottuu, tietyssä määrin, niihin perusteltuihin tulevaisuuden odotuksiin, joita eri osapuolille muodostuu niiden toimiessa erilaisissa toimintaympäristöissä. Omaisuudensuojan tarkemman sisällön määrittämisessä on tärkeää ottaa huomioon kunkin toimintaympäristön erityispiirteet. Erityispiirteitä voi olla niin maataloustuotannon toiminnallisessa suhteessa kuin sitä koskevassa normatiivisessa sääntelyssäkin.

Markkina-asemaan, ja siihen johtaneisiin aikaisempiin investointeihin, perustuva odotus (kohtuullisista) tulevaisuuden tuotoista kuuluu omaisuudensuojan piiriin. Maataloustuotannon harjoittamisessa erilaiset julkisen vallan toimet, niin tukitoimet kuin verotuskin, ovat erityisen keskeisessä asemassa. Suojaa saavia odotuksia muodostuu toiminnan puitteet asettavan lainsäädännön varaan (verolainsäädännön osalta Pe VL 21/2004 vp s. 3/1). Silti odotusta jostakin vakiona pysyvistä tukitasosta tai muista välillisen elinkeinotuen luonteisista verotus- ja muista käytännöistä ei voida pitää markkinataloudessa erityisen vahvasti perusteltuina. Markkinataloudessa markkinat ja kilpailu sisältävät jatkuvan muutoksen piirteen, jolla on kuitenkin voimakas erityispiirre maataloudessa. Kun toimivilla markkinoilla on normaalisti pikemminkin epätodennäköistä, että hyödykkeiden hintataso tai toimituksien muut taloudellisesti olennaiset toimitusehdot säilyisivät vakiona, on puolestaan maataloudessa toimivilla tahoilla perusteltu aihe odottaa, että julkisen vallan toimenpiteistä muodostuu johdonmukainen ja investoinneissa tarvittavan ennakoitavuuden turvaava kokonaisuus. Viljelijöiden voidaan yleisesti edellyttää kohtuullisessa määrin varautuvan maataloustukijärjestelmien muutosten mahdollisuuteen. Silti muutoksilta voidaan edellyttää korostettua tasapainoisuutta ja aikaisemmin omaksuttujen linjausten kunnioittamista tai vähintään uudistusten "synkronointia" aikaisempiin linjauksiin. Tällä tasapainoisuudella ja jatkuvuudella on vaikutusta, kuten hallituksen esityksessäkin (HE 17/2005 vp s. 8/II) todetaan, muun muassa viljelijöiden työmotivaation säilymiselle, ja tätä kautta yhteys viljelijöiden oikeuteen nauttia elinkeinovapauden suojaamasta oikeudesta *hankkia toimeentulonsa*, juuri maataloudesta.

Säädellensä maatalousmarkkinoita julkisella vallalla on taloudellisen tehokkuuden ohella näkyvästi omaksuttuja muitakin päämääriä, esimerkiksi tavoitteet säilyttää maataloustuotannon kannattavuus ja viljelijöiden työmotivaatio eri alueilla ja keskeisissä tuotantosuunnissa. Maatalousmarkkinoilla julkisen vallan toimenpiteet ovat kohdistuneet niin markkinoiden puitteisiin kuin välittömämmin markkinakäyttötymisen edellytyksiin. Tämä *dynaaminen tausta on eräällä tavalla "sisäänrakennettuna" viljelijän markkina-asemaan omaisuutena*, erityisesti milloin on kysymys pitkäaikaisemmista investoinneista tai maatilataloudessa muutoin tärkeistä pitkävaikutteisista ratkaisuista. Tällaisia pitkävaikutteisia ratkaisuja ovat esimerkiksi viljelijäksi ryhtyvän valinta tilanpidon jatkamisesta suvun maatilalla tai ympäristönäkökohtien kestävä huomioon ottaminen viljelijän valitsemassa tuotantosuunnassa. Kuten hallituksen esityksessä (HE 17/2005 vp s. 17/1) on todettu, maatilatalouden harjoittajien tuloihin on vaikutusta myös sillä, miten markkinahinnat kehittyvät muun muassa uusien jäsenvaltioiden tuotannon vaikutuksesta. Silti, tai oikeastaan myös siksi, on keskeistä, että "tukijärjestelmä kokonaisuudessaan kohdentuu eri alueille ja tuotantosuuntiin mahdollisimman tasapuolisesti" (HE 17/2005 vp s. 17/1).

Hallituksen esityksessä on arvioitu lakiesityksen taloudellisia vaikutuksia (HE 17/2005 vp s. 14-16). Esitetyt luvut ovat monin osin arvioita, mikä hankaloittaa niiden varaan tehtäviä johtopäätöksiä. Esitettyjen arvioiden perusteella voidaan kuitenkin ennakoita, että kokonaistuet voivat vähentyä monilla mautiloilla. Lisäksi tietyissä tuotantosuunnissa kokonaistuet (tilatuki, ympäristötuki, luonnonhaittakorvaus ja kansallinen tuki) voivat kokonaisuutena alentua yli 10 %. Kaikkiaan taloudellisista vaikutuksista esitetyt arvioinnit vaihtelevat suuresti, ja tilamäärästä esitetyt luvut jäävät toisinaan hyvinkin viitteellisiksi. Silti on perusteltua vahventaa hallituksen esityksen säätämisenjärjestysjaksossa (HE 17/2005 vp s. 26) esitettyä arviota, jonka mukaan "(t)ukimallin valinta kokonaisuudessaan on asia, joka saattaa merkitä maatalouden eri tuotantosuuntien kannalta ja näin

ollen myös yksittäisten viljelijöidenkin kannalta muutoksia heidän oikeuksiensa ja velvollisuuksiensa perusteisiin" siten, että ilmaisun "*saattaa merkitä*" tilalla käytetään vahvempaa ilmaisua "*merkitsee*".

Viljelijöiden voidaan edellyttää ottaneen huomioon tukijärjestelmän asettavan lainsäädännön muutosten mahdollisuuden sinänsä. Uusi tilatukimalli on kuitenkin *olennainen* muutos maatalouden *keskeisiä reunaehtoja* muodostavaan tukilainsäädäntöön. Uudella tilatukimallilla on merkittävä vaikutus sekä sinänsä että osana koko tukijärjestelmää. Viljelijät ovat tehneet maataloustuotannon suuntaamiseen ja kehittämiseen liittyviä taloudellisia ratkaisuja, jotka ovat osaltaan perustuneet odotukseen tukijärjestelmän perusteiden suhteellisesta pysyvyydestä. Perustuslakivaliokunnan omaisuudensuojan ulottuvuudesta omaksuman käytännön valossa tällaisten perusteiden muutoksessa on kysymys puuttumisesta viljelijöiden oikeuksien ja velvollisuuksien perusteisiin (Pe VL 45/2002 vp, PeVL 1/2003 vp sekä erityisesti Pe VL 21/2004 vp s. 3/1 ja siellä viitattu).

2.2. Elinkeinovapaus maataloudessa

Perustuslakivaliokunta on eri yhteyksissä ottanut kantaa eri toimialojen sääntelyyn *elinkeinovapauden* näkökulmasta. Tällöin on kuitenkin ollut kysymys lähinnä liiketoiminnan luvanvaraisuuteen liittyvistä seikoista (ks. esim. PeVL 36/2004 vp s. 4/I-II). Luvanvaraisuudessa on kysymys elinkeinovapaudesta eräällä tavalla suppeassa mielessä tai ydinmerkityksessä. Se, että lainmuutoksella puututaan varsin vakiintuneen aseman saaneisiin tukijärjestelmän perusteisiin, koskettaa maatalouden harjoittamisen edellytyksiä yleisellä tasolla. Tässä mielessä se liittyy elinkeinovapauden toteutumiseen tuon perusoikeuden laajassa mielessä. Hallituksen esityksessä onkin monin kohdin viitattu viljelijöiden oikeuteen kohtuulliseen elintasoon ja vakaisiin tuloihin. Tämä oikeus pohjautuu osaltaan siihen elinkeinovapauden turvaamaan valintaan, jonka viljelijä on tehnyt alkaessaan harjoittaa maataloustuotantoa tai jatkaessaan sukunsa aiemmin harjoittamaa toimintaa. Elinkeinovapaus tässä laajassa merkityksessä lomittuu edellä kuvatulla tavalla dynaamisesti ymmärrettyyn omaisuudensuojaan. Siksi otan jäljempänä tehtävässä erittelyssä myös elinkeinovapautteen liittyviä näkökohtia esiin silloin kun niillä on merkitystä pääosin omaisuudensuojan näkökulmasta tehtävässä tarkastelussa.

2.3. Uuden tilatukijärjestelmän muutosten vaikutuksien arviointi omaisuudensuojan ja elinkeinovapauden näkökulmista

Omaisuudensuojan ja elinkeinovapauden rajoittamisen on perustuttava *tärkeään yhteiskunnalliseen syyhyn ja hyväksyttävään tarkoitukseen*. Lakiesityksen tavoitteena on toisaalta Euroopan yhteisön yhteisen maatalouspolitiikan toteuttaminen ja toisaalta sen sallimissa puitteissa kansallisen sääntelyn linjausten tekeminen. Kansallisesti päätettäväksi jäivät tilatukimallin muoto (Suomeen esitetty yhdistelmämallia), uuteen tilatukijärjestelmään siirtymisen ajankohta (Suomessa esitetty vuoden 2006 alusta), aluejako, tuotantosidonnaiset tuet sekä eräät yksityiskohdat (muun muassa sukupolvenvaihdosta silmällä pitäen). Esityksen kokonaistavoitteena on sovittaa Suomen tukipolitiikka Euroopan yhteisön yhteiseen maatalouspolitiikan uudistukseen. Euroopan yhteisön uudistuksen tavoitteena on kilpailukykyinen maatalous sekä sisämarkkinoilla että maailmanmarkkinoilla. Lisäksi tavoitteena on edistää elintarvikkeiden laatua ja turvallisuutta sekä eläinten hyvinvointia ja ympäristöystävällisiä tuotantotapoja. Tavoitteina ovat edelleen viljelijöiden kohtuullinen elintaso ja vakaat tulot. Tavoitteena on vielä maatalouspolitiikan yksinkertaistaminen ja selkeämpi vastuunjako komission ja jäsenmaiden kesken.

Näitä tavoitteita voidaan pitää perusoikeuksien rajoittamisedellytysten tarkoittamina tärkeinä yhteiskunnallisina syinä. Tavoitteet ovat kokonaisuutena vaativia ja laaja-alaisia. Tilatuki muodostaa vain yhden osan laajemmasta maataloustukien kokonaisuudesta. Esitetyt yleiset tavoitteet soveltuvat siten eriasteisesti nimenomaan nyt käsiteltävään tilatukien muutoksiin. Omassa arvioissani annan keskeisimmän merkityksen seuraaville tavoitteille. Ensinnäkin maatalouden markkinaedellytysten

turvaaminen (kilpailukykyinen maatalous) liittyy tavoitteena toimivien markkinoiden toteuttamiseen. Toimivat markkinat kiinnittyvät yleisestikin läheisesti perusoikeusjärjestelmään muodostaen yhden ainesosan monien perusoikeuksien, edellä kuvatulla tavalla myös markkina-asemana ilmenevän omaisuuden omaisuudensuojan ja viljelijöiden maataloudessa toimimisen valintana ilmenevän elinkeinovapauden, toteuttamiseen. Toiseksi nostan esiin viljelijöiden kohtuullisen elintason ja vakaat tulot. Myös tällä näkökohdalla on yhteys elinkeinovapauden toteuttamiseen. Kolmanneksi erityisesti tilatukijärjestelmässä on merkittävä tavoite tukimuotojen yksinkertaistaminen.

Rajoitusten *täsmällisyyttä* voidaan harkinta pitäen silmällä rajoitusten soveltamisedellytysten yksiselitteisyyttä ja tarkkarajaisuutta. Tästä näkökulmasta nyt ehdotettuihin säännöksiin sisältyy epämääräisyyttä sen vuoksi, että harkinta on monin kohdin tehtävä soveltamalla suoraan tiettyjä eysäädöksiä tai ainakin pitämällä niitä silmällä. Täsmällisyysvaatimuksen näkökulmasta kiinnittää huomiota myös se, että tilatukijärjestelmän konkreettisemmat toteutustavat ja osaksi tukikriteeritkin jäävät täsmennykseen valtioneuvoston asetuksilla. Tällaisia valtuussäännöksiä on ehdotetuissa 3-7, 8, 10 ja 19 §:ssä, joista erityisen tärkeitä varallisuus oikeudellisesta näkökulmasta ovat 3 §:n tukimallia koskeva säännös, 4 §:n enimmäismääriä, tukialueita ja viitemääriä koskeva säännös, 5 §:n kansallista varantoa koskeva säännös, 8 §:n tukioikeuksien myöntämistä ja vahvistamista koskeva säännös, 10 §:n tukioikeuksien käyttöä ja siirtoa koskeva säännös.

Hallituksen esityksessä (HE 17/2005 vp s. 25/11) kohdassa "2. Tarkemmat säännökset ja määräykset" on jäänyt ilmeisesti aikaisempiin sääntönumeroihin perustuva luettelo, jossa on lakiesityksen pykäläehdotuksia silmällä pitäen virheellisesti mainittu myös 9, 11 ja 18 § sellaisina säännöksinä, joissa annettaisiin valtioneuvostolle oikeus antaa asioista tarkempia säännöksiä. Lakiesityksen 9 §:ään viljelylohkojen hallinnasta, 11 §:ään sukupolvenvaihdostilanteista ja 18 §:ään tietojen säilyttämisestä ei kuitenkaan sisälly asetuksenantovaltuutta. Oikeat pykälänumerot ovat siis 8, 10 ja 19 §•

Tärkein harkittava perusoikeuksien rajoittamisperuste on *suhteellisuusvaatimus*. Tämän lausunnon alussa on esitetty varallisuus oikeudellisia perusteita sille, millaiset piirteet luonnehtivat markkina-asemaa varallisuutena. Maataloustuotteiden markkina-asemat ovat muodostuneet olennaisesti Euroopan yhteisön maatalouspoliittisten linjausten varaan. Näissä linjauksissa pidetään silmällä useita tavoitteita, joista yksi on maataloustuotemarkkinoiden avaaminen kilpailulle. Maataloustuotemarkkinoiden ohjauksen muidenkin ja osaksi kilpailuvapauden kanssa jännitteisten tavoitteiden vuoksi yritystoiminnan puitteet ja markkinaosapuolten käyttäytyminen ovat olleet jatkuvasti muuttuvan sääntelyn kohteena. Tästä syystä viljelijöiden investoinneillaan saavuttamiin asemiin ei ole ollut perusteltua liittää erityisen vahvoja odotuksia markkinatilanteen tai tukinormiston muuttumattomuudesta. Kestävällä pohjalla toimivassa liiketoiminnassa on yleisesti ollut syytä jossakin määrin varautua tällaisiin muutoksiin muun muassa siten, että tulovirtaa ei ole sidottu sellaisiin pitkäaikaisiin investoinnein, joiden kertymä on ratkaisevasti sidoksissa tukinormiston tiettyyn yksityiskohtaan. Toisaalta Suomessa maatilataloutta harjoitetaan usein pienehköinä perheyrittäjinä. Siksi luottamuksensuojan muodostumisessa on syytä ottaa korostetusti huomioon viljelijöille julkisen vallan toimintalinjojen pohjalta muodostuneet perustellut odotukset tukijärjestelmän perusteiden ja omaksuttujen linjausten suhteellisesta pysyvyydestä.

Oikeasuhtaisuuden vaatimuksen näkökulmasta onkin keskeistä, että Suomessa on valittu yhdistelmämalli tilatuen toteuttamisessa. Yhdistelmämalliin sisältyvän tuotantosuunnan mukaisen lisäosan avulla pystytään antamaan merkitystä viljelijöiden aikaisemmille valinnoille, erityisesti tiettyihin tuotantosuuntiin tähtääville investoinneille, samalla kun toteutetaan lakiesityksen tavoitteita (ks. HE 17/2005 vp s. 8/JJ). Näin voidaan jonkin verran lieventää niitä viljelijöitä kohtaavaa haittaa, joille kohdistuisivat suurimmat tukimenetykset. Merkitystä on myös sillä, että Suomessa uusi järjestelmä otetaan käyttöön vuoden 2006 alusta. Näin uuteen malliin varautumiselle tulee jonkin verran pitempi aika kuin jos käyttöönotto vuosi olisi ollut 2005.

Tukijärjestelmän muutoksen taustalla on tavoite kilpailukykyisestä maataloudesta, jota toteutetaan Euroopan yhteisön puitteissa yhtenäisesti. Tukijärjestelmän yksinkertaistaminen on myös muutoksen tavoitteita. Tukijärjestelmän tavoitteena ovat vielä viljelijöiden kohtuullinen elintaso ja vakaat tulot.

Tukijärjestelmä toteuttaa tätä tavoitetta pitemmällä aikavälillä, mutta nyt esitetty muutos saattaa ainakin joissakin tuotantosuunnissa aiheuttaa haittaa nimenomaan kohtuullisen elintason ja vakaiden tulojen säilyttämiselle. Toisaalta esitykseen sisältyy harkinnanvaraisia keinoja helpottaa laskennallisesti suurimpia tukimenetyksiä kärsivien viljelijöiden haittaa erityisillä lisäosilla. Maatilataloutta harjoittavien toimijoiden voidaan lisäksi edellyttää jossakin määrin ottaneen huomioon mahdollisuuden tukijärjestelmän muutoksiin ja mahdollisuuksien mukaan varautuneen siihen. Tukijärjestelmää on nyt kuitenkin ehdotettu muutettavaksi perustavanlaatuisella tavalla. Tällaiseen muutokseen varautumista ei siksi voida edellyttää kovin vahvasti.

Kokonaisuutena arvioiden lakiesitys täyttää suhteellisuusvaatimuksen omaisuudensuojan ja elinkeinovapaudenkin näkökulmista. Tällöin on kuitenkin olennaista, että esitykseen sisältyviä mahdollisuuksia lieventää sitä haittaa, joka kohtaa suurimpia tukimenetyksiä kärsiviä tuotantosuuntia ja viljelijöitä, käytetään tehokkaasti ja tasapuolisesti.

2.4. Lain soveltamisalasäännöksestä

Lain soveltamisala on esityksen 1 §:ssä määritelty kiertoilmausta käyttäen: "... siltä osin kuin siitä ei säädetä erikseen Euroopan yhteisön säädöksissä tai Euroopan yhteisön yhteisen maatalouspolitiikan täytäntöönpanosta annetusta laissa (1100/1994)". Myös Euroopan yhteisön yhteisen maatalouspolitiikan täytäntöönpanosta annetussa laissa soveltamisala määritellään negatiivisesti eli viittaamalla asioihin, joita ei ole säädetty tai määrätty erikseen Euroopan yhteisön säädöksissä. Nyt esitetyn lain soveltamisala on määritelty tekemällä negatiivinen viittaus lakiin, jonka oma soveltamisala on määritelty negatiivisesti. Lain soveltamisalan alustavakin ymmärtäminen edellyttäisi siksi perehtymistä Euroopan yhteisön säädöksiin. Soveltamisala on keskeinen lainsäädännön vaikutusten ymmärtämiseksi ja niihin varautumiseksi. Tällä varautumisella on merkitystä sekä omaisuudensuojan että elinkeinovapauden kannalta. Siksi olisi tärkeää ilmaista soveltamisala myös positiivisesti, esimerkiksi siten, että 1 §:n 1 momentin loppuun lisättäisiin vaikkapa lukujen otsikkojen mukaisesti: "Tässä laissa säädeltäviä asioita

ovat muun muassa tilatukijärjestelmän täytäntöönpano, tukioikeudet ja kesannointioikeudet sekä tukioikeusrekisteri."

3. Yhteenveto

Lakiesitys Euroopan yhteisön yhteisen maatalouspolitiikan uudistuksen täytäntöönpanosta merkitsee olennaista muutosta maataloustukijärjestelmän perusteisiin. Uudistuksen päälinja on irrottaa tukia tuotannosta. Viljelijöillä on omaisuudensuojan turvaama oikeus luottaa siihen, että maataloustukijärjestelmän peruslinjauksiin ei tule heidän tekemiensä investointien taloudelliseen mielekkyyteen vaikuttavia äkillisiä muutoksia. Elinkeinovapaus laajassa merkityksessä turvaa osaltaan valintaa ryhtyä harjoittamaan maataloutta tai jatkaa tilanpitoa. Tukijärjestelmän muutoksen taustalla on tärkeitä perusteita ja hyväksyttäviä syitä, ennen muuta kilpailukykyisen maatalouden turvaaminen Euroopassa. Yhteisen maatalouspolitiikan toteuttaminen on Suomen velvollisuus Euroopan yhteisön jäsenvaltiona. Lakiesitykseen sisältyy myös keinoja lieventää uudistuksesta aiheutuvia haittoja sellaisille viljelijöille, joiden valitsemalla tuotantosuunnalla tukimenetykset ovat suurimmat. Esittämälläni perusteilla katson, että lakiesitys voidaan käsitellä tavallisessa lainsäätämisyksessä.

MAA- JA METSÄTALOUSHALLITUS
Muistio 12.4.2005 Hallitussihteeri Outi
Kostama

Eduskunnan perustuslakivaliokunnalle

Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi tilatukijärjestelmän täytäntöönpanosta (HE 17/2005)

TUKIOIKEUKSIEN SIIRROT

Tukioikeuksien muodostaminen ja aktivoiminen

Tilatukijärjestelmän käyttöönottovaiheessa viljelijälle muodostetaan tukioikeuksia. Viljelijän saamien tukioikeuksien määrä perustuu tilan vuoden 2006 tukioikeuksien haussa ilmoittamaan tukikelpoiseen pinta-alaan. Viljelijä tarvitsee tukioikeuksia, jotta hän voi saada hallinnassaan olevilta lohkoilta vuosittain tilatukea.

Tukioikeus muodostetaan tilatukijärjestelmässä viljelijälle, jonka hallinnassa, joko omistuksessa, vuokrattuna tai muulla tavoin hallinnassa, pelto on tukioikeuden määräytymisajankohtana. Suomessa käyttöönotettavassa yhdistelmämallissa tukioikeuden tasatukiosan osalta ratkaisevaa on pellon hallinta vuonna 2006. Tukioikeuksien hakijan on komission asetuksen (EY) N:o 795/2004 12 artiklan 5 kohdan mukaan osoitettava olevansa tukioikeuksia koskevan hakemuksen jättämisaikajankohdalla viljelijä. Mikäli pelto on tällöin vuokrattuna, tukioikeudet muodostetaan vuokralaiselle, jonka hallinnassa pelto on. Pelto palautuu vuokrasopimuksen päätyttyä takaisin maan omistajalle ilman tukioikeutta. Vuokralainen voi kuitenkin luovuttaa vastikkeetta tai myydä tukioikeuden pellon mukana.

Tilakohtainen lisäosa muodostetaan viitekaudella sonni- ja härkäpalkkiota tai tärkkelysperunan tukea saaneille tiloille, tiloille, joilla on hallussaan maitokiintiö 31.3.2006 sekä tiloille, jotka ovat oikeutettuja saamaan tilakohtaisen lisäosan kansallisesta varannosta. Tilatukiasetuksen 3 luvussa on säännöksiä tukioikeuksien määräämisestä (43 artikla), tukioikeuksien käytöstä (44 artikla) sekä tukioikeuksien siirtämisestä (46 artikla).

Tukioikeuksien siirtäminen

Tilatukiasetuksen 46 artiklassa säädetään tukioikeuksien siirtämisestä. Artiklan 2 kohdan mukaan tukioikeudet voidaan siirtää myymällä tai muutoin lopullisesti siirtämällä ne maa-alan kanssa tai ilman. Tukioikeuksien vuokraus tai muu samantyyppinen liiketoimi sallitaan ainoastaan, jos siirrettyihin tukioikeuksiin liittyy vastaavan tukikelpoisen hehtaarimäärän siirto. Pelkkää peltoa ilman tukioikeuksia voi kuitenkin edelleen vuokrata samoin kuin nykyisin.

Tukioikeuksia voi siirtää niiden vahvistamisen jälkeen milloin tahansa, mutta tukeen on oikeutettu viljelijä, jolla on tukioikeus hallussaan viimeisenä tukien hakupäivänä. Tuen maksatus edellyttää lisäksi muiden tuen ehtojen täyttymistä.

PeUonvuokrauksesta Suomessa

Pellonvuokraus on lisääntynyt Suomessa Euroopan unioniin liittymisen jälkeen. Viimeisimpinä vuosina vuokraus ei kuitenkaan ole yleistynyt niin nopeasti kuin jäsenyyden alkuvuosina. Suomen liittyessä unioniin vuokrapeltojen osuus oli noin 22 prosenttia koko peltoalasta. Vuonna 2003 viljellystä peltoalasta vuokrattua oli 33 prosenttia.

Vuokrapellon osuus peltoalasta vaihtelee jonkin verran maakuntien välillä. Ahvenanmaalla ja Lapissa vuokrapeltojen osuus on suurin eli yli 40 prosenttia peltoalasta. Hämeessä, Päijät-Hämeessä ja Varsinais-Suomessa vuokrapeltojen osuus on hieman alle 30 prosenttia peltoalasta.

MTT taloustutkimuksen keväällä 2004 tekemän selvityksen mukaan vuokrasopimusten keskimääräinen pituus on tällä hetkellä noin kuusi vuotta. Muihin EU-maihin verrattuna suomalaiset pellonvuokrasopimukset ovat lyhyitä. Esimerkiksi Englannissa vuokrasopimus voi kestää jopa kolme sukupolvea.

Tehdyn kyselyn mukaan noin 65 prosenttia nykyisistä vuokrasopimuksista jatkuu vähintään vuoteen 2006. Vähintään noin 450 000 hehtaarilla eli 20 prosentilla Suomen peltoalasta tukioikeus tulee irtoamaan tämän mukaan maan omistusoikeudesta.

Viljelijöiden väliset yksityisoikeudelliset sopimukset

Pellon vuokraaja ja ostaja eivät voi Suomen valitsemassa yhdistelmämallissa sopia siitä, että vuokrapeltojen tukioikeudet vahvistetaan pellon haltijan sijasta maan omistajalle. Sen sijaan yksityisoikeudellisia sopimuksia ei EY-asetuksissa kielletä. Tukioikeudet muodostetaan viljelijöiden keskenään tekemistä sopimuksista huolimatta kuitenkin aina EY-asetuksissa säädetty ehdot täyttävälle viljelijälle tukioikeuksien määräytymishetkellä.

Tanskassa tukioikeuksien kohdistumisesta aiheutuva ongelma on pääosin ratkaistu siten, että 90 % vuokraviljelijöistä on tehnyt vapaaehtoisesti yksityisoikeudellisia sopimuksia tukioikeuksien siirtämisestä maan omistajalle vuokrakauden päätyttyä. Sopimusten tekemisen helpottamiseksi Tanskassa on päätetty, että tukioikeuden ensimmäisestä siirrosta ei kanneta veroa. Tanskassa kuitenkin vain 10 % peltoalasta on vuokrattua.

Esitysehdotuksen 10 §:ssä on säädetty tukioikeuksien käytöstä ja siirroista. Pykälän 5 momentin mukaan myös Suomessa esitetään tukioikeuden ensimmäistä siirtoa vapaaksi lahjaverovollisuudesta. Säännöksen mukaan viljelijän luovuttaessa vuokralle ottamansa tukikelpoisen maatalousmaan perusteella vahvistettavan tukioikeuden vastikkeetta vuokranantajalle, luovutusta ei pidetä perintö- ja lahjaverolaisissa (378/1940) tarkoitettuna lahjana. Edellytyksenä tälle on lisäksi tukioikeuden luovutuksen tapahtuminen 28 päivänä huhtikuuta 2006 voimassa olevan vuokrakauden päättyessä, mutta kuitenkin viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2016.

/y/aoo^

MAA- JA METSÄTALOUSMINISTERIÖ
Muistio 12.4.2005 Hallitussihteeri Outi
Kostama

Eduskunnan perustuslakivaliokunnalle

Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi tilatukijärjestelmän täytäntöönpanosta (HE 17/2005)

Maa- ja metsätalousministeriö ilmoittaa kunnioittavasti, että seuraava luettelo valtioneuvoston asetuksella säädettävistä seikoista ei ole vielä täysin kattava. Asiat täsmentyvät jatkuvasti ja valtioneuvoston asetusluonnosta valmistellaan parhaillaan.

VALTIONEUUVOSTON ASETUKSELLA SÄÄDETTÄVÄT ASIAT

1 § Yleistä

2 § Määritelmät

1. säädetään keskeisistä määritelmistä: tilatukijärjestelmä, yhdistelmämalli, tukioikeus, maitopalkkio, sonni- ja härkäpalkkio, kesannointioikeus ja erityistukioikeus.

3 § Yhdistelmämalli

1. säädetään tilatukijärjestykseen täytäntöönpanosta, täytäntöönpanon ajankohdasta, siirtymäkaudesta, lisäosien ja erityistukioikeuksien asteittaisesta alentamisesta ja vastaavasta tasatuen korottamisesta.
  - käyttöön otetaan yhdistelmämalli vuonna 2006 (on jo lakiesityksessä)
  - tilakohtaisia lisäosia ja erityistukioikeuksia alennetaan seuraavasti: vuosina 2006-2010 maksetaan lisäosat 100 %:sti, vuosina 2011-2013 maksetaan lisäosat 70 %:sti, vuosina 2014 - 2015 maksetaan lisäosat 35 %:sti ja vuodesta 2016 lähtien lisäosat poistuvat käytöstä. Vuodesta 2016 lähtien tilatukeen käytettävä rahamäärä maksetaan kokonaan tasatukena, joka vaihtelee tukialueittain (on jo lakiesityksessä)
  - mikäli näiden säännösten lisäksi katsotaan tarvittavan lakia tarkentavia säännöksiä mm. tasatuen korottamisesta, ne annetaan valtioneuvoston asetuksella
2. säädetään tilatukiasetuksen 67 - 70 artiklojen mukaisista tukimuodoista, tuen myöntämisen perusteista, tukimääristä, yksikkötukien tasoista sekä muista kyseisten tukien ehdoista
  - säädetään tuotantoon sidottavista tuista, tukiehdoista, tukimääristä, yksikkötukien tasoista. Tuotantoon on tarkoitus sitoa:
    - uuhipalkkiosta 50 % nykytasosta (artikla 67);
    - sonni- ja härkäpalkkiosta enintään 75 % nykytasosta (artikla 68);
    - ns. 10 %:n säännön kautta (artikla 69) ympäristö tai laatu- ja markkinasyiden perusteella tukea emolehmille, raskaille sonneille, öljykasveille ja rukiille. Tuen maksaminen 10 %:n säännön perusteella edellyttää komission hyväksyntää tukimuodolle.
3. säädetään tilatukiasetuksen 60 artiklan mukaisesta oikeudesta eli niin sanotusta tarralappusta. Tukioikeuteen liitettävä tarralappu oikeuttaa saamaan tilatuen tiettyjen puutarhakasvien sekä muun perunan kuin tärkkelysperunan viljelyalalta.
  - säädetään kansallisesta lupakiintiöstä (hehtaaria), joka perustuu vuosien 2000 - 2002 keskimääräiseen tarralappukasvien viljelyalaan.
  - säädetään kansallisen lupakiintiön jakamisesta tukialueittain.
  - säädetään tarkemmin tarralappujen jakoperusteista, jos tarralappuja jää jakamatta vuoden 2003 viljelyalojen ja ylivoimaisten esteiden ja poikkeuksellisten olosuhteiden perusteella jaettujen tarralappujen jälkeen. Perusteena on käytettävä neuvoston asetuksen mukaan vuosien 2005 ja 2006 viljelyalan lisäystä.

4 § Alueelliset enimmäismäärät, tukialueet ja viitemäärät

1. säädetään tukialuejaosta (A, B-C1, C2- C4)
2. säädetään alueellisista enimmäismääristä ja alueellisesta tasatuen määrästä
3. säädetään tilakohtaisten lisäosien perusteena olevien viitemäärien laskuperusteista. Tilakohtaisia lisäosia muodostetaan sonni- ja härkäpalkkiosta (30 %), maitopalkkiosta (100 %) ja täkkelysperunan tuotantoon sitomattomasta tuesta (40 %)

5 § Kansallinen varanto

1. säädetään kansallisen varantoon tehtävästä leikkauksesta. Kansalliseen varantoon leikataan alkuvaiheessa jäsenvaltion päätöksen mukaan 1 - 3 % kansallisesta enimmäismäärästä
2. säädetään tukioikeuksien leikkauksista, jos kansallinen varanto ei ole riittävä. Leikkaus alentaa kaikkien viljelijöiden hallinnassa olevien tukioikeuksien arvoa.
3. säädetään tukioikeuksien leikkauksista tukioikeuksien myyntien yhteydessä sekä satunnaisten voittojen yhteydessä, jos tämä vaihtoehto otetaan tulevaisuudessa käyttöön.

6 § Pysyvät laitumet

1. säädetään pysyvien laitumien säilyttämisen edellyttämistä rajoista
  - pysyvien laitumien suhteellisen osuuden 5 % alenema aiheuttaa ennakkolupamenettelyn eli viljelijän on pyydettävä viranomaiselta lupa, jos hän aikoo ottaa pysyvän laitumen viljelyyn
  - pysyvien laitumien suhteellisen osuuden 10 % alenema aiheuttaa ennallistamisvelvoitteen eli viljelijän on palautettava viljelyskäyttöön ottamansa pysyvä laidun takaisin pysyväksi laitumeksi. Ennallistamisvelvoite koskee niitä viljelijöitä, jotka ovat ottaneet pysyvän laitumen käyttöön 24 kuukautta ennen suhdeluvun rajan ylittymistä.
2. annetaan tarkentavia säädöksiä pysyvien laitumien ennakkolupamenettelyn ja ennallistamisvelvoitteen toimeenpanosta

7 § Lakisääteisten hoitovaatimusten valvonta

1. säädetään tarkemmin täydentävien ehtojen rikkomuksista aiheutuvista sanktioista.
  - komission työasiakirjojen asettamien sanktioperusteiden rajoissa on säädettävä seuraamuksista täydentävien ehtojen rikkomuksen vakavuuden, laajuuden, keston ja pysyvyyden osalta.
  - säädetään sekä yksittäisten puutteiden sanktiosta erillisten puutteiden sanktioinnin yhteisvaikutuksesta

8 § Tukioikeuksien myöntäminen ja vahvistaminen

1. säädetään aktiiviviljelijän määritelmästä
  - tukioikeuksia voi vahvistaa vain viljelijälle, joka harjoittaa maataloutta. Komission asetuksen mukaan maatilan minimikoko on enintään 0,3 hehtaaria. Aktiiviviljelijöiden, joilla ei ole lainkaan peltoa, on harjoitettava maataloutta, esimerkiksi kotieläintaloutta.
2. säädetään pellon hallinnassa olon ajankohta sekä tarkentavia säännöksiä tukikelpoisuusedellytyksistä

- säädettävä ajankohta, jolloin peltolohkojen on oltava hallinnassa, jotta viljelijälle voidaan myöntää tukioikeuksia vuoden 2006 tukioikeuksien vahvistamishaussa ilmoitetulle pinta-alalle.
3. säädetään tukikelpoisten hehtaarien määrä
  4. säädetään kansallisen varannon käyttämisestä komission asetuksessa 795/2004 artikloiden 19 - 23a mukaisissa erityistapauksissa
    - maitokiintiön ylivoimaisen esteen takia 31.3.2006 pois vuokranneille viljelijöille;
    - vuokratun maan siirrot;
    - investoinnit;
    - vuokratun maan vuokraaminen ja ostaminen;
    - tuotantosuunnan muuttaminen;
    - tuomioistuimen määräys.
  5. säädetään tukioikeuksien myöntämisestä kansallisesta varannosta uusille viljelijöille sekä kansallisiin rakenneuudistus- tai kehitysohjelmien mukaisille viljelijöille
  6. säädetään tukioikeuksien arvon korottamisen perusteista
  7. vahvistetaan tukioikeuksien arvon alueellinen keskiarvo, joka perustuu ko. alueen viljelijöille myönnettyjen tukioikeuksien arvoon sekä säädetään alueellisen keskiarvon vahvistamisajankohta.

9 § Tukioikeuksien käyttö ja siirrot

1. säädetään erityistukioikeuksien käytön perusteena olevan 50 % säännön määrittelyn perusteista. Erityistukioikeuksista voidaan maksaa tuki, vaikka viljelijällä ei olisi tukioikeuksien käytön edellyttämää tukikelpoista pinta-alaa, edellyttäen että viljelijä säilyttää kotieläintuotantonsa vähintään 50 % laajuudella siitä tuotannosta, jota harjoitti viitekaudella.
2. säädetään tukioikeuksien kauppa-alueista.
  - tukioikeuksien kauppa-alueet ovat 4 §:ssä säädettävät tukialueet.
3. säädetään tilatukiasetusta ja komission asetuksia sekä lakiesitystä tarkemmin tukioikeuksien siirtämisen edellytyksistä (näistä perussäännökset löytyvät mm. tilatukiaseruksen 46 artiklasta), esimerkiksi seuraavista asioista:
  - tukioikeuksia ei voi siirtää tai käyttää toisella tukialueella;
  - tukioikeus voidaan siirtää vain viljelijälle, jos kyse ei ole perinnöstä tai ennakkoperinnöstä;
  - tukioikeuksien siirto ilman maata ei ole mahdollista, jos tukioikeudet saanut viljelijä ei käytä vähintään 80 % tukioikeuksia yhden tukivuoden aikana; erityistukioikeuksien siirto ilman maata on mahdollista, vaikka em. 80 % sääntöä ei noudatettava, edellyttäen että viljelijä siirtää kaikki erityistukioikeudet samalle siirron saajalle.
4. säädetään tukioikeuksien palauttamiseen liittyvistä menettelyistä ja etusijajärjestyksestä tilanteissa, joissa jälkikäteen todetaan, että tukioikeudet on perusteettomasti myönnetty.
  - komission asetuksen 239/2005 mukaan (asetuksen 796/2004 muutos, lisätty artikla 73a) tukioikeus vedetään kansalliseen varantoon, jos myöhemmin tarkastuksissa havaitaan, että tukioikeus on myönnetty perusteettomasti. Näiden tukioikeuksien perusteella maksettu tuki peritään takaisin. Jos tukioikeudet perusteettomasti saanut viljelijä on siirtänyt tukioikeudet toiselle viljelijälle/viljelijöille eikä hänellä enää ole riittävästi tukioikeuksia, jotka voitaisiin palauttaa varantoon, takaisinperintä koskee

myös siirron saajaa/saajia suhteessa niiden tukioikeuksien määrään, jotka heille on siirretty.

10 § Kesannointioikeudet

1. säädetään alueelliset kesannointivelvoiteprosentit.
2. säädetään alueellisesta pinta-alasta, jonka ylittävälle tiloille tulee kesannointivelvoite (ns. 92 tonnin sääntö).
3. säädetään tarvittaessa kesannointioikeuskelpoisen pinta-alan vaihdoista eli mahdollistetaan kesannointi myös aloilla, jotka eivät ole olleet peltona vuonna 2003. Vaihto on mahdollista esimerkiksi ympäristösyihin vedoten. Säädöksessä varmistettava, ettei kesannointioikeuskelpoinen kokonaispinta-ala kasva huomattavasti.

11 § Biomassa

1. säädetään tarvittaessa kesannoilla kasvatettavien biomassatuotantoon tarkoitettujen viljelyalojen perustamiskustannusten kansallisesta tuesta. Kyseinen tukimuoto ei ole käytössä nykyisin.

12 § Tukioikeusrekisteri ja tilaneuvontajärjestelmä

1. säädetään tukioikeusrekisterin hallinnoinnista
  - säädetään tarkemmin rekisteriainsäädännön edellyttämistä hallintorutiineista.
2. säädetään tarkemmin tilaneuvontajärjesteimästä ja tilaneuvonnan antamiseen oikeutetuista tahoista.

13 § Tarkemmat säädökset

1. Säädetään tarkemmin lain voimaan tulon jälkeen tehdyistä Euroopan yhteisön asetuksissa säädetyistä asioista, joissa jäsenvaltioilla on päätäntävaltaa toteuttamistavan suhteen.

$$7eV \rho \quad \gamma/2 \quad \Lambda_Z > hc \quad \text{ösf}^{\wedge}/te \quad / 1$$

Pekka Länsineva

OTT, valtiosääntöoikeuden dosentti
julkisoikeuden yliassistentti Turun
yliopisto

Eduskunnan perustuslakivaliokunta 15.4.2005 klo 10

Asia: Hallituksen esitys n:o 17/2005 vp laiksi tilatukijärjestelmän täytäntöönpanosta

Aluksi

Hallituksen esityksessä on kysymys Euroopan yhteisön yhteisen maatalouspolitiikan uudistuksen ja siihen liittyvän uuden tilatukijärjestelmän kansallisesta täytäntöönpanosta. Lakiesitys sisältää kansallista sääntelyä sellaisista asioista, jotka asiaa koskevien EY:n asetusten perusteella jäävät jäsenvaltioiden päätösvaltaan. (Muilta osinhan EY-asetusten säännökset ovat suoraan kansallisesti sovellettavaa oikeutta eikä niitä [ole lupa] kansallisesti implementoida.) Perustuslakivaliokunnan sihteerin allekirjoittamassa kutsussa asiantuntijoita on pyydetty arvioimaan erityisesti tukioikeuksien siirtämistä koskevan sääntelyn suhdetta perustuslaissa turvattuun omaisuuden suojaan.

Valtiosääntöoikeudellinen arviointi

Käsillä olevan lakiehdotuksen omaisuudensuoja-araoiinin lähtökohtiin kuuluu mm. se, että erilaisten julkisten etuuksien ei erääntymättömiltä osiltaan katsota yleensä nauttivan perustuslainsuojaa samalla tavoin kuin yksityisten hallussa jo olevan omaisuuden osalta on asianlaita. Esimerkiksi erääntymättömien ja ei-ansaittujen eläke-etujen osalta perustuslakivaliokunnan käytännössä on vakiintuneesti katsottu, etteivät tällaiset etuudet sellaisenaan kuulu omaisuuden perustuslainsuojan piiriin. Omaisuudensuojasäännös

suojaa lähtökohtaisesti yksilön konkreettisia varallisuusetuja, mutta ei sen sijaan esimerkiksi voimassa olevaa eläkejärjestelmää sellaisenaan tai tulevaisuuteen kohdistuvia realisoitumattomia varallisuusodotuksia (esim. PeVL 12/1995 vp, 9/1999 vp ja 60/2002 vp).

Nain ollen julkisella vallalla on lähtökohtaisesti kohtalaisen vapaat kädet päättää, millaisia etuusjärjestelmiä se luoja ylläpitää ja miten näitä etuusjärjestelmiä mahdollisesti muutetaan. Toisaalta perustuslakivaliokunta on tämän kaltaisissa asiayhteyksissä usein korostanut, etteivät etuusjärjestelmien muutokset kuitenkaan saa johtaa yksilön kannalta kohtuuttomiin ja odottamattomiin etuuksien heikennyksiin (esim. PeVL 35/1992 vp, 35/1993 vp, 22/1995 vp ja 60/2002 vp), joten tyystin perustuslaillisen suojajärjestelmän ulkopuolelle eivät tällaisetkaan etuudet jää. Yksilöiden perusteltuja odotuksia on pyrittävä kunnioittamaan erityisesti kun päätetään sellaisista taloudellisista etuuksista, jotka ovat kiinteässä yhteydessä esimerkiksi yksilön perustoimeentulon tai asumisen turvaamisen kanssa. Merkittävälle osalle tuensaajista nyt tarkastelun kohteena olevat maataloustuet lienevät juuri tällaisia kiinteästi toimeentuloon liittyviä etuuksia.

Käsillä olevan lakiesityksen tekstin (luettuna yhdessä asiaa koskevien EY-asetusten säännösten kanssa) pohjalta ei liene (ainakaan ilman alan erityisasiantuntemusta) mahdollista vastata täydellä varmuudella siihen, voiko ehdotettu muutos tilatukijärjestelmään johtaa (objektiivisesti arvioiden) kohtuuttomuuteen joidenkin tuensaajaryhmien kohdalla. Sääntelyteknisesti kysymys on varsin vaikeaselkoisesta järjestelmästä, joten esimerkiksi yksittäisen maatalousyrittäjän lienee sen perusteella jokseenkin mahdotonta päätellä, millaiseksi hänen oikeutensa ja velvollisuutensa uudessa tukijärjestelmässä tulevat muodostumaan. Ehdotetun sääntelyn yleinen vaikeaselkoisuus ei johdu suinkaan yksinomaan ao. EY-asetusten koukeroisuudesta, vaan lisäksi kotimainen täytäntönpäätöksehdotus mm. poikkeuksellisen laajoine ja väljine delegointeineen jättää oikeustilan myös kansallisesti päätettävien kysymysten osalta kokonaisuutena arvioiden varsin avoimeksi. Itse asiassa lakiehdotus ei juurikaan anna sisällöllistä informaatiota kyseisten EY-säädösten kansallisesta täytäntöönpanosta, vaan delegoi useimmat yksilön oi-

keusasemaan olennaisesti vaikuttavat asiat ratkaistaviksi valtioneuvoston asetuksen tasolla. Nimeämättä edes mitään yksittäistä säännöstä ehdotuksessa, voitaneen katsoa, että kokonaisuutena ottaen lakiehdotus rakentuu niin väljien delegointien varaan, ettei se täytä PL 80.1 §:n vaatimuksia.

Epävarmuutta esityksen kohtuullisuuden arviointiin aiheuttaa myös esimerkiksi lakiehdotuksen taloudellisia vaikutuksia koskevassa osiossa oleva maininta, jonka mukaan tiloja "joilla kokonaistuet alenevat yli 10 %" saattaa olla 0-18 % tilojen kokonaismäärästä (s. 16/1). Käsillä olevassa sääntelyasetelmassa, jossa kaikki alan toimijat lienevät tietoisia siitä, että maataloustukien tasosta päättäminen kuuluu EU:n toimivaltaan ja että tukijärjestelmän muutoksia on pitkään valmisteltu, ei alle 10 %:n alennuksia tukitasossa voitane vielä sellaisenaan pitää perustuslain näkökulmasta ilmeisen kohtuuttomina tai yllättävinä muutoksina. Sen sijaan jos tukitason alennukset voivat lyhyellä aikavälillä olla merkittävästi tätä suurempia, saatetaan asiassa päätyä toisensuuntaiseenkin johtopäätökseen. Siksi on tärkeää pyrkiä selvittämään, kuinka merkittäviin tosiasiallisiin tuen alennuksiin muutos voi yksittäisten maatalouden harjoittajien kohdalla suurimmillaan johtaa ja voiko se kohtuuttomasti vaikeuttaa esim. yksilöiden mahdollisuuksia hankkia toimeentulonsa valitsemallaan työllä, ammatilla tai elinkeinolla.

Edellä esitetyt kriittiset näkökohdat pätevät ainakin osin myös tukioikeuksien siirtämistä koskeviin sääntelyehdotuksiin. Tämäkin sääntely sisältää toisin sanoen liian avoimia delegointeja eikä lakitekstin (ja EY-asetusten) perusteella siten käy riittävän selkeästi ilmi, millaisten perusteiden varaan yksilön velvollisuudet ja oikeudet näissä suhteissa rakentuvat. Nähdäkseni lakitekstissä pitäisi määritellä ainakin perusteet siitä, miten tukioikeuksien kauppa-alueet määräytyvät (10.2 §), koska tämä rajankäynti vaikuttaa olennaisesti viljelijän oikeusasemaan ja mahdollisuuksiin käydä kauppaa tukioikeuksilla. Ongelmallisena voi pitää myös esityksen 10.4 §:ää koskevissa yksityiskohtaisissa perusteluissa (s. 23/1) mainittua näkemystä siitä, miten alun perin väärin myönnetty ja sittemmin eteenpäin myydyt tukioikeudet palautuvat (siis voidaan ottaa pois myös vilpittömässä mielessä olevalta luovutuksensaajalta), mikäli tämä kysymys on tarkoitus jättää valtioneuvoston asetuksen tasolla ratkaistavaksi.

Kokonaisarviona siis voidaan todeta, että tukioikeuksien siirtämistä koskevan sääntelyn valtiosääntöiset ongelmat (myös omaisuudensuojan kannalta) liittyvät siis lähinnä lailla säätämisen sekä sääntelyn täsmällisyyden vaatimuksiin. Siltä osin kuin asianomaiset EY-asetukset jättävät asioita kansallisen päätösvallan piiriin, tulisi lakitasoisessa kansallisessa säädöksessä toisin sanoen määritellä ainakin yksilöiden oikeusaseman kannalta keskeisimmät perusteet ja jättää vain tarkempi sääntely valtioneuvoston asetuksen varaan.

7/2005 vp
30/2005 vp/E

Mikael Hiden

PERUSTUSLAKIVALIOKUNTA 15.4.2005 KELLO
10 HE 17/05 vp laiksi tilatuMjärjestelmän
täytäntöönpanosta

Sihteerin kirjeessä on asiantuntijoita pyydetty erityisesti kuultavaksi tukioikeuksien siirtämistä koskevan sääntelyn suhteesta perustuslain turvaamaan omaisuuden suojaan. Tarkastelen ensin tätä kysymystä ja sen jälkeen ehdotukseen sisältyviä asetuksenantovaltuuksia.

Tukioikeuksien siirtoa koskee ehdotuksessa lähinnä 10 § ja lisäksi sukupolvenvaihdostilanteiden perintöoikeudellisen kohtelun osalta 11 §. Kun lainsäätävä järjestelee jonkin taloudellisesti merkitsevän edun siirtämisen mahdollisuuksia ja muotoja, voidaan järjestelyn lähtökohtaisesti ajatella koskevan omaisuuden suojaa kahdessa eri suhteessa. Yhtäältä olisi mahdollisuus, että lainsäätäjän toimenpide merkitsisi puuttumista jo syntyneisiin sopimussuhteisiin. Toimenpide saattaisi tällöin joutua ristiriitaan omaisuuden perustuslain suojan kanssa juuri jo olemassa olevien sopimussuhteiden sisällölle käsitetyin

loukkaamattomuuden vuoksi. En tiedä, olenko ymmärtänyt lakiehdotuksen kaikkia sisältöjä oikein, mutta minusta ehdotuksessa ei näyttäisi olevan tässä suhteessa ongelmia.

Toinen mahdollisuus olisi, että ehdotuksen katsottaisiin merkitsevän puuttumista yksityisoikeudelliseen sopimusvapauteen, siis yksilön oikeuteen tehdä määrättävissään olevia etuja koskevia taloudellisia sopimuksia. Tämä tulevaisuuteen tähtäävä sopimusvapauden - parempiinkin sopimusvapauden - suoja on perustuslakivaliokunnan käytännössä käsitetty varsin joustavaksi ja sallivaksi. Joitain rajoja perusoikeuden kuitenkin katsotaan asettavan sille, miten tuntuvasti lainsäätäjä saa rajoittaa yksityistaloudellisten sopimusten tekemisvapautta. Lakiehdotus ei nähdäkseni tältäköön kannalta ole ristiriidassa omaisuuden perustuslainsuojan kanssa. Tässä arvioinnissa on mielestäni merkitystä myös sillä, että kyseessä on laadultaan varsin erityisiä, julkisen vallan säätelytoimista riippuvaisia etuja koskeva sopimismahdollisuus. - Pieni varaus on tässä kohden kuitenkin tehtävä siirtomahdollisuuksia koskevan asetuksenantovaltan osalta sikäli, että perusoikeussuojan kannalta merkittävien järjestelyjen tulisi tapahtua laissa. Palaan asetuksenantovaltuuksiin myöhemmänä.

Omaisuuden suojaan liittyviä ajatuskuluja voisi aiheuttaa myös se, että tukijärjestelmän muuttaminen tulee merkitsemään joillekin nyt tukea saaville heikennystä nykyiseen tukeen verrattuna. Tällainen julkisen tuen heikentyminen lainsäädännön muutosten tuloksena ei kuitenkaan ole omaisuuden suojan kannalta ongelmallista *jollei* puututa erääntyneiksi jo katsottaviin tukieriin).

Lakiehdotus sisältää huomattavan määrän valtioneuvostolle uskottuja asetuksenantovaltuuksia. Laskeskelin tällaisia erillisiä asetuksenantovaltuuden sisältäviä säännöskohtia olevan 25. Erillisten valtuutusten lukumäärä sinänsä ei tietysti ole ratkaiseva arvioitaessa sitä, pysyykö asetuksenantajan saama valtuus PL 80 §:n vaatimusten puitteissa. Valtuutusten näin suuri määrä on kuitenkin vähintäänkin indisio siitä, että asetuksenantaja voi olla saamassa PL80§:n kannalta liikaa norminantovaltaa.

En ole käynyt asiallisesti läpi kaikkia tällaisia valtuutuksia. Jotkin niistä näyttävät PL 80 §:n kannalta ongelmattomilta. Joukossa näyttää toisaalta olevan valtuutuksia, jotka eivät oikein sovi PL 80 §:ään siitäkään huolimatta, että yhteisön asetusten normit saattavat tosiasiasa rajoittaa sitä liikkumatilaa, joka tässä asetuksenantajalle jää. Tällaista laajaa yksilön oikeuksien kannalta merkittävää harkintavaltaa näyttää sisältyvän ainakin ehdotuksen 3 §:n 3 ja 4

momentin loppuun, 7 §:ään (mitä kaikkea ko. valvonta voi sisältää?), 8 §:n 1 momentin loppuun, 10 §:n 2 momenttiin (joka koskee tukioikeuksien kauppa-alueista määräämistä), 12 §:n 1 ja 3 momenttiin (jotka koskevat viljelijän asemaa kesamioinnissa) sekä 19 §:n 2 momenttiin (jossa annetaan aivan yleinen valtuus antaa tarkempia säännöksiä "myös muista Euroopan yhteisön asetuksissa jäsenvaltioiden päätettäviksi jätetyistä seikoista").

Minusta on perusteltua kysyä, eivätkö valtioneuvostolle tässä annettavat asetuksenantovaltuudet jo sisällä "yksilön oikeuksien ja velvollisuuksien perusteista" säätämistä, joka PL 80 §:n mukaan kuuluu lainsäätäjälle. Jos PL 80 §:n säännöstä näin tulkitaan ja toisaalta pidetään säätelyvallan näin joustavaa järjestämistä tarpeellisena, olisi laki ilmeisesti säädettävä poikkeuslakina. Kun laki hyvin selvästi johtuu kansainvälisistä yhteyksistä, ei poikkeuslain välttämisen periaatteen sinänsä tarvitsisi tässä olla esteenä.

Poikkeuslakimenettelyyn ei ehkä haluta mennä. Minusta näyttää kuitenkin selvältä, että valiokunta ei ole tavanomaisessa käytännössään hyväksynyt näin laajoja asetuksenantovaltuuksia ilman täsmentämisvaatimuksia. Kun tässä on nimenomaisesti kyse kansalliselle tasolle jätetystä päätösvallasta, ei se seikka, että taustalla tässä ovat EY:n normistot, tee asiaa PL 80 §:n soveltamisen kannalta mitenkään epätavalliseksi.

PERUSTUSLAKIVALIOKUNNAN LAUSUNTO /2005 vp

Hallituksen esitys laiksi tilatukijärjestelmän täytäntöönpanosta

Maa- ja metsätalousvaliokunnalle

JOHDANTO

Vireilletulo

Eduskunta on 30 päivänä maaliskuuta 2005 lähettäessään hallituksen esityksen laiksi tilatukijärjestelmän täytäntöönpanosta (HE 17/2005 vp) valmistelevasti käsiteltäväksi maa- ja metsätalousvaliokuntaan samalla määrännyt, että perustuslakivaliokunnan on annettava asiasta lausunto maa- ja metsätalousvaliokunnalle.

Asiantuntijat

Valiokunnassa ovat olleet kuultavina

- hallitusneuvos Esko Laurila ja ylitarkastaja Outi Kostama, maa- ja metsätalousministeriö
- professori Mikael Hiden
- professori Seppo Laakso
- oikeustieteen tohtori, dosentti Pekka Lämsineva
- professori Tuomas Ojanen
- professori Kaarlo Tuori.

Lisäksi kirjallisen lausunnon on antanut

- professori Juha Karhu.

**HE
17/2005 vp**

Versio 0.1

HALLITUKSEN ESITYS

Esityksessä ehdotetaan säädettäväksi laki Euroopan yhteisön maatalouspolitiikan uudistuksen täytäntöönpanosta. EU:n kokonaan rahoittamista tuista muodostetaan uusi suo-

rien tukien järjestelmä, jonka keskeisin osa on tilatukijärjestelmä. Uudistuksen päälinja on irrottaa tukia tuotannosta. Suurin osa peltokasvi- ja eläintuotannosta irrotetaan tuotannosta ja siirretään uuteen tilatukijärjestelmään. Osa tuista voi säilyä edelleen tuotantosidonnaisina.

Uudistuksen päälinjat on säädetty Euroopan neuvoston ja komission asetuksilla. Ehdotetun lain tarkoituksena on säätää asioista, jotka neuvoston ja komission asetuksissa on jätetty jäsenvaltioiden päätettäväksi kuten tilatuen hallinnoinnissa käytettävän tukimallin valinta, järjestelmän käyttöönottovuosi sekä osittain se, mitkä tuet olisivat edelleen tuotantoon sidottuja.

Ehdotettu laki on tarkoitettu tulemaan voimaan mahdollisimman pian sen jälkeen, kun se on hyväksytty ja vahvistettu.

Esityksen säätämisyjärjestysperusteluissa kiinnitetään huomioita rakrmaiin vaihtaan, joka saattaa merkitä maatalouden eri tuotantosuuntien kannalta ja yksittäisten viljelijöidenkin kannalta muutoksia heidän oikeuksiensa ja velvollisuuksiensa perusteisiin. Esitys sisältää myös henkilötietojen käsittelyä koskevia säännösehdotuksia sekä lukuisia asetuksenantovaltuuksia. Edellä olevan perusteella hallitus pitää suotavana, että esityksestä pyydetäisiin eduskunnan perustuslakivaliokunnan lausunto.

VALIOKUNNAN KANNANOTOT

Perustelut

Yleistä

Euroopan yhteisöllä on yksinomainen toimivalta toteuttaa yhteisön maatalouspolitiikan tavoitteet. Euroopan yhteisön asetukset sitovat Suomea sellaisenaan. Osa asetuksista sisältää säännöksiä, joissa edellytetään myös kansallista sääntelyä. Tällaisia ovat neuvoston tilatukiasetus (EY) N:o 1782/2003 ja komission tätä täydentävät asetukset (EY) N:o 795/2004 (Komission asetus II) ja N:o 796/2004 (Komission asetus I).

EU rahoittaa viljelijöille kokonaan suorat tuet, joista keskeisin on tilatuki. Tilatuki on noin kolmasosa tilojen saamista tuista. Ilman tukitoimenpiteitä aktiivinen maatalous ei juuri kannata Suomessa. Sen vuoksi tilatuen saantia on pidettävä viljelijälle välttämättömänä elinkeinon harjoittamisen kannalta. Tilatuen saamista on siten arvioitava perustuslain 18 §:n 1 momentin mukaisen elinkeinovapauden kannalta.

Noin kolmannes Suomen pelloista on vuokrattu vuokramäärien vaihdellessa maan eri osissa. Ehdotetun järjestelmän tarkoituksena on tukea viljelijää eli sitä, jonka hallussa pelto on. Tämä merkitsee tilatuen irrottamista maan omistusoikeudesta. Keskeisintä uudistuksessa onkin, missä määrin se vaikuttaa voimassa oleviin vuokrasopimuksiin ja sitä kautta perustuslain 15 §:n 1 momentissa turvattuun omaisuuden suojaan.

Ehdotukseen liittyy myös lukuisia asemksenantovaltuuksia, joita tulee arvioida perustuslain 80 §:n 1 momentin valossa.

Ehdotuksen mukaisia Euroopan yhteisön maatalouspolitiikan tavoitteita ovat maatalouden tuottavuuden lisääminen, maatalousväestön kohtuullinen elintaso, markkinoiden vakauttaminen, elintarvikehuollon turvaaminen sekä kohtuulliset kuluttajahinnat. Näitä tavoitteita toteutetaan osaltaan edellä mainituilla neuvoston ja komission asetuksilla sekä ehdotetulla tukijärjestelmällä. Ehdotuksella on katsottava olevan painavat ja hyväksyttävät perusteet.

Omaisuudensuoja

Suomi on valinnut ns. yhdistelmamallin, jossa ehdotuksen 3 §:n 2 momentin mukaan tukioikeus muodostetaan tasatukiosasta ja mahdollisesta lisäosasta, joiden lisäksi voidaan muodostaa kesannointioikeuksia sekä erityistukioikeuksia. Tasatuki vahvistetaan 4 §:n 2 momentin nojalla viljelijöiden vuoden 2006 tukioikeuksien haussa ilmoittamille kyseisen alueen tukikelpoisille hehtaareille. Perustelujen mukaan tukioikeuksia on mahdollista vahvistaa vain viljelijälle, joka hakee tukioikeuksia järjestelmän ensimmäisenä toimeenpanovuonna ja joka täyttää tilatukiasetuksessa määritellyt viljelijää koskevat vaatimukset. Tilatukia on mahdollista myydä yhdessä tai erikseen maan kanssa, koska tuet on irrotettu omistusoikeudesta.

Maanvuokralain 71 §:n mukaan maatalousmaa voidaan vuokrata enintään 10 vuodeksi sekä luonnonniitty Oulun ja Lapin lääneissä enintään 20 vuodeksi. Maanvuokralain 3 §:n mukaan kirjallisesti tehtävään sopimukseen on otettava kaikki sopimusehdot. On kuitenkin kysyttävä, missä määrin käyttöön otettu tilatukijärjestelmä puuttuu voimassa oleviin ennen vuotta 2006 tehtyihin vuokrasopimuksiin.

Valtiovallan taloudelliset avustukset ja etuudet nauttivat omaisuudensuojaa siltä osin kuin ne ovat langenneet maksettaviksi (HE 309/1993 vp, s. 63/1). Omaisuuden pe-

rustuslainsuoja turvaa myös sopimussuhteiden pysyvyyttä (pysyvyysuoja), joskaan kiello puuttua taannehtivasti sopimussuhteiden koskemattomuuteen ei perustuslakivaliokunnan käytännössä ole muodostunut ehdottomaksi (PeVL 24/2002 vp, s. 2/II, PeVL 63/2002 vp, s. 2/H). Varallisuus oikeudellisten oikeustoimien pysyvyyden suojan taustalla on ajatus oikeussubjektien perusteltujen odotusten suojaamisesta taloudellisissa asioissa (PeVL 48/1998 vp, s. 2/II, PeVL 33/2002 vp, s. 3/1). Perusteltujen odotusten suojaan on valiokunnan käytännössä katsottu kuuluvan oikeus luottaa sopimussuhteen kannalta olennaisia oikeuksia ja velvollisuuksia sääntelevän lainsäädännön pysyvyyteen niin, että tällaisia seikkoja ei voida säännellä tavalla, joka kohtuuttomasti heikentäisi sopimusosapuolten oikeusasemaa (luottamussuoja).

Ehdotuksen mukainen sääntely ei sinänsä vaikuta vallitseviin vuokrasuhteisiin. Ne pysyvät voimassa. Sen sijaan säädettävän lain mukaiset tilatuet voidaan myöntää vain vuonna 2006 tukikelpoisia hehtaareja viljeleville viljelijöille, jotka monissa tapauksissa ovat vuokraviljelijöitä. Hyvässä uskossa peltonsa tai niittyensä vuokrannut maanomistaja menettää siis mahdollisuuden saada tilatukia. Omaisuudensuojaa nauttivat vain sellaiset perustellut odotukset, joiden uskotaan lähiaikoina toteutuvan tai jotka ovat jo näköpiirissä.

Tilatukijärjestelmä on täysin uusi ja sen merkitystä on ollut vaikea ennakolta arvioida. Käytännössä vain sellaisia peltoja ja niittyjä kannattaa vuokrata, joihin tilatuki kohdistuu. Omistaja ei kuitenkaan menetä mitään, mitä hänellä entuudestaan olisi ollut. Sen sijaan on epävarmaa, olisiko hän vuokrannut maansa, jos olisi tiennyt tulevasta tilatukijärjestelmästä. Varallisuudestaan huolellisesti huolta pitävä maanomistaja olisi ehkä itse jatkanut viljelyä ainakin siihen saakka, kunnes tilatukijärjestelmä tulisi tullut voimaan ja vasta sen jälkeen myynyt tilatukioikeudet erikseen tai yhdessä maan kanssa.

Tukioikeuksilla on katsottava olevan merkittävä vaikutus maan arvoon. Valiokunnan saaman selvityksen mukaan yli 450 000 hehtaarilla eli 20 prosentilla Suomen peltoalasta tilatuki irroitetaan omistusoikeudesta ilman, että maanomistajilla olisi ollut aikaa valmistautua rakennemuutokseen. Tuhannet jopa kymmenet tuhannet peltojen ja niittyjen omistajat jäävät vuokraamisen johdosta vaille tukioikeuksia, jolloin tukikelvottomaan myyntiarvo ja vakuusarvo putoaa huomattavasti vaikuttaen maanomistajan oikeusasemaan.

Vuoden 2006 alusta peltonsa vuokranneilla maanomistajilla on mahdollista kuitenkin sopia, että tukioikeudet palaavat vuokrasopimuksen lakattua vuokranantajalle.

Ennen mainittua ajankohtaa tehtyjen maanvuokrasopimusten osalta sopimusosapuolet voivat vapaaehtoisesti sopia kesken sopimuskauden tukioikeuksien palauttamisesta maanomistajalle vuokrauden päätyttyä, mutta vuokramiehen ei ole pakko palauttaa tukioikeuksia. Tämä ei käy ilmi lakitekstistä. Ehdotuksen 10 §:n 5 momentti mahdollistaa, että tällaista luovutusta ei pidetä perintö- ja lahjaverolaisissa tarkoitettuna lahjana, kun tukioikeuden luovutus tapahtuu 28 päivänä huhtikuuta 2006 voimassa olevan vuokrauden päättyessä, kuitenkin viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2016. Valiokunnan saaman selvityksen mukaan EU ei salli kansalliseen lainsäädäntöön otettavaksi säännöstä, jonka mukaan tilatukioikeudet palautuvat automaattisesti maanomistajalle.

Perustuslakivaliokunnan mielestä sääntelyn seurauksena voimassa olevien vuokrasopimusten omistajaosapuolten oikeudellinen asema oleellisesti muuttuu kesken sopimuskauden ja horjuttaa siten omaisuuden perustuslainsuojaan sisältyvää lainsäätäjään kohdistuvaa luottamuksensuojaa. Sopimusosapuolten on voitava luottaa siihen, ettei lainsäätäjä yhtäkkiä oleellisesti muuta sopimuksen perustana olevien lainsäädännöllisten edellytysten pysyvyyttä. Tämän vuoksi lakiehdotus on käsiteltävä perustuslain säätämisyjärjestyksessä.

Ehdotus voidaan kuitenkin käsitellä tavallisen lain säätämisyjärjestyksessä, jos esimerkiksi ehdotuksen 10 §:ää täydennetään uudella momentilla, jonka mukaan ennen vuotta 2006 tehtyjä maanvuokrasopimuksia, joihin uuden järjestelmän mukaan kohdistuu tilatukia, voidaan sovittaa ja kohtuullistaa siten kuin oikeustoimilain 36 §:ssä säädetään. Tällöin sovitteluun ei ketään velvoitettaisi, mutta osapuolet voisivat keskenään sovittaa kohtuuttomia sopimusehtoja tai saattaa ne sovitteluun. Tuomioistuimien viime käden ratkaisisi, onko sopimusehto kohtuuton vai ei ja miten sopimusehtoja voitaisiin sovittaa.

Elinkeinovapaus

Tilatukioikeuksien menetys voi kohdistua ankarana myös esimerkiksi sellaiseen nuoreen viljelijäperheeseen, jossa toinen puoliso toimii muussa kuin maatalousammattissa ja tilaa pitävä puoliso sairastuu tai vammautuu tilapäisesti tai kuolee. Perheen lapset eivät vielä moneen vuoteen voi ottaa vastaan tilaa, minkä

vuoksi pellot on jouduttu vuokraamaan naapureille. Tällöinkin tilatuet saa vuokramies. Tässä tapauksessa tilan myöhemmän jatkajan tilannetta on arvioitava myös perustuslain 18 §:n 1 momentin mukaisen elinkeinovapauden kannalta, jonka mukaan jokaisella on lain mukaan oikeus hankkia toimeentulonsa valitsemallaan, työllä, ammatilla tai elinkeinolla.

3,

Kansallisesta varannosta voidaan ehdotuksen 8 §:n 4 momentin nojalla myöntää

vuoden 2002 lopun jälkeenkin aloittaville uusille viljelijöille tilatukioikeuksia siten kuin neuvoston tilatukiasetuksen 42 artiklan kohdassa 3 todetaan ja Komission asetuksen II 2 artiklan kohdassa k täsmennetään. Tilatukiasetuksen 42 artiklan kohdan 1 mukaan kansallinen varanto vahvistetaan tietyn viitemäärän perusteella. Se ei saa ylittää kolmea prosenttia kokonaisviitemäärästä. Ehdotuksen 5 §:n 2 momentin mukaan tukioikeuksia voidaan supistaa, jotta uusille viljelijöille voitaisiin tukioikeuksia siirtää. Tilatukia voidaan myöntää eri tarkoituksiin. Koska kuitenkin kyseisestä varannosta voidaan 4 artiklan kohdan 3 mukaan "ensisijaisesti" myöntää tukioikeuksia uusille viljelijöille, ei sääntelyn voida katsoa olevan tässä suhteessa ristiriidassa elinkeinovapauden kanssa.

Valtuussäännökset

Perustelujen mukaan lakiehdotus on eräänlainen puitelaki, joka monimutkaisuutensa vuoksi edellyttää alemman asteista normistoa. Taustalla on myös vuonna 1994 Euroopan yhteisön yhteisen maatalouspolitiikan täytäntöön panosta annettu laki, jonka 11 § sallii asetuksella säätää melko avoimesti muun muassa tukien hakemis-, myöntämis- ja maksamismenettelystä sekä maksamisedellytyksistä. Asetuksella voidaan säätää tarkempia säännöksiä tuotannosta, käsittelystä, merkitsemisestä, kaupasta ja muusta niihin verrattavasta yksityiskohdasta, valvonnan vaatimien rekisterien perustamisesta ja ylläpidosta. Lisäksi asetuksella voidaan tarvittaessa antaa tätä lakia tarkempia säännöksiä jäsenvaltioiden päätettäväksi jätetyistä asioista. ² ; Lakiehdotus sisältää lukuisia asetuksenantovaltuuksia. Tällaisia ovat muun muassa 3 §:n 3 ja 5 momenttien säännös, 4 §:n enimmäismääriä, tukialueita ja viitemääriä koskeva säännös, 5 §:n kansallista

varantoa koskeva säännös, 7 §:n mukaista valvontaa koskeva säännös, 8 §:n 1 momentin mukaisesta hallinnassa olon ajankohtaa ja tarkempia säännöksiä tukikelpoisuusedellytyksistä koskeva säännös, 10 §:n 2 momentin tukioikeuksien kauppa-alueista koskeva säännös, 12 §:n 1 ja 3 momenttien mukaista viljelijän asemaa kesannoinnissa ja 19 §:n 2 momentissa annettavaa yleisvaltuutusta antaa tätä lakia tarkemmat säännökset myös muista kuin Euroopan yhteisön asetuksissa jäsenvaltioiden päätettäväksi jätetyistä seikoista. Viimeksi mainittu valtuus on tarpeeton, sillä EY:n asetusten perusteella on mahdollista yksilöidä jäsenvaltion päätettäväksi jätetyt seikat

^{^OJP} Perustuslakivaliokunnan mielestä säännökset ovat pidettävä liian avoimia, vaikka

ne osaltaan mahtuvat vuoden 1994 täytäntöönpanolain mukaisiin puitteisiin ja niitä on säädetty osittain jo tilatukiasetuksessa ja komission asetuksissa. Kyseinen laki on kuitenkin säädetty ennen vuoden 2000 perustuslakia. Huolimatta sääntelyn monimutkaisuudesta tulee yksilön oikeuksien ja velvollisuuksien perusteista säätää perustuslain 80 §:n nojalla lailla. Mainittujen pykälien asetuksenantovaltuuksia on laissa täsmennettävä. Lisäksi ehdotuksen 19 §:n 2 momentti on tarpeettomana poistettava ja määrättävä lakiehdotuksessa tarkemmin ne seikat, joiden osalta valtioneuvoston asetuksella voidaan antaa lakiehdotusta tarkemmat säännökset. Nämä ovat edellytyksenä lakiehdotuksen kä-sitelemiselle tavallisen lain säätämisyjärjestyksessä.

Tukioikeusrekisteri

Tukioikeusrekisteristä, jota on osaksi luonteeltaan pidettävä henkilörekisterinä, säädetään ehdotuksen 13—18 §:ssä. Perustuslain 10 §:n 1 momentin mukaan jokaisen yksityiselämä on turvattu. Henkilötietojen suojasta säädetään lailla. Säännöksen lakiviittaus henkilötietojen suojasta edellyttää perusoikeusudistuksen tarkoituksen mukaisesti (PeVM 25/1994 vp, s. 6/1) lainsäätäjän säätävän tästä oikeudesta, mutta se jättää sääntelyn yksityiskohdat lainsäätäjän harkintaan. Tällainen perusoikeussäännös sitoo lainsäätäjän sisällöllistä harkintaa vähemmän kuin sen tapainen sääntelyvarauksen sisältävä säännös, jossa perusoikeuden todetaan olevan olemassa sen mukaan kuin lailla säädetään.

Perustuslakivaliokunnan käytännön mukaan (PeVL 51/2002 vp, s. 2/1, PeVL 6/2003 vp, s. 2/1, PeVL 19/2005 vp, s. 9/II) lainsäätäjän liikkuma-alaa rajoittaa kuitenkin se, että henkilötietojen suoja osittain sisältyy samassa momentissa turvattuun yksityiselämän piiriin. Lainsäätäjän tulee turvata tämä oikeus tavalla, jota voidaan pitää hyväksyttävänä perusoikeusjärjestelmän kokonaisuuden kannalta. Henkilötietojen suoja koskevan perusoikeussäännöksen kannalta tärkeitä sääntelykohteita ovat ainakin rekisteröinnin tavoite, rekisteröitävien henkilötietojen sisältö, niiden sallitut käyttötarkoitukset mukaan lukien tietojen luovutettavuus ja tietojen säilytysaika henkilörekisterissä sekä rekisteröidyn oikeusturva samoin kuin näiden seikkojen sääntelemisen kattavuus ja yksityiskohtaisuus lain tasolla. Lailla säätämisen vaatimus ulottuu myös mahdollisuuteen luovuttaa henkilötietoja teknisen käyttöyhteyden avulla.

Rekisteritietojen luovuttamisen osalta lakiehdotuksen 16 §:ssä olevaa viittausta julkisuuslakiin ja henkilötietolakiin ei voida pitää riittävänä. Henkilötietolain 8 §:n 4 momentin mukaan oikeudesta saada tieto ja muusta henkilötietojen luovuttamisesta viranomaisen henkilörekisteristä on voimassa, mitä viranomaisen asiakirjojen julkisuudesta säädetään. Tukioikeusrekisterin tiedot lienevät ainakin osaksi julkisuuslain 24 §:n perusteella salassa pidettäviä. Sen vuoksi niiden luovuttamiselle toiselle viranomaiselle sovelletaan lain 29 §:n säännöksiä. Sen 1 momentin 1 kohdan mukaan viranomainen voi antaa toiselle viranomaiselle tiedon salassa pidettävästä asiakirjasta, jos tiedon antamisesta tai oikeudesta tiedon saamiseen on laissa erikseen nimenomaisesti säädetty. Näistä oikeuksista ei ehdotuksen 16 §:ssä ole säädetty. Luultavasti ehdotuksen 14 §:ssä on tarkoitettu, että siinä mainituilla viranomaisilla on oikeus saada rekisterissä olevia tietoja, mutta ilmaisumuotona on käytetty "oikeus käyttää tukioikeusrekisteriä". Perustuslakivaliokunnan mielestä sääntelyä on aihetta täsmentää siten, että tietojen luovuttamisesta otetaan lakiin nimenomaiset säännökset.

Tiedot säilytetään ehdotuksen 18 §:n perusteella rekisterissä niin kauan kuin niiden käyttö hallinnossa on muutoin välttämätöntä. Säännöstä on syytä täsmentää aikamääreellä.

Lausunto

Lausuntonaan perustuslakivaliokunta esittää,

että lakiehdotus voidaan käsitellä tavallisen lain säätämisyjärjestyksessä, jos valiokunnan sen 3 §:n 3 ja 5 momentista, 4 ja 5 §:stä, 7 §:stä, 8 §:n 1 momentista, 10 §:stä, 12 §:n 1 ja 3 momentista sekä 19 §:n 2 momentista tekemät valtiosääntöoikeudelliset huomautukset otetaan asianmukaisesti huomioon.

Helsingissä päivänä kesäkuuta 2005

Asian ratkaisevaan käsittelyyn valiokunnassa ovat ottaneet osaa pj.

Kimmo Sasi /kok
vpj. Arja Alho/sd
jäs. Leena Harkimo /kok
Hannu Hoskonen /kesk
Roger Jansson / x
Irina Krohn /vihr
Miapetra Kumpula /sd
Annika Lapintie /vas
Outi Ojala /vas
Reino Ojala /sd
Klaus Pentti /kesk
Markku Rossi /kesk
Simo Rundgren /kesk
Arto Satonen /kok
Seppo Särkiniemi /kesk
Ilkka Taipale /sd
Astrid Thors /x.

Valiokunnan sihteerinä on toiminut

valiokuntaneuvos Kalevi Laaksonen.

I

(Säädökset, jotka on julkaistava)

NEUVOSTON ASETUS (EY) Nro 1782/2003,

annetta 29 päivittä syyskuuta 2003,

yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelminä sekä asetusten (ETY) N:o 2019/93, (EY) N:o 1452/2001, (EY) Nro 1453/2001, (EY) Nro 1454/2001, (EY) Nro 1868/94, (EY) Nro 1251/1999, (EY) Nro 1254/1999, (EY) Nro 1673/2000, (ETY) Nro 2358/71, (EY) Nro 1254/1999 ja (EY) Nro 2529/2001 muuttamisesta

		Sivu
(OSASTO	SOVELTAMISALA JA MÄÄRITELMÄT	7
II OSASTO	YLEISET SÄÄNNÖKSET	8
1 luku	Täydentävät ehdot	8
2 luku	Tuen mukauttaminen ja rahoituslain	9
3 luku	Maatilojen neuvontajärjestelmä	10
4 luku	Yhdennetty hallinto- ja valvontajärjestelmä	10
5 luku	Muut yleiset säännökset	13
m OSASTO	MAATILAN TILATUKJÄRJESTELMÄ	14
1 luku	Yleiset säännökset	14
2 luku	Määrän vahvistaminen	15
3 luku	Tukioikeudet	16
1 jakso	Pinta-alaan perustuvat tukioikeudet	16
2 jakso	Tukioikeudet, joihin sovelletaan erityisedellytyksiä	18
4 luku	Maankäyttö tilatukijärjestelmässä	19
1 jakso	Maan käyttö	19
2 jakso	Kesannointioikeudet	19
5 luku	Alueellinen ja vapaaehtoinen täytäntöönpano	21
1 jakso	Alueellinen täytäntöönpano	21
2 jakso	Osittainen täytäntöönpano	23
3 jakso	Vapaaehtoiset poissulkemiset	25
4 jakso	Vapaaehtoinen siirtyminen	25
IV OSASTO	MUUT TUKIJÄRJESTELMÄT	26
1 luku	Durumvehnän erityinen laatupalkkio	26
2 luku	Valkuaiskasvipalkkio).....	26

	Sivu
3 luku Riisin lajikohtainen tuki	27
4 luku Pähkinöiden pinta-alatuki	27
5 luku Energiakasvien tuki	29
6 luku Tärkkelysperunan tuki.....	29
7 luku iypsylehmäpaikkiot ja lisätuet	30
8 luku Erityinen aluetuki peltokasveille	31
9 luku Siementuki	31
10 luku Peltokasvien pinta-alatuki	31
11 luku Lammas- ja vuohipalkkiot	35
12 luku Naudan- ja vasikanlihan tuet	37
13 luku Palkoviljan tuki	45
V OSASTO SIIRTYMÄ- JA LOPPUSÄÄNNÖKSET	46
LIITE I Luettelo 1 artiklan mukaiset perusteet täyttävistä tukijärjestelmistä.....	53
LIITE II 12 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut kansalliset enimmäismäärät	55
UTTE III 3 ja 4 artiklassa tarkoitetut lakisäätöiset hoitovaatimukset	56
LIITE IV 5 artiklassa tarkoitettu hyvän maatalouden ja ympäristön vaatimus	58
UTTE V 26 artiklassa tarkoitetut yhteensopivat tukijärjestelmät	59
LIITE VI Luettelo 33 artiklassa tarkoitettuun tilatukeen liittyvistä suorista tuista	60
LIITE VM 37 artiklassa tarkoitetun viitemäärän laskeminen	61
UTTE VIII 41 artiklassa tarkoitetut kansalliset enimmäismäärät	64
Liite IX Luettelo 66 ÄiukläsSa uukuUciuisia pehokasresta	65
LIITE X 74 artiklassa tarkoitetut durumvehnän perinteiset tuotantoalueet	66
LIITE XI Luettelo 99 artiklassa tarkoitetuista siemenlajeista	68

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka
seuraavaa;

sekä katsoo

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 36 ja 37 artiklan sekä 299 artiklan 2 kohdan,

- (1) Yhteisen maatalouspolitiikan eri tilatulöjärjestelmiin sisältyville suorille tuille olisi vahvistettava yhteiset edellytykset

ottaa huomioon komission ehdotuksen, ottaa huomioon

Euroopan parlamentin lausunnon (1), ottaa huomioon talous-

ja sosiaalikomitean lausunnon (2),

ottaa huomioon alueiden komitean lausunnon (3),

(*) Lausunto annettu 5. kesäkuuta 2003 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

ja asteittaisia perusteita. Tällaiset epäämiset eivät rajoita muiden voimassa olevien tai myöhemmin säädettävien yhteisön tai kansallisen lain säännösten soveltamista.

- (3) Maatalousmaasta luopumisen välttämiseksi ja maan säilyttämiseksi viljelyn ja ympäristön kannalta hyvässä kunnossa olisi vahvistettava vaatimukset, joiden olisi perustuttava hyvään viljelykäytäntöön, jonka perusta saattaa olla jäsenvaltioiden säännöksissä. Tämän vuoksi on aiheellista vahvistaa yhteisön kehys, jäsenvaltioiden tämän kehyksen mukaisesti vahvistamissa vaatimuksissa olisi otettava huomioon asianomaisten viljelyalojen erityisominaisuudet, myös maaperä- ja ilmasto-olot, nykyiset viljelyjärjestelmät (maankäyttö, vuoroviljeily, viljelykäytännöt) ja tilarakenteet.
- (4) Koska pysyvillä laitumilla on myönteisiä ympäristövaikutuksia, on aiheellista hyväksyä toimenpiteitä, joilla kannustetaan nykyisten pysyvien laidunten säilyttämiseen entisellään ja vältetään suurten alueiden muuttaminen peltomaaksi.
- (5) Jotta saavutettaisiin parempi tasapaino kestävä maatalouden edistämiseen ja maaseudun kehittämiseen tähtäävien toimintavälineiden välillä, käyttöön olisi pakollisena otettava suorien tukien asteittainen vähennysjärjestelmä koko yhteisössä vuosina 2005-2012. Kaikkia tietyn määrän ylittäviä suorita tukia olisi vuosittain alennettava tietyillä prosentimäärillä. Saavutettuja säästöjä olisi

(2) Suorien tukien täysimääräinen maksaminen olisi liitettävä maatalousmaahan, -tuotantoon ja -toimintaan liittyvien sääntöjen noudattamiseen. Kyseisten sääntöjen avulla yhteisiin markkinajärjestelviin olisi sisällytettävä ympäristöä, elintarvikkeiden turvallisuutta, eläinten terveyttä ja hyvinvointia ja hyvän maatalouden ja ympäristön perusvaatimukset, jos nämä perusvaatimukset eivät täyty, jäsenvaltioiden olisi evättävä suora tuki kokonaan tai osittain käyttäen apunaan suhteellisia, puolueettomia

- (8) Jotta viljelijät voisivat täyttää nykyaikaista korkealaatuisia maataloutta koskevat vaatimukset, jäsenvaltioiden on tarpeen ottaa käyttöön kattava järjestelmä kaupallisille tiloille suunnatuista neuvontapalveluista. Maatilojen neuvontajärjestelmän olisi lisättävä viljelijöiden tietämystä materiaali- ja maatalouden toiminnoista, joita koskevat ympäristöön, elintarvikkeiden turvallisuuteen, eläinten terveyteen ja hyvinvointiin liittyvät vaatimukset, järjestelmän kuitenkin mitenkään vaikuttamatta viljelijöiden velvollisuuksiin ja vastuuseen noudattaa näitä vaatimuksia.
- (9) Maatilojen neuvontajärjestelmän käyttöönoton helpottamiseksi jäsenvaltioille olisi annettava määräaika järjestelmän perustamiseksi. Järjestelmään liittymisen olisi oltava vapaaehtoista viljelijöille, ja etusija olisi asetettava sellaisille viljelijöille, joiden suorat tuet ylittävät tietyn tason vuosittain. Koska kyseessä on viljelijöille tarjottu neuvontapalvelu, neuvonnan yhteydessä saadut tiedot on aiheellista säilyttää luottamuksellisina lukuun ottamatta tapauksia, joissa yhteisön tai kansallisia lakeja on rikottu vakavasti.

käytettävä maaseudun kehittämissuunnitelmiin sisältyvien toimenpiteiden rahoittamiseksi ja jaettava jäsenvaltioiden kesken myöhemmin määriteltävien objektiivisten perusteiden perusteella. On kuitenkin aiheellista säätää, että tietyn prosentiosuuden kyseisistä määristä olisi jätettävä siihen jäsenvaltioon, jossa ne ovat kertyneet. Vuoteen 2005 saakka jäsenvaltiot voivat edelleen soveltaa yhteis-

1EUVL C 208, 3.9.2003, s. 64.

(*) Lausunto annettu 2. heinäkuuta 2003 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

(1) EYVL L 160, 26.6.1999, s. 113, asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1244/2001 (EYVL L 173, 27.6.2001, s. 1).

(2) EYVL L 160, 26.6.1999, s. 80.

(3) EYVL L 193, 29.7.2000, s. 16, asetus sellaisena kuin se on muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 651/2002 (EYVL L 101, 17.4.2002, s. 3).

(*) EYVL L 197, 30.7.1994, s. 4, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 962/2002 (EYVL L 149, 7.6.2002, s.1).

(1) EYVL L 198, 21.7.2001, s. 26.

(2) EYVL L 112, 3.5.1994, s. 2, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2582/2001 (EYVL L 345, 29.12.2001, s. 5).

sen maatalouspolitiikan mukaisia suoran tuen järjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä 17 päivänä toukokuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1259/1999 (*) mukaisia, tuen mukauttamista koskevia voimassa olevia sääntöjä vapaaehtoisesti.

- (6) Sen varmistamiseksi, että yhteisen maatalouspolitiikan rahoittamiseen käytettävät määrät (alaotsake la) eivät yhtä rahoitusnäkymissä vahvistettuja vuotuisia enimmäismääriä, on aiheellista säätää rahoitusmekanismista, jolla suoria tukia voidaan tarvittaessa mukauttaa. Suorien tukien mukautus olisi vahvistettava, kun ennusteet osoittavat, että alaotsake la, johon liittyy 300 miljoonan euron turvamarginaali, ylittyy tietyssä varainhoitovuotena.
- (7) Ottaen huomioon rukiin intervention poistamisesta aiheutuvat rakennesopeutukset on aiheellista säätää tiettyjen rukiin tuotantoalueiden osalta siirtymätoimenpiteistä, jotka rahoitetaan tuen mukauttamisesta kertyneistä varoista.
- (10) Yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta 17 päivänä toukokuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1258/1999 f²) 8 artiklan mukaisesti jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet varmistuakseen Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tukiosastosta rahoitettavien toimien tosiasiallisesta ja
- (13) Yhdenntyn järjestelmän eri osien tavoitteena on tehostaa hallintoa ja valvontaa. Tämän vuoksi tämän asetuksen soveltamisalaan kuulumattomien yhteisön järjestelmien osalta jäsenvaltioilla olisi oltava lupa käyttää järjestelmää hyväkseen toimimatta kuitenkaan asiaa koskevien säännösten vastaisesti.
- (14) Järjestelmän monimutkaisuuden ja käsiteltävien hakemusten suuren määrän vuoksi on välttämätöntä käyttää asianmukaisia teknisiä apukeinoja ja hallinto- ja valvontamenetelmiä. Sen vuoksi yhdenntyy järjestelmään on jokaisessa jäsenvaltiossa sisällyttävä tietokonepohjainen tietokanta, viljelylohkojen tunnistusjärjestelmä, viljelijöiden tukihakemukset, yhdenmukaistettu valvontajärjestelmä ja tilatukijärjestelmän osalta tukioikeuksien tunnistamista ja rekisteröintiä koskeva järjestelmä.
- (15) jotta kerätyt tiedot voidaan käsitellä ja niitä voidaan käyttää tukihakemusten tarkastamisessa, on tarpeen ottaa käyttöön tehokkaat tietokonepohjaiset tietokannat, jotka mahdollistavat erityisesti ristiintarkastukset.
- (16) Viljelylohkojen tunnistaminen on olennainen osa pinta-alaperusteisten järjestelmien asianmukaista soveltamista. Kokemus on osoittanut tiettyjä puutteita nykyisissä menetelmissä. Sen vuoksi on syytä säätää tunnistusjärjestelmästä, jonka perustamisessa voidaan tarvittaessa turvautua kaukokartoitukseen.
- (17) Yksinkertaisuuden vuoksi jäsenvaltioilla olisi oitava lupa säätää useita tukijärjestelmiä koskevan yhden ainoan hakemuksen jättämisestä ja vuotuisten hakemusten korvaamisesta monivuotisella, vuosittain pelkästään vahvis-

asianmukaisesta toteuttamisesta sekä estääkseen ja ran-

gaistakseen sääntöjen vastaisuudet.

- (11) Hallinto- ja valvontamekanismien tehokkuuden ja käytökelvyyden parantamiseksi on tarpeen mukauttaa tietyt yhteisön tukijärjestelmiä koskevasta yhdenntyy hallinto- ja valvontajärjestelmästä 27 päivänä marraskuuta 1992 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) Nro 3508/92 f³) säädettyä järjestelmää, jotta siihen voidaan sisällyttää maatalan tilatukijärjestelmä, durumvehnää, valkuaiskasveja, energiakasveja, riisiä, perunatärkkelystä ja pähkinöitä, maitoa, siemeniä ja palkokasveja koskevat tukijärjestelmät ja erityiset aluetuet sekä täydentäviä ehtoja, tuen mukauttamista ja maatilojen neuvontajärjestelmää koskevien sääntöjen soveltamisen valvonta. On tarkoituksenmukaista säätää mahdollisuudesta liittää järjestelmään myöhemmin muita tukijärjestelmiä.
- (12) Tehokkaan valvonnan takaamiseksi ja sen estämiseksi, että tukihakemus voitaisiin samassa jäsenvaltiossa esittää eri maksajavirastoissa useita kertoja, jäsenvaltioiden olisi otettava käyttöön yhtenäinen järjestelmä. Siihen kirjataan tunnistetiedot niistä viljelijöistä, jotka jättävät yhdenntyn järjestelmän soveltamisalaan kuuluvia tukihakemuksia.
- f²) EYVL L 160, 26.6.1999, s. 103.
 f³) EYVL L 355, 5.12.1992, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella QJY) Nro 495/2001 (EYVL L 72, 14.3.2001, s. 6).
- (21) Yhteisen maatalouspolitiikan mukaisissa tukijärjestelmissä säädetään suorasta tilatuesta erityisesti maatalousväestön kohtuullisen elintason turvaamiseksi. Tämä tavoite liittyy läheisesti maaseutualueiden säilyttämiseen. Yhteisön varojen virheellisen kohdentamisen estämiseksi tukea ei pitäisi maksaa viljelijöille, jotka ovat keinotekoisesti luoneet tukien saamiseen vaaditut edellytykset.
- (22) Yhteiset tukijärjestelmät on tarvittaessa lyhyessä ajassa mukautettava tapahtuneeseen kehitykseen. Edunsaajat eivät näin ollen voi olettaa tukiedellytysten pysyvän muuttumattomina, vaan heidän olisi oltava valmiita siihen, että järjestelmiä saatetaan tarkistaa markkinakehityksen perusteella.
- (23) Koska suorilla tuilla on merkittäviä talousarviovaikutuksia, yhteisön järjestelmiä olisi arvioitava tarkoituksenmukaisella tavalla, jotta nämä vaikutukset voitaisiin arvioida paremmin.
- (18) jäsenvaltioiden olisi voitava käyttää tuen mukautuksesta johtuvista vähennyksistä saatavia määriä tiettyihin Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tuesta maaseudun kehittämiseen 17 päivänä toukokuuta 1999 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1257/1999 c) säädettyyn maaseudun kehittämistukeen lutyviin täydentäviin toimenpiteisiin.

- (19) Koska täydentävien ehtojen perusteella käyttöön tulevia määriä ei voida ennakoida tarpeeksi ajoissa, jotta ne voitaisiin käyttää maaseudun kehittämistukeen liittyviin täydentäviin toimenpiteisiin, nämä määrät olisi tilittävä Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston tukiasistolle jäsenvaltiolle jätettävää tiettyä prosenttiosuutta lukuun ottamatta.
- (20) Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten olisi maksettava säädettyjen maksuaikojen kuluessa yhteisön tuljärjestelmien mukaiset tuet täysimääräisesti edunsaajille, jollei tässä asetuksessa säädetystä tuen vähennyksistä muuta johdu.
- (24) Yhteisön maatalouden kilpailukyvyyn parantaminen sekä elintarvikkeiden laadun ja ympäristövaatimusten edistäminen merkitsevät väistämättä maataloustuotteiden virallisten hintojen laskua ja tuotantokustannusten nousua yhteisön maataloilla. Näiden tavoitteiden saavuttamiseksi sekä markkinasuuntautuneemman ja kestävämmän maatalouden edistämiseksi on tarpeen täydentää siirtymistä tuotantotuesta tuottajatukeen ottamalla käyttöön tuotantomääristä riippumattoman maatilakohtaisen tilatuen järjestelmä. Tuen irrottaminen tuotantomääristä ei muuta viljelijöille tosiasiallisesti maksettavia määriä mutta parantaa huomattavasti tilatuen tehokkuutta. Tämän vuoksi on aiheellista asettaa tilatuen edellytykseksi se, että noudatetaan ympäristöä, elintarviketurvallisuutta, eläinten terveyttä ja hyvinvointia koskevia vaatimuksia ja että maatila säilytetään viljelyn ja ympäristön kannalta hyvässä kunnossa.
- (25) Tällaisessa järjestelmässä viljelijän useista eri järjestelmistä saamat nykyiset suorat tuet olisi yhdistettävä tilatueksi, joka määräytyy viitekauden aiempien oikeuksien perusteella ja joka on mukautettu Agenda 2000m yhteydessä käyttöön otettujen toimenpiteiden täydellisen toteuttamisen ja tällä asetuksella vahvistettujen tukimäärien muutosten ottamiseksi huomioon.
- (26) Koska hallinnon yksinkertaistamisesta saatava hyöty kasvaa, jos järjestelmään sisällytetään useita eri aloja, järjestelmän olisi ensimmäisessä vaiheessa katettava kaikki peltokasvijärjestelmään kuuluvat tuotteet sekä palkoviljat, siemenet, naudansiirä ja lampaansiirä järjestelmään olisi myös sisällytettävä riisin ja durumvehnän tarkistettujen tuotteen sekä maitoalan tuki sen jälkeen, kun uudistus on pantu täytäntöön kaikilta osin. Järjestelmään olisi myös sisällytettävä tarkkelysperunan ja kuivatun rehun tuet, mutta jalostusteollisuuden osalta olisi säilytettävä erillinen tuki.
- (27) Hampun osalta olisi säädettävä erityisistä toimenpiteistä, jotta laittomia viljelyksiä ei voitaisi kätkeä tilatukeen oikeutettujen viljelysten joukkoon, mikä vaikuttaisi haitallisesti hampun yhteiseen markkinajärjestelyyn. Tämän vuoksi olisi säädettävä pinta-alatuen myöntämisestä ainoastaan sellaisille viljelyaloille, joille kylvyt hampun-lajikkeet antavat tietyt takeet psykotrooppisten aineiden pitoisuudesta. Viittaukset kuiduntuotantoon tarkoitetun pellavan ja hampun yhteisestä markkinajärjestelystä 27 päivänä heinäkuuta 2000 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) Nro 1673/2000 (*) säädettyihin erityistoimenpiteisiin olisi näin ollen mukautettava. Suhteellisia vähennyksiä olisi sovellettava, jos kokonaismäärä ylittyy.
- (32) Peltokasvien kesannointiedellytykset olisi pidettävä voimassa, jotta voitaisiin säilyttää viljelykäytöstä poistamisesta aiheutuvat, tarjonnan valvontaa koskevat edut samalla kun vahvistetaan siihen liittyviä uuden tukijärjestelmän mukaisia ympäristöetuja.
- (33) Jotta erityistilanteissa voitaisiin toimia joustavasti, jäsenvaltioilla olisi oltava mahdollisuus määrittellä tietynlainen tasapaino tilakohtaisten tukioikeuksien ja alueellisten tai kansallisten keskiarvojen välille sekä nykyisten tukien ja tilatuen välille. Olisi säädettävä erityisesti poikkeuksesta hedelmiä ja vihanneksia sekä ruokaperunaa koskevaan viljelykieltoon, jotta alueellistamistapauksissa voitaisiin ehkäistä tuotantohäiriöt, samalla kun kilpailun vääristymisen vaikutukset minimoidaan, jotta tietyn jäsenvaltion maatalouden erityisolosuhteet voitaisiin ottaa huomioon, on lisäksi aiheellista antaa sille mahdollisuus pyytää siirtymäkautta tilatukijärjestelmän täytäntöönpanoa varten siten, ettei ylitetä tilatukijärjestelmälle vahvistettuja talousarvion enimmäismääriä. Jos siirtymäkauden aikana ilmenee vakavia kilpailun vääristymiä ja jotta varmistettaisiin yhteisön kansainvälisten velvoitteiden noudattaminen, komission on voitava toteuttaa tarvittavia toimenpiteitä tällaisten tilanteiden käsittelemiseksi.
- jaa, tuen myöntämiseksi on aiheellista säätää yhteydestä tukioikeuksien ja tietyn tukikelpoisten hehtaarin määrän välillä sekä mahdollisuudesta rajata oikeuksien siirto tietyille alueille. Olisi säädettävä erityissäännökset tuelle, joka ei ole suoraan pinta-alaperusteista, ja huomioon olisi otettava lampaan- ja vuohenkasvatuksen erityisluonne.
- (30) Tilan saama kokonaismäärä olisi jaettava osiin (tukioikeudet), ja siihen olisi yhdistettävä tietty määriteltävä määrä tukikelpoisia hehtaareita, jotta palkkio-oikeuksien siirtoa voidaan helpottaa. Jotta vältettäisiin keinottelumielessä tehdyt siirrot, jotka johtaisivat tukioikeuksien kasautumiseen ilman vastaava maatalousoh-
- (34) Kun kyse on vapaaehtoisesta tai siirtymäkauden täytäntöönpanosta, on viljelijöiden oikeutettujen odotusten turvaaminen tärkeää. **nU** **ratti*** **w»ri-i**ri-iii-^»** **i/Jinn**
HVancuDDK

f aaiIaav.iv ai uuiivnuia (uvuuo tnaai aairva, juxjuui iimumoa

jäsenvaltioiden on tehtävä päätöksensä tilatukijärjestelmän soveltamisesta. Lisäksi olisi nykyisten järjestelmien jatkumisen varmistamiseksi vahvistettava tietyt tukikel-poisuusedellytykset siten, että komissiolle jätetään toimivalta säätää täytäntöönpanosäännöistä.

- (31) Jotta vankistettaisiin, ettei tuen ja oikeuksien kokonaistaso ylitä nykyisiä talousarviovaroja yhteisön, kansallisella ja tarvittaessa alueellisella tasolla, on aiheellista säätää kansallisista enimmäismääristä, jotka lasketaan asianomaisissa tukijärjestelmissä tukien maksamiseksi kussakin jäsenvaltiossa viitekauden aikana ja myöhemmät mukautukset huomioon ottaen myönnettyjen kaikkien
- (36) Jotta paljon valkuaista sisältävien kasvien asema vahvistuisi ja näiden kasvien tuotantoa kannustettaisiin entistä enemmän, on aiheellista säätää näitä kasveja tuottaville viljelijöille maksettavasta lisätuesta. Uuden järjestelmän asianmukaisen soveltamisen varmistamiseksi olisi
- (38) Pähkinäalalle olisi vahvistettava uudet järjestelyt, jotta vältettäisiin pähkinäntuotannon loppuminen perinteisillä alueilla ja tästä aiheutuvat kielteiset ympäristöön, maaseutuun, yhteiskuntaan ja talouteen kohdistuvat seuraukset. Uusien järjestelyjen asianmukaisen soveltamisen varmistamiseksi olisi vahvistettava tietyt tukikel-poisuusedellytykset, myös puiden vähimmäistiheys ja palstakoko. Erityistarpeitten täyttämiseksi jäsenvaltioilla olisi oltava oikeus säätää lisätuesta.
- (39) Talousarvion ylittymisen välttämiseksi olisi määriteltävä taattu enimmäispinta-ala ja sovellettava suhteellisia vähennyksiä, jos se ylittyy. Nämä vähennykset olisi keskitettävä jäsenvaltioihin, joissa taattu enimmäispinta-ala ylittyy. Tasapainoisen soveltamisen takaamiseksi koko yhteisössä tämä ala olisi jaettava suhteessa jäsenvaltioiden pähkinäntuotantoaloihin. Jäsenvaltioiden olisi vastattava alojen jakamisesta alueellaan. Aloille, joille on laadittu parantamissuunnitelma, olisi myönnettävä uuden järjestelmän mukaista tukea vasta kun suunnitelma umpeutuu.
- (40) Jotta hyödynnettäisiin parantamissuunnitelmista saatavaa hyötyä tarjonnan uudeUeenryhraiitelyssä, jäsoivaltiot voivat asettaa yhteisön ja kansallisen tuen saamisen edellytykseksi jäsenyyden tuottajaorganisaatioissa. Häiriöiden välttämiseksi on varmistettava joustava siirtyminen uuteen järjestelmään.
- (41) Energiakasveja tuetaan tällä hetkellä tarjoamalla mahdollisuus kasvattaa teollisuuden tarpeisiin tarkoitettuja viljelykasveja kesantomaalla. Suurin osa kesantoinaan non-food -tuotannosta on energiakasveja. Olisi vahvistettava energiakasvien erityistuki, jonka tavoitteena on hiilidioksidipäästöjen vähentäminen. Olisi määriteltävä taattu enimmäispinta-ala ja sovellettava suhteellisia vähennyk-

- (35) Jotta durumvehnän tuotantoasema voitaisiin säilyttää perinteisillä tuotantoalueilla samalla kun parannetaan tuen myöntämistä tietyt vähimmäislaatuvaatimukset täyttävälle durumvehnälle, on aiheellista vähentää siirtymäkauden ajan nykyistä perinteisten alueiden durumvehnän lisätukea ja poistaa määriteltyjen alueiden erityistuki. Tukea olisi myönnettävä ainoastaan sellaiselle durumvehnäviljelmille, joilla viljellään suurimoiden ja pastavalmisteiden tuotantoon soveltuvaa durumvehnää. vahvistettava tietyt tukikel-poisuusedellytykset Olisi määriteltävä taattu enimmäispinta-ala ja sovellettava suhteellisia vähennyksiä, jos taattu enimmäispinta-ala yhtyy.
- (37) Jotta riisintuotannon asema säilyisi perinteisillä tuotantoalueilla, on aiheellista säätää riisintuottajille maksettavasta lisätuesta. Uuden järjestelmän asianmukaisen soveltamisen varmistamiseksi olisi vahvistettava tietyt tukikel-poisuusedellytykset. Olisi vahvistettava kansalliset perusalat ja sovellettava vähennyksiä, jos nämä alat ylittyvät.

tään osittain tilatukijärjestelmään, perunatärkkelystuotannon kimtiöjärjestelmästä 27 päivänä heinäkuuta 1994 annettua neuvoston asetusta (EY) Nro 1868/94 (1) olisi muutettava.

- (43) Peltokasvien, naudanlihan ja lampaiden mukaantulon vuoksi tilatukijärjestelmä ulottuu joihinkin palkkioihin, jotka maksetaan syrjäisimmillä alueilla ja Egeanmeren saarilla. Näin järjestelmää voidaan entisestään yksinkertaistaa ja välttää pelkästään kyseisillä alueilla toimivaa rajoitettua viljelijämäärää koskevan oikeudellisen ja hallinnollisen kehyksen säilyttäminen. Jotta säilytettäisiin tietyn tuotantotyyppin asema kyseisillä yhteisön alueilla, on kuitenkin aiheellista säätää, että jäsenvaltiot voivat päättää, ettei niiden tarvitse sisällyttää kyseisiä tukia tilatukijärjestelmään. Samaa mahdollisuutta olisi sovellettava lisätukiin tietyillä Ruotsin ja Suomen alueilla sekä siementukeen. Näissä tapauksissa nykyisten järjestelmien jatkaminen edellyttää, että on vahvistettava tietyt tukikel-poisuusedellytykset siten, että komissiolle jätetään toimivalta säätää täytäntöönpanosäännöistä.
- (44) Jotta helpotettaisiin siirtymistä nykyisistä peltokasvituki- ja kotieläinpalkkiojärjestelmistä tilatukijärjestelmään, on asianmukaista säätää eräistä mukautuksista kyseisten alojen nykyisiin suoriin tilatukiin.

siä, jos taattu enimmäispinta-ala ylittyy. Järjestelyjä olisi tarkasteltava uudelleen määrätyn ajan kuluttua ottaen huomioon biopoltoaineita koskevan yhteisön aloitteen täytäntöönpano.

- (45) Azorien maataloustoiminta on suuresti riippuvainen maidon tuotannosta. Näin ollen on asianmukaista uudistaa ja laajentaa tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityistoimenpiteistä Azorien ja Madeiran hyväksi 28 päivänä kesäkuuta 2001 annetun asetuksen (EY) N:o 1453/2001 (2) 23 artiklassa säädettyjä toimenpiteitä ja poiketa kaikkiaan kuuden markkinointivuoden ajan markkinointivuodesta 1999/2000 alkaen joistakin maidon ja maitotuotteiden yhteisen markkinajärjestelyn tuotantorajoituksia koskevista säännöksistä paikallisen tuotannon kehitysasteen ja tuotanto-olosuhteiden huomioon ottamiseksi. Toimenpiteellä on tarkoitus sen soveltamisaikana jatkaa alan uudelleenjärjestelyä Azoreilla ilman, että se haittaa maitotuotteiden markkinoita

tai vaikuttaa merkittävästi maksujärjestelmän asianmukaiseen toimintaan Portugalissa ja yhteisössä.

(46) Tilatukijärjestelmän soveltaminen merkitsee tosiasiallisesti sitä, että asetuksessa (EY) N:o 1017/94 ⁽³⁾ säädetty Portugalissa sovellettava ohjelma nykyisin peltokasvien viljelyssä olevien maiden käyttötarkoituksen muuttami-

(42) Jotta tärkkelystuotanto voidaan säilyttää perinteisillä tuotantoalueilla ja tunnustaa perunan tuotannon merkitys maatalouskierrossa, on aiheellista säätää tärkkelysperunan tuottajille maksettavasta lisätuesta. Lisäksi siltä osin kuin tärkkelysperunan tuottajien tukijärjestelmä sisällytettiin laajaperäiseksi karjankasvatukseksi ei ole enää perusteltu. Asetus (EY) N:o 1017/94 olisi siksi kumottava ennen tilatukijärjestelmän voimaantuloa.

(47) Edellä mainittujen muutosten ja uusien säännösten vuoksi olisi kumottava neuvoston asetus (ETY) N:o 3508/92, palkoviljoja koskevasta erityistoimenpiteestä 30 päivänä heinäkuuta 1996 annettu neuvoston asetus (EY) Nro 1577/96 ⁽¹⁾ ja tukijärjestelmästä tiettyjen peltokasvien viljelijöille 17 päivänä toukokuuta 1999 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1251/1999 ⁽²⁾. Asetus (EY) Nro 1259/1999 olisi myös kumottava lukuun ottamatta joitakin säännöksiä, joissa säädetään erityisistä väliaikaisista ja vapaaehtoisista järjestelmistä.

(48) Suoria tukia koskevat erityissäännökset, joista säädetään siemenalan yhteisestä markkinajärjestelystä 26 päivänä lokakuuta 1971 annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) Nro 2358/71 ⁽³⁾, tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityistoimenpiteistä Aigeianmeren pienten saarten hyväksi 19 päivänä heinäkuuta 1993 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) Nro 2019/93 ⁽⁴⁾, naudanliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 17 päivänä toukokuuta 1999 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) Nro 1254/1999 ⁽⁵⁾, tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityistoimenpiteistä Ranskan merentakaisen departementtien hyväksi 28 päivänä kesäkuuta 2001 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) Nro 1452/2001 ⁽²⁾, asetuksessa (EY) Nro 1453/2001, tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityistoimenpiteistä Kanariansaarten hyväksi 28 päivänä kesäkuuta 2001 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) Nro 1454/2001 ^(f) ja lampaan- ja vuohenliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 19 päivänä joulukuuta 2001 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) Nro 2529/2001 ⁽⁸⁾, ovat tosiasiallisesti menettäneet merkityksensä, ja ne olisi tämän vuoksi kumottava.

(49) Tämän asetuksen tullessa voimaan yhteisö koostuu 15 jäsenvaltiosta. Ottaen huomioon, että vuoden 2003 liittymissopimuksen mukaan uudet jäsenvaltiot liittyvät unioniin 1 päivänä toukokuuta 2004, tätä asetusta olisi liittymispäivään mennessä mukautettava mainitussa liittymissopimuksessa määrättyjen menettelyjen mukaisesti, jotta sitä voitaisiin soveltaa uusiin jäsenvaltioihin.

(50) Tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY o mukaisesti,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

2EYVL L 341, 22.12.2001, s. 3.

Ci EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

I OSASTO

SOVELTAMISALAISET MÄÄRITELMÄT

1 artikla

Tässä asetuksessa vahvistetaan:

- yhteiset säännöt yhteisen maatalouspolitiikan tilatukijärjestelmien nojalla maksettaville suorille tuille, jotka rahoitetaan Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tukiasastosta asetuksessa (EY) Nro 1257/1999 säädetyjä suoria tukia lukuun ottamatta,
- viljelijöiden tilatuki (jäljempänä 'tilatukijärjestelmä'),
- durumvehnää, valkuaiskasveja, riisiä, pähkinöitä, energia- kasveja, tärkkelysperunoita, maitoa, siemeniä, peltokasveja, lampaanlihaa ja vuohenlihaa, naudanlihaa ja vasikanlihaa sekä palkoviljaa tuottavien viljelijöiden tukijärjestelmät

(¹) EYVL L 206, 16.8.1996, s. 4, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) Nro 811/2000 (EYVL L 100, 20.4.2000, s.1).

(*) EYVL L 160, 26.6.1999, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) Nro 1038/2001 (EYVL L 145, 31.5.2001, s. 16).

(²) EYVL L 246, 5.11.1971, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) Nro 154/2002 (EYVL L 25, 29.1.2002, s. 18).

(*) EYVL L 184, 27.7.1993, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) Nro 442/2002 (EYVL L 68, 12.3.2002, s. 4).

(³) EYVL L 160, 26.6.1999, s. 21, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) Nro 806/2003 (EUVL L 122, 16.5.2003, s. 1).

Tässä asetuksessa sovelletaan seuraavia määritelmiä:

- a) 'viljelijällä' tarkoitetaan luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä taikka luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden ryhmää riippumatta ryhmän ja sen

2 artikla

Määritelmät

jäsenen oikeudellisesta asemasta kansallisessa lainsäädännössä ja jonka tila sijaitsee perustamissopimuksen 299 artiklassa tarkoitetulla yhteisön alueella ja joka jarrouttaa maataloustoimintaa:

- b) 'tilalla' tarkoitetaan kaikkia viljelijän johtamia, saman jäsenvaltion alueella sijaitsevia tuotantoyksiköitä;
- c) 'maataloustoiminnalla' tarkoitetaan maataloustuotteiden tuotantoa, kasvatusta tai viljelyä, myös sadonkorjuuta, lypsämistä ja tuotantoeläinten kasvatusta ja pitoa, tai maan säilyttämistä viljelyn ja ympäristön kannalta hyvässä kunnossa, kuten 5 artiklassa säädetään;
- d) 'suoralla tuella' tarkoitetaan viljelijälle suoraan liitteessä I luetellusta tukijärjestelmästä myönnettävää tilatukea;
- e) 'tietyn kalenterivuoden tuella' tai 'viitekauden tuella' tarkoitetaan asianomaisen vuoden/asianomaisten vuosien osalta myönnettäviä tai myönnettävää tukea, myös kaikkia tukia,

(⁴) EYVL L 198, 21.7.2001, s. 11.

(⁵) EYVL L 198, 21.7.2001, s. 45, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) Nro 1922/2002 (EYVL L 293, 29.10.2002, s. 11).

joita myönnetään kyseisenä kalenterivuonna / kyseisinä kalenterivuosina alkavien muiden ajanjaksojen osalta.

- f) 'maataloustuotteilla' perustamissopimuksen liitteessä I lueteltuja tuotteita, puuvilla mukaan luettuna mutta kalastustuotteita lukuun ottamatta.

II OSASTO YLEISET

SÄÄNNÖKSET

1 LUKU

TÄYDENTÄVÄT

EHDOT

3 artikla Pääasialliset

vaatimukset

1. Suoria tukia saavan viljelijän on noudatettava liitteessä III tarkoitettuja lakisääteisiä hoitovaatimuksia kyseisessä liitteessä vahvistetun aikataulun mukaisesti ja 5 artiklan mukaisesti vahvistettua hyvän maatalouden ja ympäristön vaatimusta.

2. Toimivaltaisen kansallisen viranomaisen on esitettävä viljelijälle luettelo noudatettavista lakisääteisistä hoitovaatimuksista sekä hyvän maatalouden ja ympäristön vaatimuksesta.

erityispiirteet, mukaan lukien maaperä ja ilmasto-olosuhteet, olemassa olevat viljelyjärjestelmät, maankäyttö, viljelykierto, viljelykäytännöt ja tilarakenteet. Tämä ei vaikuta hyvää maatalouskäytäntöä koskeviin vaatimuksiin sellaisina kuin niitä sovelletaan neuvoston asetuksen (EY) N:o 1257/1999 yhteydessä, eikä hyvän maatalouskäytännön viitetason yläpuolella sovellettaviin maatalouden ympäristötörmepiteisiin.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden vuoden 2003 pinta-alatukihakemusten määräpäivänä pysyvänä laiturina ollut maa-ala säilytetään samassa käytössä.

Asianmukaisesti perustelluissa olosuhteissa jäsenvaltio voi kuitenkin poiketa ensimmäisestä alakohdasta edellyttäen, että se

4 artikla

Lakisääteiset hoitovaatimukset

1. Liitteessä III tarkoitetut lakisääteiset hoitovaatimukset vahvistetaan yhteisön lainsäädännössä seuraavilla aloilla:

- kansanterveys sekä eläinten ja kasvien terveys,
- ympäristö,
- eläinten hyvinvointi.

2. Liitteessä III tarkoitettuja säädöksiä sovelletaan tämän asetuksen yhteydessä niiden ajoittain muutettavien toisintojen mukaisesti, ja kun on kyse direktiiveistä, sellaisina kuin jäsenvaltiot ovat panneet ne täytäntöön.

5 artifeia

Hyvän maatalouden ja ympäristön vaatimus

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että maatalousmaa, erityisesti maa, jota ei enää käytetä tuotantoon, säilytetään viljelyn ja ympäristön kannalta hyvässä kunnossa. Jäsenvaltiot määrittelevät kansallisella tai alueellisella tasolla hyvää maataloutta ja ympäristöä koskevat vähimmäisvaatimukset liitteessä IV esitetyn kehyksen perusteella, ottaen huomioon kyseisten alueiden

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja tuen vähennyksiä tai tuen ulkopuolelle jättämissä sovelletaan ainoastaan, jos noudattamatta jättäminen liittyy seuraaviin asioihin:

- a) maataloustoiminta tai
- b) tilan maatalousmaa, myös kesannoidut palstat

7 artikla

Tuen vähentämistä tai tuen ulkopuolelle jättämistä koskevat yksityiskohtaiset säännöt

1. Edellä 6 artiklassa tarkoitettuja vähennyksiä tai tuen ulkopuolelle jättämissä koskevat yksityiskohtaiset säännöt säädetään 144 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen. Tässä yhteydessä huomioon otetaan havaitun noudattamatta jättämisen vakavuus, laajuus, kesto ja toistuvuus sekä tämän artiklan 2, 3 ja 4 kohdassa vahvistetut perusteet.

2. Jos kyseessä on laiminlyönti, vähennysprosentti ei saa olla yli 5, ja jos kyseessä on toistuva noudattamatta jättäminen, se ei saa olla yli 15.

3. Jos kyseessä on tarkoituksellinen noudattamatta jättäminen, vähennysprosentin on pääsääntöisesti oltava vähintään 20, ja kyseeseen voi myös tulla täydellinen yhden tai useamman tukijärjestelmän ulkopuolelle sulkeminen, ja nämä seuraamukset voivat jatkua yhden tai useamman kalenterivuoden ajan.

toteuttaa toimia estääkseen pysyvän laitumensa kokonaisuuden merkittävän supistumisen.

Edellä olevaa ensimmäistä alakohtaa ei sovelleta metsitettäväksi tarkoitettuun pysyvään laitumeen, jos metsitys on hyvän ympäristön mukaista; tähän ei lueta joulukuusiviljelmiä eikä lyhytaikaisesti viljeltäviä, nopeakasvuisia lajeja.

6 artikla

Taen vähentäminen tai tuen ulkopuolelle jättäminen

I. Jos lakisääteisiä hoitovaatimuksia tai hyvän maatalouden ja ympäristön vaatimusta ei noudateta yksittäisestä viljelijästä suoraan johtuvan toiminnan tai laiminlyönnin seurauksena, sinä kalenterivuonna, jona noudattamatta jättäminen tapahtuu, myönnettävien suorien tukien kokonaismäärää vähennetään tai määrä perutaan 7 artiklassa säädettyjen yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti sen jälkeen kun on ensin sovellettu 10 ja 11 artiklaa.

4. Tuen vähennysten ja tuen ulkopuolelle jättämisten kokonaismäärä ei voi kuitenkaan yhden kalenterivuoden osalta ylittää 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua kokonaismäärää.

8 artikla

Tarkistus

s

Komission on viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2007 annettava täydentäviä ehtoja koskevan järjestelmän soveltamisesta kertomus, johon tarvittaessa liittyy asianmukaisia ehdotuksia erityisesti liitteessä III esitettyjen lakisääteisten hoitovaatimusten luettelon muuttamiseksi.

9 artikla

Täydentävien ehtojen soveltamisesta johtavat määrät

Tämän luvun soveltamisesta johtuvat määrät on tilittävä EMOTR:n tukiosastolle. Jäsenvaltiot voivat pitää itsellään 25 prosenttia näistä määristä.

2 LUKU

TUEN MUKAUTTAMINEN JA RAHOITUSKURI

10 artikla Tuen

mukauttaminen

1. Viljelijälle tiettyssä jäsenvaltiossa tiettyinä kalenterivuonna myönnettävien suorien tukien kaikkia määriä vähennetään kunakin vuonna vuoteen 2012 saakka seuraavien prosenttimäärien mukaisesti:

- 2005: 3 %,

- 2006:4%,
- 2007: 5 %,
- 2008:5%,
- 2009:5%,
- 2010: 5 %,
- 2011: 5 %,
- 2012: 5 %.

2. Edellä 1 kohdassa säädettyjen vähennysten soveltamisesta liitteessä II mainittujen kokonaismäärien vähentämisen jälkeen johtuvat määrät käytetään yhteisön lisätukena EMOTR:n tukiosastosta asetuksen (EY) N:o 1257/1999 mukaisesti rahoitettaviin maaseudun kehittämissohjelmiin sisältyviin toimenpiteisiin.

3. Yhtä prosenttiyksikköä vastaava määrä jaetaan sille jäsenvaltiolle, jossa vastaavat määrät ovat kertyneet. Jäljellä olevat määrät jaetaan asianomaisille jäsenvaltiolle 144 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen seuraavien perusteiden mukaisesti:

- maatalousmaa,
- maatalouden työpaikat,
- bruttokansantuote (BKT) asukasta kohti ostovoimana mitattuna.

Kunkin jäsenvaltion on kuitenkin saatava vähintään 80 prosenttia tuen mukauttamisesta kyseisessä jäsenvaltiossa kertyneistä kokonaismääristä.

4. Poiketen siitä, mitä 3 kohdan toisessa alakohdassa säädetään, jos jäsenvaltion rukiin tuotannon osuus ylitti keskimäärin viisi prosenttia sen viljat tuotannon kokonaismäärästä vuosina 2000-2002 ja jos sen rukiin tuotannon osuus ylitti 50 prosenttia yhteisön rukiin tuotannon kokonaismäärästä samalla aikavälillä, kyseisessä jäsenvaltiossa kertyneistä mukauttamisvaroista jaetaan vähintään 90 prosenttia uudelleen kyseiselle jäsenvaltiolle vuoden 2013 loppuun saakka.

Tällaisessa tapauksessa vähintään 10 prosenttia kyseiselle jäsenvaltiolle jaetusta määrästä on voitava kohdistaa tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin toimenpiteisiin rukiin tuotantoalueilla, sanotun kuitenkin rajoittamatta 69 artiklassa säädetyn mahdollisuuden soveltamista.

Tässä kohdassa 'viljoilla' tarkoitetaan liitteessä IX tarkoitettuja viljoja.

5. Edellä olevaa 1 kohtaa ei sovelleta Ranskan merentakaisen departementtien, Azorien ja Madeiran, Kanariansaarten sekä Egeanmeren saarten viljelijöille myönnettävään suoraan tukeen.

11 artikla

Rahoituskuri

1. Sen varmistamiseksi, että yhteisen maatalouspolitiikan rahoittamiseen käytettävät, tällä hetkellä alaotsakkeeseen la (markkinatoimenpiteet ja suorat tuet) sisältyvät määrät eivät ylitä neuvostossa 18 päivänä marraskuuta 2002 kokoontuneiden jäsenvaltioiden hallitusten edustajien Brysselissä 24-25 päivänä lokakuuta 2002 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston päätelmien johdosta tekemässä päätöksessä vahvistettujen rahoituskäytösten vuotuisia enimmäismääriä, vahvistetaan vuoden 2007 talousarviosta alkaen suorien tukien mukautus, kun ennusteet osoittavat, että alaotsakkeessa la tarkoitettujen määrät, ottaen huomioon 300 miljoonan euron marginaali esitettyjen määrien alapuolella ja ennen 10 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tuen mukauttamista, ylittyvät tietyinä varainhoitovuotena. Tämä ei vaikuta vuosien 2007-2013 rahoitusnäkyyn.

2. Neuvosto vahvistaa viimeistään 1 kohdassa tarkoitettujen mukautusten soveltamiskalenterivuoden maaliskuun 31 päivänä esitettävän komission ehdotuksen pohjalta kyseiset mukautukset viimeistään mukautusten soveltamiskalenterivuoden 30 päivänä kesäkuuta.

12 artikla Tuen

lisämäärä

1. Tämän asetuksen mukaisia suoria tukia saaville viljelijöille myönnetään lisämäärä.

Tuen lisämäärä on sama kuin määrä, joka saadaan soveltamalla 10 artiklan mukaista kyseisen kalenterivuoden vähennysprosenttia suorien tukien ensimmäisten 5 000 euron tai sitä pienempään määrään saakka.

2. Tuen lisämäärä, joka jäsenvaltiossa voidaan jonakin kalenterivuonna myöntää, ei saa kokonaisuudessaan ylittää liitteessä II vahvistettuja enimmäismääriä. Jäsenvaltion on tarvittaessa tehtävä tuen lisämäärälle lineaarinen prosenttikorjaus liitteessä II vahvistettujen enimmäismäärien noudattamiseksi.

3. Tuen lisämäärälle ei tehdä 10 artiklassa tarkoitettuja vähennyksiä.

4. Komissio tarkastelee uudelleen talousarviota 2007 hikien 144 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen liitteessä D vahvistettuja enimmäismääriä tilojen rakenteellisten muutosten huomioon ottamiseksi.

maatalousmaata ja tilanhoitoa koskevia neuvoja (jäljempänä 'maatiloiden neuvontajärjestelmä') ja jota johtaa yksi tai useampi nimetty viranomainen tai yksityiset laitokset.

2. Neuvontapalvelujen on katettava vähintään I luvussa tarkoitettujen lakisääteisten hoitovaatimukset ja hyvän maatalouden ja ympäristön vaatimus.

24 artikla

Edellytykset

1. Viljelijät voivat osallistua maatiloiden neuvontajärjestelmään vapaaehtoisesti.

2. Jäsenvaltioiden on annettava etusija viljelijöille, jotka saavat enemmän kuin 15 000 euroa suoraa tukea vuosittain.

15 artikla

Hyväksytyjen yksityisten laitosten ja nimettyjen viranomaisten velvollisuudet

Rajoittamatta yleisön tiedonsaantioikeutta koskevan kansallisen lainsäädännön soveltamista jäsenvaltioiden on varmistettava, että 13 artiklassa tarkoitetut yksityiset laitokset ja nimetyt viranomaiset eivät paljasta neuvontatoimintansa yhteydessä tietoonsa tulleita henkilökohtaisia tai yksityisiä tietoja muille henkilöille kuin kyseistä tilaa hoitavalle viljelijälle, lukuun ottamatta toimintansa yhteydessä havaitsemiaan säännönvastaisuuksia tai säännösten rikkomisia, joita koskee yhteisön tai

3 LUKU

MAATILOJEN NEUVONTAJÄRJESTELMÄ

13 artikla Maatilojen
neuvontajärjestelmä

1. Jäsenvaltioiden on perustettava 1 päivään tammikuuta 2007 mennessä järjestelmä, jossa viljelijöille annetaan

4 LUKU

YHDENNETTY HALLINTO JA VALVONTAJÄRJESTELMÄ

18 artikla

Yhdennetyn järjestelmän eri osat

1. Yhdennetyn järjestelmän on sisällettävä seuraavat osat:
  - a) tietokonepohjainen tietokanta;
  - b) viljelylohkojen tunnistusjärjestelmä;
  - c) 21 artiklassa tarkoitettu tukioikeuksien tunnistamista ja rekisteröintiä koskeva järjestelmä;
  - d) tukihakemukset;
  - e) yhdennetty valvontajärjestelmä;
  - f) yhtenäinen järjestelmä, jolla kirjataan kaikkien tukihakemuksen jättävien viljelijöiden tunnistetiedot.

2. jos sovelletaan 67, 68, 69, 70 ja 71 artiklaa, yhdennetyn järjestelmän on käsitettävä direktiivin 92/102/ETY (1) ja asetuksen (EY) N:o 1760/2000 (2) mukaisesti perustettu eläinten tunnistamis- ja rekisteröintijärjestelmä.

19 artikla Tietokonepohjainen

tietokanta

kansallisessa lainsäädännössä säädetty velvoite julkisille viranomaisille ilmoittamisesta erityisesti rikostapauksissa.

16

artikla

a

Tarkistus

Komissio antaa viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2010 maatilojen neuvontajärjestelmän soveltamisesta kertomuksen, johon tarvittaessa liittyy ehdotuksia sen tekemiseksi pakolliseksi.

17 artikla

Soveltamisala

Kunkin jäsenvaltion on perustettava yhdennetty hallinto- ja valvontajärjestelmä, jäljempänä 'yhdennetty järjestelmä'. Yhdennettyä järjestelmää sovelletaan tämän asetuksen ID ja IV osastossa ja asetuksen (EY) N:o 1259/1999 2 a artiklassa vahvistettuihin tukijärjestelmiin.

Sitä sovelletaan myös tarvittavissa määrin 1, 2 ja 3 luvussa säädettyihin hallinto- ja valvontasääntöihin.

Tettävä hyväksi tietokoneistettua paikkatietojärjestelmätekniikkaa (GIS), johon on suotavaa sisällyttää ilma- tai satelliittikuvauksia ja joka noudattaa yhtenäistä standardia. Kyseinen standardi takaa vähintään mittakaavaltaan 1:10 000 olevia karttoja vastaavan tarkkuuden.

1. Tietokonepohjaiseen tietokantaan on kirjattava kunkin maatilalan osalta tukihakemuksista saadut tiedot.

Tämän tietokannan on mahdollistettava erityisesti se, että jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen saa suoraan ja viipymättä käyttöönsä kalenterivuotta ja/tai markkinointivuotta koskevat tiedot vuodesta 2000 alkaen.

2. Jäsenvaltiot voivat luoda hajautettuja tietokantoja, jos nämä tietokannat sekä tietojen kinaamista ja saantia koskevat hallinnolliset menettelyt suunnitellaan yhdenmukaisesti koko jäsenvaltion alueella ja ne ovat keskenään yhteensopivia niin, että ristiintarkastukset ovat mahdollisia.

21 artikla

Tukioikeuksien tunnistamista ja rekisteröintiä koskeva järjestelmä

1. On perustettava tukioikeuksien tunnistamista ja rekisteröintiä koskeva järjestelmä, joka mahdollistaa oikeuksien tarkastamisen ja ristiintarkastukset tukihakemusten ja viljelylohkojen tunnistusjärjestelmän kanssa.

2. Tämän järjestelmän on mahdollistettava se, että jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen saa suoraan ja viipymättä käyttöönsä vähintään kolmea edeltävää kalenterivuotta ja/tai markkinointivuotta koskevat tiedot.

22 artikla

Tukihakemukset

1. Kunkin viljelijän on vuosittain toimitettava hakemus yhdennettyn järjestelmään kuuluvista suorista tuista ja ilmoitettava tarvittaessa seuraavat seikat:

— kaikki tilan viljelylohkot,

— tukioikeuksien numero ja määrä,

20 artikla

Viljelylohkojen tuiustusjärjestelmä

Viljelylohkojen tunnistusjärjestelmä perustuu kamoihin tai maarekisteri asiakirjoihin tai muuhun kartta-aineistoon. On käy-

(¹) EYVL L 355,15.12.1992, s. 32, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna vuoden 1994 lntymisasiakirjalla. f²) EYVL L 204,11.8.2000, s. 1.

1. jäsenvaltioiden on tehtävä tukihakemuksille hallinnollisia tarkastuksia, joihin sisältyy tukikelpoisen pinta-alan ja vastaavien tukioikeuksien tarkastaminen.

2. Hallinnollisia tarkastuksia on täydennettävä paikalla tehtävien tarkastusten järjestelmällä tukikelpoisuuden tarkastamiseksi. Tätä tarkoitusta varten jäsenvaltioiden on laadittava maatilojen otantasuunnitelma.

Jäsenvaltiot voivat käyttää apuna kaukokartoitusta paikalla tehtävien viljelylohkojen tarkastusten tekemiseksi.

3. Kunkin jäsenvaltion on nimettävä viranomainen vastaamaan tässä luvussa säädettyjen tarkastusten koordmoinnista.

jos jäsenvaltiot siirtävät erikoistuneille laitoksille tai yrityksille tiettyjä osia tämän luvun nojalla tehtävistä töistä, nimetyllä viranomaisella on säilyttävä töiden valvonta ja niihin liittyvä vastuu.

24 artikla

Tuen vähennykset ja tuen ulkopuolelle jättämiset

1. Jos havaitaan, että viljelijä ei täytä tässä asetuksessa tai asetuksen (EY) N:o 1259/1999 2 a artiklassa säädettyjä tuen myöntämiseen liittyviä tukikelpoisuusedellytyksiä, myönnettyyn tai myönnettävään tukeen tai sen osaan, jonka osalta tukikel-poisuusedellytykset täyttyvät, sovelletaan tämän asetuksen 144 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistettavia tuen vähennyksiä tai tuen ulkopuolelle jättämisiä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän asetuksen 6 artiklassa säädettyjä tuen vähennyksiä ja tuen ulkopuolelle jättämisiä.

2. Vähennysprosentit luokitellaan tapahtuneen havaitun noudattamatta jättämisen vakavuuden, laajuuden, keston ja toistuvuuden perusteella, ja kyseeseen voi myös tulla täydelli-

— kaikki muut tässä asetuksessa säädetty tai asianomaisen jäsenvaltion säätämät tiedot

2. Jäsenvaltio voi päättää, että tukihakemukseen on sisällyt-tävä ainoastaan edellisenä vuonna jätettyyn tukihakemukseen tehdyt muutokset Jäsenvaltiot jakavat edellisinä vuosina määritettyihin aloihin perustuvat esipainetut lomakkeet ja toimittavat kyseisten alojen sijainnin osoittavaa graafista aineistoa.

3. Jäsenvaltio voi päättää, että yksi hakemus kattaa useita liitteessä I luetelluista tukijärjestelmistä tai ne kaikki tai muita tukijärjestelmiä.

23 artikla

Tukikelpoisuusedellytysten tarkastaminen

nen yhden tai useamman tukijärjestelmän ulkopuolelle sulkemi-nen yhden tai useamman kalenterivuoden ajan.

25 artikla

Täydentäviä ehtoja koskevat tarkastukset

1. Jäsenvaltioiden on tehtävä paikalla tehtäviä tarkastuksia, todetakseen, noudattavatko viljelijät I luvussa tarkoitettuja velvoitteita.

2. Jäsenvahiot voivat käyttää nykyisiä hallinto- ja valvonta-järjestelmiään varmistaakseen I luvussa tarkoitettujen lakisää-teisten hoitovaatimusten ja hyvän maatalouden ja ympäristön vaatimuksen noudattamisen.

Näiden järjestelmien ja erityisesti direktiivin 92/102/ETY ja asetuksen (EY) N:o 1760/2000 mukaisesti perustetun eläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän on oltava tämän asetuksen 26 artiklassa tarkoitettussa merkityksessä yhteensopivia yhden-netyin järjestelmän kanssa.

26 artikla

Yhteensopivuus

Liitteessä V lueteltujen mldjänestelmien soveltamiseksi jäsenvaltioiden on varmistettava, että järjestelmiin sovellettavat hallinto- ja valvontajärjestelmät ovat yhteensopivia yhden-netyin järjestelmän kanssa seuraavilta osin:

a) tietokonepohjainen tietokanta;

b) viljelylohkojen tunnistusjärjestelmät;

c) hallinnolliset tarkastukset

Tätä varten järjestelmät on luotava niin, että ne toimivat yhdessä tai että niiden välinen tietojenvaihto on mahdollista ilman ongelmia ja ristiriitoja.

Jäsenvaltiot voivat muiden kuin liitteessä V lueteltujen yhteisön tai kansallisten tukijärjestelmien soveltamiseksi sisällyttää yhdenmukaisen järjestelmän osan tai osia hallinto- ja valvonnettelyihinsä.

27 artikla Tiedottaminen ja

tarkastukset

1. Komissiolle on tiedotettava säännöllisesti yhdenmukaisen järjestelmän soveltamisesta.

Se järjestää asiaa koskevan mielipiteiden vaihdon jäsenvaltioiden kanssa.

2. Komission nimeämät valtuutetut edustajat voivat asianomaisille toimivaltaisille viranomaisille asiasta hyvissä ajoin tiedotettuaan suorittaa seuraavia toimia:

— tutkimus tai tarkastus, joka koskee yhdenmukaisen järjestelmän perustamiseksi ja täytäntöönpanemiseksi toteutettuja toimenpiteitä,

— 23 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja erikoistuneita laitoksia ja yrityksiä koskevat tarkastukset.

Asianomaisen jäsenvaltion virkamiehet voivat osallistua näihin tarkastuksiin. Edellä mainitut tarkastusvaltuudet eivät vaikuta niiden kansallisten säännösten soveltamiseen, joiden mukaan tietyt toimet kuuluvat ainoastaan kansallisessa lainsäädännössä nimenomaisesti nimetyille virkamiehille. Komission nimittämät valtuutetut edustajat eivät saa osallistua kotikäynteihin tai jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukaiseen epäiltyjen viralliseen kuulusteluun. Heidän on kuitenkin saatava käyttöönsä tällä tavoin hankittu tieto.

3. Komissio voi käyttää asiantuntijoiden tai erikoistuneiden laitosten palveluja yhdenmukaisen järjestelmän luomisen, seurannan ja käytön edistämiseksi ja erityisesti teknisen avun antamiseksi jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille näiden pyynnöstä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta yhdenmukaisen järjestelmän käyttöönottoa ja soveltamista koskevia jäsenvaltioiden velvollisuuksia.

5 LUKU

MUUT YLEISET SÄÄNNÖKSET

28 artikla Tukien

maksaminen

1. Jollei tässä asetuksessa muuta säädetä, liitteessä I luetelluissa tukijärjestelmissä myönnettävät tuet maksetaan kokonaisuudessaan edunsaajille.

2. Tuot maksetaan kerran vuodessa 1 päivän joulukuuta ja seuraavan kalenterivuoden 30 päivän kesäkuuta välisenä aikana.

Edellä 12 artiklassa säädetty tuen lisämäärä maksetaan kuitenkin viimeistään asianomaista kalenterivuotta seuraavan kalenterivuoden syyskuun 30 päivänä.

3. Poiketen siitä, mitä tämän asetuksen 2 kohdassa säädetään, ja 144 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen komissio voi:

a) pidentää rasva-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 22 päivänä syyskuuta 1966 annetun asetuksen 136/66/ETY ( ) 5 artiklan 1 kohdassa säädettyä tuen maksuaikaa;

b) mahdollistaa ennakkomaksut;

e) myöntää jäsenvaltioille talousarviotilanteesta riippuen luvan maksaa enakkona ennen 1 päivää joulukuuta sellaisilla alueilla, joilla viljelijöillä on poikkeuksellisten olojen vuoksi suuria taloudellisia vaikeuksia:

— enintään 50 prosenttia tuista tai

— enintään 80 prosenttia tuista, jos ennakkomaksuihin on jo varauduttu.

29 artikla -

Maksurajoitukset

Tukea ei makseta edunsaajille, joiden osalta on osoitettu, että he ovat keinotekoisesti luoneet kyseisten tukien saamiseen vaaditut edellytykset saadakseen hyötyä kyseisen tukijärjestelmän tavoitteiden vastaisesti; tällä ei kuitenkaan rajoiteta yksittäisten tukijärjestelmien erityissäännösten soveltamista.

30 artikla

Uudelleentarkastelu

Liitteessä I lueteltujen tukijärjestelmien soveltaminen ei rajoita niiden mahdollista tarkistamista milloin tahansa markkinakehityksen tai talousarviotilanteen perusteella.

31

artikla

Arviointi

Liitteessä I luetelluista tukijärjestelmistä maksettavien tukien tehokkuuden selvittämiseksi tukia on arvioitava, jotta voidaan selvittää niiden vaikutti kset järjestelmien tavoitteisiin ja asianomaisiin markkinoihin nähden.

32 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1258/1999 mukaiset tukitoimet

Liitteessä I lueteltuja tukijärjestelmiä pidetään asetuksen (EY) N:o 1258/1999 1 artiklan 2 kohdan b alakohdassa ja 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuina tukitoimina.

(¹) EYVL 172, 30.9.1966, s. 3025/66, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) Nro 1513/2001 (EYVL I 201, 26.7.2001, s. 4).

VI OSASTO

TILATUKIJÄRJESTELMÄ

1 LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

33 artikla

Tukielpoisuus

1. Viljelijät pääsevät tilatukijärjestelmän piiriin, jos:

- a) heille on myönnetty tukea 38 artiklassa tarkoitettua viitekaudella ainakin yhdestä liitteessä VI tarkoitettusta tukijärjestelmästä; tai
- b) he ovat saaneet tilan tai sen osan perintönä tai ennakko-perintönä a alakohdassa tarkoitettua edellytyksiä täyttäneeltä viljelijältä; taikka
- c) he ovat saaneet tukioikeuden kansallisesta varannosta tai siirron kautta.

2. Jos viljelijän, jolle on myönnetty suoraa tukea viitekaudella, oikeudellinen asema tai nimitys muuttuu kyseisenä aikana tai viimeistään tilatukijärjestelmän soveltamisvuotta edeltävän vuoden joulukuun 31 päivänä, hän voi päästä tilatukijärjestelmän piiriin samoin edellytyksin kuin tilaa alun perin hoitanut viljelijä.

3. Kun on kyse viitekaudella tai viimeistään tilatukijärjestelmän soveltamisvuotta edeltävän vuoden joulukuun 31 päivänä tapahtuneista sulautumisista, uutta tilaa hoitava viljelijä pääsee tilatukijärjestelmän piiriin samoin edellytyksin kuin alkuperäisiä tiloja hoitaneet viljelijät

Kun on kyse viitekaudella tai viimeistään tilatukijärjestelmän soveltamisvuotta edeltävän vuoden joulukuun 31 päivänä tapahtuneista tilojen jakamisista, tiloja hoitavat viljelijät pääsevät suhteutetusta tilatukijärjestelmän piiriin samoin edellytyksin kuin alkuperäistä tilaa hoitanut viljelijä.

a) 2 luvussa tarkoitettu määrä (jäljempänä 'viitemäärä');

b) 43 artiklassa tarkoitettu hehtaarimäärä;

c) tukioikeuksien määrä ja arvo, kuten 3 luvussa on määritelty-

2. Viljelijöiden on toimitettava tilatukijärjestelmää koskeva hakemuksensa määräpäivänä, jonka jäsenvaltiot vahvistavat kuitenkin viimeistään 15 päivänä toukokuuta.

Komissio voi kuitenkin 144 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen antaa luvan siirtää 15 päiväksi toukokuuta vahvistetun määräajan myöhemmäksi tietyillä alueilla, joilla tavanomaisia määräaikoja ei voida soveltaa poikkeuksellisten ilmasto-olojen vuoksi.

3. Jollei ole kyse 40 artiklan 4 kohdassa tarkoitetuista ylivoimaisista esteistä tai poikkeuksellisista olosuhteista, tukioikeuksia ei jaeta 33 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettuille viljelijöille ja kansallisesta varannosta tukioikeuden saaville viljelijöille, jos he eivät jätä tilatukijärjestelmän ensimmäisen soveltamisvuoden toukokuun 15 päivään mennessä tilatukijärjestelmää koskevaa hakemusta.

jakamatta jääneitä tukioikeuksia vastaavat määrät palautuvat

42 artiklassa tarkoitettuihin jäsenvaltioihin **varanta** ja niiden toimittava valmiina uudeleensajakamista varten määräpäivänä, jonka jäsenvaltiot vahvistavat, kuitenkin viimeistään tilatukijärjestelmän ensimmäisen soveltamisvuoden elokuun 15 päivään mennessä.

35 artikla Kaksinkertaiset

vaatimukset

Jäljempänä 44 artiklan 2 kohdassa määriteltyjen tukielpoisten hehtaarien määrää vastaavasta pinta-alasta, josta toimitetaan tilatukijärjestelmän mukainen hakemus, voidaan tehdä muita suoria tukia koskeva hakemus sekä tämän asetuksen ulkopuolelle jääviä tukia koskeva hakemus, ellei asiasta toisin säädetä.

34 artikla

Soveltaminen

1. TOatukijäriestehän ensimmäisenä soveltamisvuonne jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on lähetettävä 33 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetuille viljelijöille hakulomake, josta käyvät ilmi seuraavat seikat

1. Tilatuki maksetaan 3 luvussa määriteltyjen tukioikeuksien osalta, joihin liittyy vastaava määrä tukikelpoisia hehtaareita, kuten 44 artiklan 2 kohdassa määritellään.

2 LUKU

MÄÄRÄN
VAHVISTAMINEN

37 artikla Viitemäärän

laskeminen

1. Viitemäärä on liitteessä VI tarkoitettujen tukijärjestelmien mukaisesti viljelijälle 38 artiklassa tarkoitetun viitekauden kunakin kalenterivuonna myönnettyjen tukien kokonaismäärien kolmen vuoden keskiarvo, joka lasketaan ja jota mukautetaan liitteen VO mukaisesti

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, jos viljelijä aloittaa maataloustoimintansa viitekaudella, keskiarvon on perustuttava niihin tukiin, jotka hänelle myönnettiin sinä kalenterivuotena tai niinä kalenterivuosina, joiden aikana hän harjoitti maataloustoimintaa.

38 artikla

Viitekausi

Viitekausi käsittää kalenterivuodet 2000, 2001 ja 2002.

39 artikla

Asetuksessa (EY) N:o 1259/1999 säädettyjen tuen mukauttamisen ja täydentävien ehtojen soveltaminen

Jos asetuksen (EY) N:o 1259/1999 3 ja 4 artiklaa sovelletaan viitekaudella, liitteessä VH tarkoitettujen määrät ovat määrät, jotka olisi myönnetty ennen mainittujen artiklojen soveltamista. Siinä tapauksessa, että sitoumukset kattoivat sekä viitekauden että tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitetun kauden, jäsenvaltio-

40 artikla **Viljelijän kohtaamat****vaikeudet**

36 artikla Tuen

maksaminen

2. Jäsenvaltiot voivat päättää yhdistää tilatuet muiden tukijärjestelmien mukaisiin tukiin.

2. Jos ylivoimaiset esteet tai poikkeukselliset olosuhteet vaikuttivat koko viitekauteen, jäsenvaltion on laskettava viitemäärä ajanjakson 1997-1999 perusteella. Kyseisessä tapauksessa 1 kohtaa sovelletaan soveltuvin osin.

3. Viljelijän on ilmoitettava ylivoimaisista esteistä tai poikkeuksellisista olosuhteista - ja esitettävä niistä toimivaltaista viranomaista tyydyttävät todisteet — kirjallisesti viranomaiselle kunkin jäsenvaltion vahvistamassa määräajassa.

4. Toimivaltaisen viranomaisen on hyväksyttävä ylivoimaiseksi esteeksi tai poikkeukselliseksi olosuhteiksi esimerkiksi seuraavat:

- viljelijän kuolema;
- viljelijän pitkäaikainen työkyvyttömyys;
- vakava luonnononnettomuus, joka koskee merkittävää osaa tilan maatalousmaasta;
- kotieläintuotantoon tarkoitettujen tilan rakennusten tuhoutuminen onnettomuudessa;
- eläinkulikutauti, joka koskee viljelijän koko karjaa tai osaa siitä.

5. Tämän artiklan 1, 2 ja 3 kohtaa sovelletaan soveltuvin osin viljelijöihin, joilla oli viitekaudella asetuksen (ETY) N:o 2078/92 O ja asetuksen (EY) N:o 1257/1999 mukaisia maatalouden ympäristösitoumuksia.

den on vahvistettava objektiivisin perustein ja tavalla, jolla taataan viljelijöiden tasapuolinen kohtelu ja vältetään markkinoiden ja kilpailun vääristyminen, viitemäärä yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti, jotka komissio vahvistaa 144 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

41 artikla

Enimmäismäärä

1. Poiketen siitä, mitä 37 artiklassa säädetään, viljelijän, jonka tuotantoa ovat viitekaudella vakavasti haitanneet ennen viitekautta tai sen aikana ilmenneet ylivoimaiset esteet tai poikkeukselliset olosuhteet, voi pyytää, että viitemäärä laskettaisiin viitekauteen sisältyvän sellaisen kalenterivuoden (sisältyvien kalenterivuosien) perusteella, jona (joina) ylivoimaiset esteet tai poikkeukselliset olosuhteet eivät vaikuttaneet

1. Jäsenvaltion viitemäärien summa ei saa ylittää liitteessä VOI tarkoitettua kansallista enimmäismäärää.

2. Jäsenvaltion on tarvittaessa tehtävä viitemäärille lineaarinen prosentuaalinen vähennys enimmäismääränsä noudattamiseksi.

(¹) EYVL L 215, 30.7.1992, s. 85, asetus kumottu asetuksella (EY) N:o 1257/1999.

\ 42 artikla

Kansallinen varanto

1. Jäsenvaltion on tehtävä 41 artiklan 2 kohdan mukaisen mahdollisen vähennyksen jälkeen viitemäärille lineaarinen prosentuaalinen vähennys kansallisen varannon perustamiseksi. Tämä vähennys saa olla enintään kolme prosenttia.

2. Kansalliseen varantoon on lisäksi sisällyttävä liitteessä VIII tarkoitetun enimmäismäärän ja tilatukijärjestelmässä viljelijöille myönnettävien viitemäärien yhteismäärän välinen erotus ennen 1 kohdan toisessa virkkeessä tarkoitettua vähennystä.

Jäsenvaltiot voivat käyttää kansallista varantoaan myönteeseen viitemääriä enjgajsesti viljelijöille, jotka aloittavat maahjustoimintansa 3Tpämn~joulukuuta 2002jälkeen tai vuonna 2002 saamatta mitään suoraa tukea kyseisenä vuotena, oDjeksiivTsin perustein ja tavalla, jolla taataan viljelijöiden tasapuolinen kohtelu ja ehkäistään markkinoiden ja kilpailun vääristyminen.

4. Jäsenvaltioiden on käytettävä kansallista varantoa viitemäärien vahvistamiseksi objektiivisin perustein ja tavalla, jolla taataan viljelijöiden tasapuolinen kohtelu ja ehkäistään markkinoiden ja kilpailun vääristyminen, viljelijöille, jotka ovat erityistilanteessa, jonka komissio määrittelee 144 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

o. Jäsenvaltiot voivat käyttää kansallista varantoa vahvistaakseen objektiivisin perustein ja siten, että taataan viljelijöiden tasapuolinen kohtelu ja ehkäistään markkinoiden ja kilpailun vääristyminen, viitemääriä sellaisilla alueilla toimiville viljelijöille, joihin sovelletaan johonkin julkiseen interventioon liittyvää rakenneuudistus- ja/tai kehitysohjelmaa maan viljelemättä jättämisen välttämiseksi ja/tai korvatakseen näillä alueilla toimiville viljelijöille koituvia erityisiä haittoja.

6. Sovelletaessa 3-5 kohtaa jäsenvaltiot voivat korottaa yksikköarvoa oikeuksien arvon alueellisen keskiarvon puiteissa ja/tai viljelijöille jaettavien oikeuksien määrää.

7. Jäsenvaltioiden on suoritettava oikeuksien lineaarisia vähennyksiä, jos niiden kansallinen varanto ei ole riittävä 3 ja 4 kohdassa tarkoitettujen tapausten kattamiseksi.

8. Lukuun^tato^ermtönä lai^ ennakkoperintönä annettavien oikeuksien iirJLQa Ja poiketen siitä, mitä 46 artiklassa säädetään, oikeuksia, jotka on vahvistettu kansallista varantoa

Poiketen siitä, mitä 45 artiklan 1 kohdassa säädetään, oikeudet, joita ei ole käytetty viiden vuoden jakson kunkin vuoden kuudessa, on välittömästi palautettava kansalliseen varantoon.

9. Poiketen siitä, mitä 33 ja 43 artiklassa säädetään, jos tila tai sen osa tai palkkio-oikeuksia myydään tai vuokrataan kuudeksi tai useammaksi vuodeksi viitekaudella tai viimeistään 29 päivänä syyskuuta 2003 osa myyjälle tai vuokranantajalle myönnettävistä oikeuksista voidaan palauttaa kansalliseen varantoon edellytyksin, jotka komissio määrittelee 144 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

3 LUKU

TUKIOIKEUDET

1 jakso

Pinta-alaan perustuvat tukioikeudet

43 artikla

Tukioikeuksien määrääminen

1. Tukioikeus myönnetään viljelijälle hehtaarikohtaisesti jakamalla viitemäärä niiden kaikkien hehtaarien kolmen vuoden keskiarvolla, jotka viitekaudella oikeuttivat liitteessä VI lueteltuihin suoriin tukiin, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 48 artiklan soveltamista.

Tukioikeuksien kokonaismäärä on yhtä suuri kuin edellä mainittu hehtaarien keskiarvo.

Edellä 37 artiklan 2 kohdassa tarkoitettussa tapauksessa tukioikeuksien kokonaismäärän on kuitenkin oltava yhtä suuri kuin niiden hehtaarien keskiarvo, joita samalla kaudella käytettiin viitemäärien vahvistamiseksi, ja näihin tukioikeuksiin sovelletaan 42 artiklan 6 kohtaa.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuun hehtaarimäärään sisältyvät lisäksi:

käyttäen, ei saa siirtää viiden vuoden aikana niiden myöntämisestä.

liitteessä VII luetellun perunatärkkelyksen, kuttarehun ja siementen tuen osalta hehtaarimäärä, jonka tuotannosta on

viitekaudella myönnetty liitteessä VD olevan B, D ja F kohdan mukaisesti laskettavaa tukea;

b) viitekauden koko rehuala.

3. Tämän artiklan 2 kohdan b alakohdassa 'rehualalla' tarkoitetaan tilan pinta-alaa, joka on komission asetuksen (EY) N:o 2419/2001 (*) 5 artiklan mukaisesti koko kalenterivuoden käytettävissä eläinten kasvatukseen, mukaan luettuina

— rakennuksia, metsiä, lammikoita, teitä,

— muiden yhteisön tukea saavien kasvien taikka pysyvien kasvien tai puutarhakasvien viljelyssä käytettyjä aloja,

— aloja, jotka kuuluvat tiettyjen peltokasvien viljelijöiden tukijärjestelmään, kuivarehun tukijärjestelmään taikka kansalliseen tai yhteisön kesannointijärjestelmään.

4. Hehtaarikohtaisia tukioikeuksia ei muuteta, ellei toisin säädetä.

44 artikla

Tukioikeuksien käyttö

1. Tukioikeudesta, johon liittyy tukikelpoinen hehtaari, maksetaan tukioikeuden mukaisesti vahvistettu määrä.

2. Tukikelpoisilla hehtaareilla tarkoitetaan tilan maatalousalaa, joka on ollut peltona tai pysyvänä laitumena, lukuun ottamatta pysyvillä kasveilla, metsänä tai muussa kuin maatalouskäytössä olleita aloja.

3. Viljelijän on ilmoitettava viljelylohkot, jotka vastaavat tukioikeuksiin liittyvää tukikelpoista hehtaarimäärää. Ylivoimaista estettä tai poikkeuksellisia olosuhteita lukuun ottamatta, kyseisten lohkojen on oltava viljelijän käyissä vähintään 10 15 roluuttä~aT]caen päivästä, jonfajäsem^tiffLvaJbrejst^ kin aikaisintaan 1 päivästä syyskuuta sitä vuotta edeltävänä kafentaivuöfena, kmTBliyrjprjesielinään osallistumista koskeva hakemus jätettiin.

2, Tukjoikeude]ypjdaan siirtää myymällä tai muutoin lopullisesti siirtämällä ne maa-alan kanssa tai ilman. Tukioikeuksien

4. Jäsenvaltiot voivat asianmukaisesti perustelluissa olosuhteissa sallia viljelijän muuttaa ilmoitustaan edellyttäen, että

(*) Komission asetus (EY) N:o 2419/2001, annettu 11 päivänä joulukuuta 2001, tiettyjä yhteisön tukijärjestelmiä koskevasta yhdenmukaisesta hallinto- ja valvontajärjestelmästä annetun neuvoston asetuksen (ETY) Nro 3508/92 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä (EYVL L 327, 12.12.2001, s. 11), asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) Nro 2550/2001 (EYVL L 341, 22.12.2001, s. 105).

Edellä 40 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuja ylivoimaisia esteitä tai poikkeuksellisia olosuhteita lukuun ottamatta viljelijä voi siirtää tukioikeutensa ilman maa-alaa vasta sitten, kun hän on

yhteiskäytössä ja sekaviljelyssä olevat alat Rehualaan ei lasketa mukaan: tämä noudattaa tukioikeuksiaan vastaavaa hehtaarien määrää ja ehtoja, jotka koskevat tilatuen myöntämistä kyseiselle alalle.

45 artikla

Käyttämättömät tukioikeudet

1. Tukioikeus, jota ei ole käytetty kolmeen vuoteen, luovutetaan kansallinen vajaitoon.

2. Käyttämättömät tukioikeudet eivät kuitenkaan palaudu kansalliseen varantoon, jos kyseessä on 40 artiklan 4 kohdassa tarkoitettu ylivoimainen este tai siinä tarkoitettut poikkeukselliset olosuhteet.

46 artikla

Tukioikeuksien siirtäminen

1. Tukioikeudet voidaan siirtää ainoastaan samaan jäsenvaltioon sijoittuneelle toiselle viljelijälle, paitsi kun on kyse perintönä tai ennakkoperintönä annettavista oikeuksista.

jälkimmäisessä tapauksessa tukioikeuksia voidaan kuitenkin käyttää ainoastaan siinä jäsenvaltiossa, jossa ne vahvistettiin.

Jäsenvaltio voi päättää, että tukioikeuksia voidaan siirtää tai käyttää ainoastaan saman alueen sisällä.

vuokraus tai muu jamantyyppinen fiiketoimi sallitaan sitä vastoin ainoastaan, jos, snrretyijbta. tukioikeuksiin liittyvä vastaavan tukikelpoisen hehtaarimäärän siirto.

käyttänyt 44 artiklan mukaisesti vähintään 80 prosenttia tukioikeuksista vähintään yhden kalenterivuoden aikana, tai kun hän on luovuttanut vapaaehtoisesti kansalliseen varantoon kaikki tukioikeudet, joita hän ei ole käyttänyt tilatukijärjestelmän ensimmäisen soveltamisvuoden aikana.

3. Jos tukioikeudet myydään maa-alan kanssa tai ilman, jäsenvaltiot voivat yhteisön oikeuden yleisperiaatetta noudattaen päättää, että osa myydyistä tukioikeuksista palautetaan kansalliseen varantoon tai että niiden yksikköarvoa alennetaan kansallisen varannon hyväksi noudattaen perusteita, jotka komissio vahvistaa 144 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen menetelysten mukaisesti.

2. Vuodesta 2007 alkaen ja poiketen siitä, mitä 33, 43 ja 44 artiklassa säädetään, 95 ja 96 artiklassa säädetystä lypsylehmä-

palkkiosta ja lisätuesta johtuvat vuonna 2007 myönnettävät määrät sisällytetään tilatukijärjestelmään 48-50 artiklassa sää-

detyin edellytyksin.

2 jakso

48 artikla

Tukioikeudet, joihin sovelletaan erityisedellytyksiä

Niiden tukioikeuksien määrittäminen, joihin sovelletaan erityisedellytyksiä

47 artikla

Maksut, jotka oikeuttavat tukioikeuksiin, joihin sovelletaan erityisedellytyksiä

1. Poiketen siitä, mitä 43 ja 44 artiklassa säädetään, viitemäärään sisällytetään seuraavat viitekaudella myönnettyistä tuista johtuvat määrät 48 artiklassa ja liitteessä VII olevassa C kohdassa säädettyin edellytyksin:

- a) asetuksen (EY) N:o 1254/1999 5 artiklassa säädetty kausiporrastuspalkkio;
- b) asetuksen (EY) N:o 1254/1999 11 artiklassa säädetty teurasuspalkkio;
- c) urospuolisista nautaeläimistä myönnettävä erityispalkkio ja emolehmäpalkkio, jos viljelijä oli vapautettu eläintiheyttä koskevasta vaatimuksesta asetuksen (EY) N:o 1254/1999 12 artiklan 1 kohdan mukaisesti, edellyttäen, ettei viljelijä ole hakenut mainitun asetuksen 13 artiklassa säädettyä laajaperäistämispalkkiota;
- d) asetuksen (EY) N:o 1254/1999 14 artiklassa säädetty lisätuet, jos ne maksetaan tämän kohdan a, b ja c alakohdassa säädetyn tuen lisänä;
- e) lammas- ja vuomtukijärjestelmässä säädetty tuet:
  - kalenterivuosina 2000 ja 2001 asetuksen (EY) N:o 2467/98 5 artiklan ja neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1323/90 1 artiklan mukaisesti,
  - kalenterivuonna 2002 asetuksen (EY) N:o 2529/2001 4 ja 5 artiklan ja 11 artiklan 1 kohdan ja 2 kohdan ensimmäisen, toisen ja neljännen luetelmakohdan mukaisesti.

(^o) EYVL L 132, 23.5.1990, s. 17. Asetus kumottu asetuksella (EY) N:o 2529/2001.

50 artikla Lyypsylehmäpalkkio ja

lisätuet

1. Rajoittamatta 48 artiklan soveltamista ja poiketen siitä, mitä 37 ja 43 artiklassa säädetään, viljelijä saa tukioikeutta kohden lisämäärän, joka saadaan jakamalla viljelijälle 95 ja 96

Jos viljelijälle myönnettiin 47 artiklassa tarkoitettuja tukia, mutta hänellä ei ollut 43 artiklassa tarkoitettuja hehtaareita viitekaudella, tai jos hehtaarikohtainen oikeus johtaa yli 5 000 euroon, viljelijä on oikeutettu tukeen,

- a) joka ensin mainitussa tapauksessa on yhtä suuri kuin niitä suoria tukia vastaava viitemäärä, jotka hänelle myönnettiin kolmen vuoden keskiarvokautena; ja
- b) jälkimmäisessä tapauksessa kunkin 5 000 euron viitemäärän tai viitemäärän osan osalta, joka vastaa niitä suoria tukia, jotka hänelle myönnettiin kolmen vuoden keskiarvokautena.

49 artikla

Edellytykset

1. Jollei tässä jaksossa toisin säädetä, tämän osaston muita säännöksiä sovelletaan tukioikeuksiin, joihin sovelletaan erityisedellytyksiä.

2. Poiketen siitä, mitä 36 artiklan 1 kohdassa ja 44 artiklan 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltio voi sallia viljelijän, jolla on sellaisia tukioikeuksia, joiden osalta hänellä ei ollut hallussaan hehtaareja viitekaudella, poiketa velvollisuudesta esittää oikeuksien määrää vastaava tukikelpoisten hehtaarien määrä edellyttäen, että hän säilyttää **vallintaan** 50 prosenttia viitekaudella harjoitetusta maataloustoiminnasta nautayksikköinä ilmaistuna.

Tukioikeuksia siirrettäessä siirronsaaja voi hyötyä 2 kohdassa säädetystä poikkeuksesta ainoastaan, jos kaikki poikkeuksen piiriin kuuluvat tukioikeudet siirretään.

3. Edellä 48 artiklan mukaisesti määrättyjä tukioikeuksia ei muuteta. Artiklan nojalla myönnettävät määrät niiden tukioikeuksien lukumäärällä, jotka viljelijä omistaa vuonna 2007, lukuun ottamatta kesannointioikeuksia.

Jokaiseen viljelijän vuonna 2007 omistaman tukioikeuden yksikköarvoon lisätään kyseinen lisämäärä.

2. Jos viljelijällä ei ole tukioikeuksia, 48 ja 49 artiklaa sovelletaan soveltuvin osin. Edellä 48 artiklan soveltamiseksi teh-

taarilla' tarkoitetaan tässä tapauksessa tukikelpoisia hehtaareja, jotka viljelijä omistaa vuonna 2007.

ylittää 0,2:ta prosenttia ja tuotannosta on täytynyt tehdä ase-
tuksen (EY) N:o 1673/2000 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu
sopimus tai sitoumus. Jäsenvaltioiden on perustettava järjestel-
mä, jonka avulla kasvien tetrahydrokannabinolipitoisuus voi-
daan tarkastaa vähintään 30 prosentilla kuidun tuotantoon tar-
koitetun hampun aloista, joista sopimus on tehty tai sitoumus
annettu. Jos jäsenvaltiot kuitenkin ottavat käyttöön tällaisen vil-

jelyn ennakkohyväksyntäjärjestelmän, vähimmäismäärä on 20
prosenttia.

2. Tuen myöntämisen edellytykseksi asetetaan 144 artiklan 2
kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen tiettyjen lajike-
keiden varmennettujen siementen käyttö ja ilmoitus kuidun tuo-
tantoon tarkoitettun hampun aloista.

2 jakso

4 LUKU

MAANKÄYTTÖ TILATUKJÄRJESTELMÄSSÄ

1 jakso

Maan käyttö

51 artikla **Maan maa**

talouskäyttö

Viljelijät voivat käyttää 44 artiklan 3 kohdan mukaan ilmoitet-
tuja viljelylohkoja kaikkeen muuhun maa taloustoimin taan
paitsi pysyvien kasvien viljelyyn ja hedelmä- ja vihannesalan
yhteisestä markkinajärjestelystä 28 päivänä lokakuuta 1996
annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2200/96 (*) 1 artiklan 2
kohdassa tarkoitettujen tuotteiden, hedelmä- ja vihannesjalos-
tealan yhteisestä markkinajärjestelystä 28 päivänä lokakuuta
1996 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2201/96 (*) 1
artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tuoneiden tuotantoon sekä
muiden kuin niiden perunoiden tuotantoon, jotka on tarkoitettu
perunatärkkelyksen valmistukseen ja joille myönnetään tukea
tämän asetuksen 93 artiklan nojalla.

52 artikla **Hampun**

tuotanto

1. Jos tuotetaan CN-koodiin 530210 00 kuuluvaa hampun,
käytettyjen lajikkeiden tetrahydrokannabinolipitoisuus ei saa

(*) EYVL L 297, 21.11.1996, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi
muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 47/2003 (EYVL L 7,
11.1.2003, s. 64).

f) EYVL L 297, 21.11.1996, s. 29, asetus sellaisena kuin se on
viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 453/2002
(EYVL L 72, 14.3.2002, s. 9).

2. Poiketen siitä, mitä 44 artiklan 2 kohdassa säädetään, "ke-
sannointioikeuskelpoisella hehtaarilla' tarkoitetaan tilan ma-
talousalaa, joka oli peltona lukuun ottamatta alueita, jotka vuo-
den 2003 pinta-ala- ja hakemusten määräpäivänä olivat pysy-
villä kasveilla, metsänä tai muussa kuin maatalouskäytössä tai
pysyvänä laitumena olleita aloja.

Seuraavat alat voidaan kuitenkin laskea kesannoiduiksi aloiksi
kesäkuun 28 päivän 1995 jälkeen tehdyn hakemuksen perus-

— asetuksen (EY) N:o 1257/1999 22-24 artiklan nojalla
kesannoidut alat, joita ei ole otettu maanviljelykäyttöön tai
muuhun tuottavaan käyttöön kuin tämän asetuksen mukai-

Kesannointioikeudet

53 artikla

Kesannointioikeuksien määrittäminen

1. Poiketen siitä, mitä tämän asetuksen 37 ja 43 artiklassa
säädetään, jos viljelijän oli viitekautena kesannoitava osa tilansa
maasta asetuksen (EY) N:o 1251/1999 6 artiklan 1 kohdan
mukaisesti, liitteen VTi mukaisesti lasketun ja mukautetun
pakollisen kesannointituen kolmen vuoden keskiarvoa ja pakol-
lisen kesannoidun hehtaarimäärän kolmen vuoden keskiarvoa ei
oteta huomioon tämän asetuksen 43 artiklassa tarkoitettujen
tukioikeuksien määrittämisessä.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettussa tapauksessa viljelijälle
myönnetään hehtaariohtainen tukioikeus (jäljempänä 'kesan-
nointioikeus'), joka lasketaan jakamalla kesannointituen kolmen
vuoden keskiarvo kesannoidun hehtaarimäärän kolmen vuoden
keskiarvolla 1 kohdassa tarkoitettun mukaisesti

Kesannointioikeuksien kokonaismäärän on oltava yhtä suuri
kuin pakollisten kesannoitujen hehtaarien keskiarvo.

54 artikla

Kesannointioikeuksien käyttö

1. Kesannointioikeus, johon liittyy kesannointioikeuskelpoi-
nen hehtaarimäärä, oikeuttaa kesannointioikeuden mukaisesti
vahvistetun määrän maksatukseen.

teella: taavista merkinnöistä maataloustuotteissa ja
elintarvikkeissa annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o
2092/91 (*) säädettyjen velvoitteiden mukaisesti,

b) kesannoitua maa-alaa käytetään sellaisten yhteisössä valmis-
tettävien tuotteiden raaka-aineiden tuottamiseen, joita ei ole
ensisijaisesti tarkoitettu ihmis- tai eläin ravinnoksi, edel-
lyttäen että sovelletaan tehokkaita valvontajärjestelmiä.

sesti muun kuin
kesannoidun maan

osalta on hyväksytty, tai

56 artikla

— alat, jotka on määritelty asetuksen (EY) N:o 1257/1999 31 artiklan mukaisesti.

3. Viljelijöiden on kesannoitava kesarmontitukioikeuksiin oikeuttavat hehtaarit.

4. Kesannoitujen alojen on oltava pinta-alaltaan vähintään 0,1 hehtaaria ja vähintään 10 metriä leveitä, jäsenvaltiot saavat asianmukaisesti perustelluista ympäristösyistä hyväksyä vähintään viisi metriä leveät ja pinta-alaltaan 0,05 hehtaarin suuruiset alueet

5. Jäsenvaltiot voivat 144 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen päättävien edellytysten poiketa täynnä artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan säännöksistä edellyttäen, että ne toteuttavat toimia estääkseen kesannointioikeuskelpoisen maatalousmaan kokonaismäärän merkittävän kasvun.

2. Tähän maahan voidaan soveltaa viljelykiertoa.

6. Poiketen siitä, mitä 36 artiklan 1 kohdassa ja 44 artiklan 1 kohdassa säädetään, kesannointioikeuksia on haettava ennen muita tukioikeuksia.

7. Kesannointivelvoitetta sovelletaan edelleen kesannointioikeuksiin, jotka siirretään.

55 artikla

Vapautus kesannoinnista

Viljelijää ei koske 54 artiklassa tarkoitettu kesannointivelvoite, jos

- a) hänen koko tilansa koko tuotantoa hoidetaan maataloustuotteiden luonnonmukaisesta tuotantotavasta ja siihen viit-
- S LUKU

1 jakso

Alueellinen täytäntöönpano

58 artikla

Edellä 41 artiklassa tarkoitettujen enimmäismäärän alueellinen jakaminen

1. Jäsenvaltiot voivat viimeistään 1 päivään elokuuta 2004 mennessä päättää soveltaa 1-4 luvussa säädettyä tilatukijärjestelmää alueellisella tasolla tässä jaksossa säädettyin edellytyksin.

Kesannoidun maan käyttö

1. Kesannoitu maa on säilytettävä maatalouden ja ympäristön kannalta hyvässä kunnossa 5 artiklan mukaisesti.

Sitä ei saa käyttää maataloustarkoituksiin eikä sillä saa tuottaa viljelykasveja kaupallisiin tarkoituksiin, tämän kuitenkaan rajoittamatta 55 artiklan soveltamista.

3. Jos sellaisten sivutuotteiden määrä, jotka on tarkoitettu ihmisten tai eläinten ravinnoksi ja jotka todennäköisesti syntyvät sen seurauksena, että öljysiemeniä viljellään kesannoidulla alalla 55 artiklan b alakohdan mukaisesti, ylittää viljelijän kanssa tehtyjen sopimusten mukaisten ennakko- ja lopputuotosten määrän, kunkin sopimuksen perusteella tuotettavaa ennakko- ja lopputuotosten määrää, joka voidaan käyttää ihmisten tai eläinten ravinnoksi, alennetaan, jotta kokonaismäärä saadaan rajoitetuksi miljoonaan tonniin.

4. Jäsenvaltiot saavat maksaa kansallisena tukena enintään 50 prosenttia niistä menoista, jotka aiheutuvat biomassatuotannon tarkoitettujen monivuotisten kasvien viljelyalojen perustamisesta kesannoidulla maalla.

57 artikla

Muiden säännösten soveltaminen

Jollei tässä jaksossa muuta säädetä, tämän osaston muita säännöksiä sovelletaan kesannointioikeuksiin.

(*) EYVL L 198, 22.7.1991, s. 1, asetus sellaisenaan ja se on viineksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 806/2003 (EUVL L 122, 16.5.2003, s. 1).

ALUEELLINEN JA VALINNAINEN
TÄYTÄNTÖÖNPANO

Asetuksen 48 ja 49 artiklaa sovelletaan soveltuvin osin.

4. Oikeuksien määrän viljelijää kohti on oltava yhtä suuri kuin hehtaarimäärä, jonka viljelijä ilmoittaa 44 artiklan 2 kohdan mukaisesti tdatukijärjestelmän ensimmäisenä soveltamisvuonna 40 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuja ylivoimaisia esteitä tai poikkeuksellisia olosuhteita lukuun ottamatta.

2. Jäsenvaltioiden on määritettävä alueet objektiivisten perusteiden mukaisesti.

Jäsenvaltioita, joissa on alle kolme miljoonaa tukikelpoista hehtaaria, voidaan pitää yhtenä alueena.

3. Jäsenvaltion on jaettava 41 artiklassa tarkoitettu enimmäismäärä alueiden kesken objektiivisten perusteiden mukaisesti.

59 artikla

TiitokijäijcSieuuäu äiuCcilisi Jiliiien

1. Asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa ja objektiivisin perustein jäsenvaltiot voivat jakaa koko 58 artiklan nojalla vahvistetun alueellisen enimmäismäärän tai osan siitä kaikkien niiden viljelijöiden kesken, joiden tilat sijaitsevat asianomaisella alueella, mukaan lukien ne viljelijät, jotka eivät täytä 33 artiklassa tarkoitettuja kelpoisuusehtoja.

2. Jos koko alueellinen enimmäismäärä jaetaan, viljelijät saavat tukioikeuksia, joiden yksikköarvo lasketaan jakamalla 58 artiklan mukaisesti vahvistettu alueellinen enimmäismäärä alueellisesti vahvistetulla 44 artiklan 2 kohdassa tarkoitettulla tukioikeuskelpoisella hehtaarimäärällä.

3. Jos alueellinen enimmäismäärä jaetaan osittain, viljelijät saavat tukioikeuksia, joiden yksikköarvo lasketaan jakamalla 58 artiklan mukaisesti vahvistetun alueellisen enimmäismäärän vastaava osa alueellisesti vahvistetulla 44 artiklan 2 kohdassa tarkoitettulla tukioikeuskelpoisella hehtaarimäärällä.

Jos viljelijä voi myös saada oikeuksia, jotka lasketaan alueellisen enimmäismäärän jäljelle jäävästä osasta, kunkin hänelle jaetun oikeuden alueellista yksikköarvoa, lukuun ottamatta kesannoin-tioikeuksia, korotetaan viitemäärää vastaavalla määrällä jaettuna hänen 4 kohdan mukaisesti vahvistettujen oikeuksiensa määrällä.

60 artikla

Maan käyttö

1. Jos jäsenvaltiot käyttävät 59 artiklassa säädettyä vaihtoehtoa, viljelijät voivat 51 artiklasta poiketen ja tämän artiklan säännösten mukaisesti käyttää myös 44 artiklan 3 kohdan mukaisesti ilmoitettuja lohkoja, asetuksen (EY) N:o 2200/96 1 artiklan 2 kohdassa, asetuksen (EY) N:o 2201/96 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden sekä muiden kuin 93 artiklan nojalla tukea saavien perunatärkkelyksen valmistukseen tarkoitettujen perunoiden tuotantoon, pysyvien kasvien tuotantoa lukuunottamatta.

2. Jäsenvaltioiden on vahvistettava hehtaarimäärä, joka voidaan käyttää tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti jakamalla objektiivisin perustein 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden tuotantoon kansallisella tasolla kolmivuotiskaudeksi 2000-2002 käytetty keskimääräinen hehtaarimäärä 58 artiklan 2 kohdan nojalla määritettyjen alueiden kesken. Komissio vahvistaa kansallisen tason keskimääräisen hehtaarimäärän ja alueellisen tason hehtaarimäärän 144 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen jäsenvaltion toimittamien tietojen perusteella.

3. Viljelijän on saatava kyseiselle alueelle 2 kohdan mukaisesti vahvistetun enimmäismäärän rajoissa käyttää 1 kohdassa tarkoitettua vaihtoehtoa:

a) hänen 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden tuotantoon vuonna 2003 käyttämänsä hehtaarimäärän rajoissa;

b) tai jos sovelletaan soveltuvin osin 40 artiklaa ja 42 artiklan 4 kohtaa, muun sellaisen hehtaarimäärän rajoissa, joka on vahvistettava objektiivisin perustein ja siten, että varmistetaan viljelijöiden tasapuolinen kohtelu ja ehkäistään markkinoiden ja kilpailun vääristymät.

4. Viljelijöiden on 3 kohdan soveltamisen jälkeen käytettävissä olevan hehtaarimäärän rajoissa saatava tuottaa 1 kohdassa tarkoitettuja tuotteita hehtaarimäärällä, joka ei kuulu 3 kohdan soveltamisalaan, sen hehtaarimäärän rajoissa, joka vastaa 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden tuotantoon vuonna 2004 ja/

tai 2005 käytettyä hehtaarimäärää, siten että etusijalle asetetaan viljelijät, jotka jo vuonna 2004 tuottivat mainittuja tuotteita vuonna 2004 käytetyn hehtaarimäärän rajoissa.

Kyseisten tukien viitemäärä on yhtä suuri kuin 95 ja 96 artiklan mukaisesti myönnettävät määrät laskettuna sen vuoden jos 71 artiklaa sovelletaan, vuodet 2004 ja 2005 korvataan vastaavasti tilatukijärjestelmän soveltamista edeltävällä vuodella ja sen soveltamisvuodella.

5. Edellä 3 ja 4 kohdassa tarkoitettujen viljelijäkohtaisten enimmäismäärien määrittämiseksi jäsenvaltion on käytettävä viljelijän yksilöllisiä tietoja, jos niitä on saatavilla, tai muita riittäviä todisteita, joita viljelijä on sille toimittanut.

6. Tämän artiklan 3 ja 4 kohdan mukaisesti hyväksytyt hehtaarimäärät eivät missään tapauksessa saa ylittää 44 artiklan 2

7. Lupa on käytettävä kyseisellä alueella yhdessä vastaavan tukioikeuden kanssa.

8. Komissio antaa viimeistään vuoteen 2007 mennessä neuvostolle kertomuksen siitä, miten tämän artiklan täytäntöönpano jäsenvaltioissa on mahdollisesti vaikuttanut rakenteelliseen ja markkinakehitykseen. Komissio liittää kertomukseen tarvittaessa asianmukaisia ehdotuksia.

61 artikla

Nurmi

Jos 59 artiklaa sovelletaan, jäsenvaltiot voivat objektiivisten perusteiden mukaisesti myös vahvistaa alueellisen enimmäismäärän tai sen osan puitteissa erilaisia oikeuksien yksikköarvoja jaettavaksi 59 artiklan 1 kohde j¹, tarkoitetuille viljelijöille vuoden 2003 pinta-alatukihakemusten määräpäivänä nurmena olevien hehtaarien ja muiden tukioikeuskelpoisten hehtaarien tai vaihtoehtoisesti vuoden 2003 pinta-alatukihakemusten määräpäivänä pysyvänä laitumena olevien hehtaarien ja muiden

62 artikla

Lypsylehmäpalkkio ja lisätuet

Poiketen siitä, mitä 47 artiklan 2 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat päättää, että 95 ja 96 artiklassa säädetyistä lypsylehmäpalkkioista ja lisätuista johtuvat määrät on sisällytettävä osittain tai kokonaan tilatukijärjestelmään vuodesta 2005. Tämän kohdan nojalla vahvistetut oikeudet muuttuvat vastaavasti

Kesannointioikeuksia eivät saa viljelijät, joiden ilmoittama 54 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu hehtaarimäärä on alhaisempi kuin hehtaarimäärä, joka tarvittaisiin 92.1a tonnia liitteessä DC määriteltyä viljaa vastaavan määrän Ulottamiseen kyseisellä alueella sovellettavan aluejakosuunnitelman mukaisesti tilatukijärjestelmän soveltamista edeltävälle vuodelle

maaliskuun 31 päivän tilakohtaisen maidon vutemäärän perusteella, jona kyseiset tuet otettiin kokonaan tai osittain tilatukijärjestelmän piiriin.

Edellä olevia 48 ja 50 artiklaa sovelletaan soveltuvin osin.

63 artikla

kohdan mukaista tukikelpoista hehtaarimäärää, joka on ilmoitettu tilatukijärjestelmän ensimmäisenä soveltamisvuonna.

Tässä jaksossa vahvistettujen tukioikeuksien edellytykset

1. Jos 59 artiklaa sovelletaan, tämän jakson mukaisesti vahvistettuja oikeuksia voi siirtää tai käyttää ainoastaan samalla alueella tai sellaisten alueiden kesken, joilla hehtaarikohtaiset oikeudet ovat samat

2. Jos 59 artiklaa sovelletaan, poiketen siitä, mitä 53 artiklassa säädetään, viljelijä saa kyseisellä alueella kesannointioikeuksia.

Kesannointioikeuksien määrä vahvistetaan kertomalla tilatukijärjestelmän ensimmäisenä soveltamisvuonna ilmoitettu 54 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu viljelijän tukikelpoinen maa kesannointivoiteprosentilla.

tukioikeuskelpoisten hehtaarien osalta.

Kesannointivoiteprosentti lasketaan kertomalla pakollisen kesannoinnin 10 prosentin perusvoite suhteella, joka saadaan kun jaetaan maa, jolle kyseisellä alueella on viitekaudella myönnetty liitteessä VI tarkoitettua erityistä aluetukea peltokasveille, viitekaudella 54 artiklan 2 kohdassa tarkoitettulla tukikelpoisella maalla.

Kesannointioikeuksien arvo on 59 artiklan 2 kohdan tai tarvittaessa 59 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti vahvistettu tukioikeuksien alueellinen arvo.

määritettyjen satojen perusteella; kyseinen hehtaarimäärä jaetaan tämän artiklan 2 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettulla suhteella.

3. Poiketen siitä, mitä 43 artiklan 4 kohdassa ja 49 artiklan 3 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat myös päättää viimeistään 1 päivänä elokuuta 2004 yhteisön oikeuden yleisperiaatetta noudattaen, että tässä jaksossa vahvistettuja oikeuksia voidaan muuttaa asteittain etukäteen vahvistettujen menettelyjen ja objektiivisten perusteiden mukaisesti.

4. Jollei tässä jaksossa muuta säädetä, tämän osaston muita säännöksiä sovelletaan.

2 jakso

66 artikla

Osittainen täytäntöönpano**Peltokasvit**

64 artikla Yleiset

säännökset

1. Jäsenvaltio voi päättää viimeistään 1 päivänä elokuuta 2004, että se soveltaa kansallisesti tai alueellisesti 1-4 luvuissa säädettyä tilatukijärjestelmää tässä jaksossa vahvistetuina edellytyksin.

2. Komissio vahvistaa kunkin jäsenvaltion tekemän valinnan mukaan 144 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti enimmäismäärän kullekin 66, 67, 68 ja 69 artiklassa tarkoitetulle suoralle tilatuelle.

Enimmäismäärän on oltava yhtä suuri kuin kunkin suoran tuen osa 41 artiklassa tarkoitetussa kansallisessa enimmäismäärässä kerrottuna vähennysprosentilla, joita jäsenvaltiot soveltavat 66, 67, 68 ja 69 artiklan mukaisesti.

Vahvistettujen enimmäismäärien kokonaismäärä on vähennettävä 41 artiklassa tarkoitetuista kansallisista enimmäismääristä 144 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti.

3. Viimeistään kahden vuoden kuluttua siitä, kun kaikki jäsenvaltiot ovat panneet tilatukijärjestelmän täytäntöön, tai viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2009 komissio toimittaa neuvostolle tarvittaessa aiheellisin ehdotuksin varustetun kertomuksen seurauksista, joita 2 ja 3 jaksossa säädettyjen vaihtoehtojen täytäntöönpanolla jäsenvaltioissa mahdollisesti on ollut markkinoiden ja rakenteiden kehitykseen.

2. jollei tässä jaksossa muuta säädetä, tämän osaston muita säännöksiä sovelletaan oikeuksiin, jotka on vahvistettu viitemäärän jäljelle jäävän osan suhteen.

65 artikla

Oikeuksien vahvistaminen tämän jakson nojalla

1. Kun kaikki mahdolliset vähennykset on tehty 41 artiklan nojalla viljelijöille myönnettävien oikeuksien osalta, sitä viitemäärän osaa, joka johtuu kustakin 66, 67, 68 ja 69 artiklassa tarkoitetusta suorasta tuesta, pienennetään prosenttimäärällä, jonka jäsenvaltiot vahvistavat 66, 67, 68 ja 69 artiklassa vahvistetun rajan puitteissa.

67 artikla Lammas- ja

vuohipalkkiot

68 artikla

Naudanlihapalkkiot

Jäsenvaltiot voivat peltokasvitukien osalta:

- a) pidättää enintään 25 prosenttia 41 artiklassa tarkoitetusta kansallisen enimmäismäärän osasta, joka vastaa liitteessä VI tarkoitettuja peltokasvien pinta-aloja, pakollista kesannointitukea lukuun ottamatta.

Kyseisen jäsenvaltion on tässä tapauksessa ja 64 artiklan 2 kohdan mukaisesti vahvistetun enimmäismäärän rajoissa myönnettävä viljelijöille vuosittain lisätukea.

Lisätuki myönnetään viljelijöille, jotka tuottavat liitteessä IX lueteltuja peltokasveja ja nurmisäilörehua niissä jäsenvaltioissa, joissa maissi ei ole perinteinen viljelykasvi. Tuki on hehtaari-perusteinen ja sen enimmäismäärä on 25 prosenttia hehtaarikohtaisesta liitteessä VI tarkoitetusta tuesta ja se myönnetään IV osaston 10 luvussa säädettyjen edellytysten mukaisesti;

tai vaihtoehtoisesti

- b) pidättää enintään 40 prosenttia 41 artiklassa tarkoitetusta kansallisen enimmäismäärän osasta, joka vastaa liitteessä VI tarkoitettua durumvehnää maksettavaa lisätukea.

Kyseisen jäsenvaltion on tässä tapauksessa ja 64 artiklan 2 kohdan mukaisesti vahvistetun enimmäismäärän rajoissa myönnettävä viljelijöille vuosittain lisätukea.

Lisätuki myönnetään viljelijöille, jotka tuottavat liitteessä IX lueteltua durumvehnää. Tuki on hehtaari-perusteinen ja sen enimmäismäärä on 40 prosenttia hehtaarikohtaisesta liitteessä VI tarkoitetusta durumvehnän lisätuesta ja se on myönnetty tai myönnetään IV osaston 10 luvussa säädettyjen edellytysten mukaisesti.

Jäsenvaltiot voivat pidättää enintään 50 prosenttia 41 artiklassa tarkoitetusta kansallisen enimmäismäärän osasta, joka vastaa liitteessä VI lueteltuja lammis- ja vuohipalkkiota.

Kyseisen jäsenvaltion on tässä tapauksessa ja 64 artiklan 2 kohdan mukaisesti vahvistetun enimmäismäärän rajoissa myönnettävä viljelijöille vuosittain lisätukea.

Lisätuki myönnetään lampaita ja vuohia kasvattaville viljelijöille. Tuen enimmäismäärä on 50 prosenttia liitteessä VI luetelluista IV osaston 11 luvussa säädettyjen edellytysten mukaisesti myönnettävistä lammis- ja vuohipalkkiosta.

Kyseisen jäsenvaltion on tässä tapauksessa ja 64 artiklan 2 kohdan mukaisesti vahvistetun enimmäismäärän rajoissa myönnettävä viljelijöille vuosittain lisätukea.

1. Jäsenvaltiot voivat naudanlihapalkkioiden osalta pidättää enintään 100 prosenttia 41 artiklassa tarkoitetusta kansallisen enimmäismäärän osasta, joka vastaa liitteessä VI tarkoitettua vasikoiden teurastuspalkkiota.

Tässä tapauksessa ja 64 artiklan 2 kohdan mukaisesti vahvistettua ylärajaa noudattaen kyseisen jäsenvaltion on maksettava viljelijöille vuosittain lisätukea.

Lisätukea myönnetään enintään 100 prosenttia liitteessä VI tarkoitetusta, IV osaston 12 luvussa säädettyjen edellytysten mukaisesti myönnettävästä vasikoiden teurastuspalkkiosta.

2. Jäsenvaltiot voivat myös

- a) i) pidättää enintään 100 prosenttia 41 artiklassa tarkoitettua kansallisen enimmäismäärän osasta, joka vastaa liitteessä VI tarkoitettua emolehmäpalkkiota.

Kyseisen jäsenvaltion on tässä tapauksessa ja 64 artiklan 2 kohdan mukaisesti vahvistetun enimmäismäärän rajoissa myönnettävä viljelijöille vuosittain lisätukea.

Lisätuki myönnetään emolehmien pidosta. Tuen enimmäismäärä on 100 prosenttia liitteessä VI tarkoitettua IV osaston 12 luvussa säädettyjen edellytysten mukaisesti myönnettävästä emolehmäpalkkiosta;

ja

- ii) pidättää enintään 40 prosenttia 41 artiklassa tarkoitettua kansallisen enimmäismäärän osasta, joka vastaa liitteessä VI tarkoitettua muiden nautaeläinten kuin vasikoiden teurastuspalkkiota.

Kyseisen jäsenvaltion on tässä tapauksessa ja 64 artiklan 2 kohdan mukaisesti vahvistetun enimmäismäärän rajoissa myönnettävä viljelijöille vuosittain lisätukea.

Lisätuki myönnetään muiden nautaeläinten kuin vasikoiden teurastamisesta. Tuen enimmäismäärä on 40 prosenttia liitteessä VI tarkoitettua IV osaston 12 luvussa säädettyjen edellytysten mukaisesti myönnettävästä muiden nautaeläinten kuin vasikoiden teurastuspalkkiosta;

tai vaihtoehtoisesti

- b) i) pidättää enintään 100 prosenttia 41 artiklassa tarkoitettua kansallisen enimmäismäärän osasta, joka vastaa liitteessä VI tarkoitettua muiden nautaeläinten kuin vasikoiden teurastuspalkkiota.

Lisätuki myönnetään muiden nautaeläinten kuin vasikoiden teurastamisesta. Tuen enimmäismäärä on 100 prosenttia liitteessä VI tarkoitettua IV osaston 12 luvussa säädettyjen edellytysten mukaisesti myönnettävästä muiden nautaeläinten kuin vasikoiden teurastuspalkkiosta;

3 jakso

Vapaaehtoiset poissulkemiset

70 artikla

Eräiden suorien tukien vapaaehtoinen poissulkeminen

1. Jäsenvaltio voi päättää viimeistään 1 päivänä elokuuta 2004 sulkea pois tilatukijärjestelmästä;

taikka vaihtoehtoisesti

- ii) pidättää enintään 75 prosenttia 41 artiklassa tarkoitettua kansallisen enimmäismäärän osasta, joka vastaa liitteessä VI tarkoitettua urospuolisten nautojen erityispalkkiota.

Kyseinen jäsenvaltio voi tässä tapauksessa ja 64 artiklan 2 kohdan mukaisesti vahvistetun enimmäismäärän rajoissa antaa viljelijöille vuosittain lisätukea.

Lisätukea myönnetään enintään 75 prosenttia liitteessä VI tarkoitettua IV osaston 12 luvussa säädettyjen edellytysten mukaisesti myönnettävästä urospuolisten nautojen erityispalkkiosta.

69 artikla

Vapaaehtoinen täytäntöönpano tiettyjen maatalouden muotojen ja laatu tuotannon osalta

Jäsenvaltiot voivat pidättää enintään 10 prosenttia 41 artiklassa tarkoitettujen kansallisten enimmäismäärän osasta, joka vastaa kutakin liitteessä VI tarkoitettua alaa. Peltokasvi-, nautanliha- ja vasikanliha- sekä lampaan- ja vuohenliha-aloilla kyseinen pidätys otetaan huomioon 66, 67 ja 68 artiklassa vahvistettujen enimmäisosuuksien soveltamiseksi.

Tässä tapauksessa ja ylittämättä 64 artiklan 2 kohdan mukaisesti vahvistetun enimmäismäärän rajoissa asianomaisen jäsenvaltion on myönnettävä vuosittain viljelijöille lisätukea sillä alalla tai niillä aloilla, joita pidätys koskee.

Lisätukea myönnetään tietyille maatalouden muodoille, jotka ovat tärkeitä ympäristönsuojelun tai ympäristön tilan parantamisen kannalta taikka maataloustuotteiden laadun ja kaupan pitämisen kannalta, edellytyksin, jotka komissio määrittelee 144 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

4 jakso

Vapaaehtoinen siirtyminen

71 artikla

Vapaaehtoinen siirtymäkaus

- a) yhden tai useamman suoran tuen, jota viitekaudella on myönnetty seuraavien säännösten nojalla:

— asetuksen (EY) N:o 1251/1999 4 artiklan 4 kohta

— asetuksen (EY) N:o 2358/71 3 artikla.

1. Jäsenvaltio voi päättää viimeistään 1 päivänä elokuuta 2004, että se alkaa soveltaa tilatukijärjestelmää siirtymäkauden jälkeen, joka päättyy joko 31 päivänä joulukuuta 2005 tai 31

Tässä tapauksessa sovelletaan 64 ja 65 artiklaa soveltuvin osin;

b) kaikki muut liitteessä VI luetellut suorat tuet, jotka myönnettiin viitekaudella Ranskan merentakaisen departementtien, Azoreiden, Madeiran, Kanariansaarten ja Egeanmeren saarten viljelijöille sekä viitekaudella seuraavien säännösten nojalla myönnetty suorat tuet:

— asetuksen (ETY) N:o 2019/93 6 artikla

— asetuksen (EY) N:o 1452/2001 9 artikla

— asetuksen (EY) N:o 1453/2001 13 artikla ja 22 artiklan 2-6 kohta

— asetuksen (EY) N:o 1454/2001 5 ja 6 artikla.

2. Jäsenvaltioiden on myönnettävä tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettua suoraa tukea tämän asetuksen 64 artiklan 2 kohdan mukaisesti vahvistettujen enimmäismäärien puitteissa edellytyksin, jotka on vahvistettu tämän asetuksen IV osaston 3, 6 ja 7-13 luvussa, asetuksen (ETY) N:o 2019/93 6 artiklassa, asetuksen (EY) N:o 1452/2001 9 artiklassa, asetuksen (EY) N:o

1453/2001 13 artiklassa ja 22 artiklan 2-4 kohdassa sekä asetuksen (EY) N:o 1454/2001 5 artiklassa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta asetuksen (ETY) N:o 2019/93 6 artiklan 2 kohdan, asetuksen (EY) N:o 1452/2001 9 artiklan 2 kohdan, asetuksen (EY) N:o 1453/2001 13 artiklan 2 kohdan ja 22 artiklan

Vahvistettujen tuen enimmäismäärien kokonaismäärä vähennetään 41 artiklassa tarkoitetuista kansallisista enimmäismääristä 144 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

päivänä joulukuuta 2006, jos tämä on perusteltua maatalouden erityisolosuhteiden vuoksi.

jos kyseinen jäsenvaltio päättää soveltaa tilatukijärjestelmää ennen siirtymäkauden päättymistä, sen on tehtävä päätöksensä viimeistään tilatukijärjestelmän soveltamisvuotta edeltävän kalenterivuoden elokuun 1 päivänä.

2. Siirtymäkauden aikana kyseisen jäsenvaltion on sovellettava liitteessä VI tarkoitettuja suoria tukia edellytyksin, jotka on vahvistettu tämän asetuksen IV osaston 3, 6 ja 7-13 luvussa, asetuksen (ETY) N:o 2019/93 6 artiklassa, asetuksen (EY) N:o 1452/2001 9 artiklassa, asetuksen (EY) N:o 1453/2001 13 artiklassa ja 22 artiklan 2-4 kohdassa ja asetuksen (EY) N:o 1454/2001 5 artiklassa, ylittämättä enimmäismääriä, jotka vastaavat kyseisten suorien tukien osuutta 41 artiklassa tarkoitettua kansallisesta enimmäismäärästä, jonka komissio vahvistaa 144 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen kunkin suoran tuen osalta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän asetuksen 70 artiklan 2 kohdan soveltamista.

Kun kyse on kuivattujen rehujen tuesta, jäsenvaltioiden on myönnettävä tuki edellytyksin, jotka määritellään 144 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen, ylittämättä edellä mainittuja talousarviorajoja.

2 kohdan sekä asetuksen (EY) N:o 1454/2001 5 artiklan 2 kohdan soveltamista.

3. Tilatukijärjestelmää sovelletaan sen kalenterivuoden tammi-kuun 1. päivänä, joka seuraa sitä kalenterivuotta, jolloin siirtymäkausi päättyy.

Tässä tapauksessa asianomaisen jäsenvaltion on tehtävä 58 artiklan 1 kohdassa, 63 artiklan 3 kohdassa, 64 artiklan 1 kohdassa ja 70 artiklassa tarkoitettuja päätökset vuoden 2005 tai vaihtoehtoisesti vuoden 2006 elokuun 1 päivään mennessä tämän artiklan 1 kohdan nojalla päätetyn määräjän mukaisesti.

4. Komissio toteuttaa 144 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen tarvittavat toimenpiteet, jos tämän siirtymäajan soveltaminen aiheuttaa yhteisön markkinoilla vakavaa kilpailun vääristymistä, ja varmistaakseen yhteisön kansainvälisten velvoitteiden noudattamisen.

IV OSASTO MUUT

TUKIJÄRJESTELMÄT

1 LUKU

DURUMVEHNÄN ERITYINEN LAATUPALKKIO

72 artikla

Soveltamisala

Tukea myönnetään CN-koodiin 100110 00 kuuluvan durumvehnän tuottajille tässä luvussa säädetyin edellytyksin.

73 artikla

Maaraja tukikelpoisuus

1. Tuen määrä on 40 euroa hehtaaria kohden.

2. Tuen myöntämisen edellytyksenä on, että käytetään tietty määrä tuotantoalueella korkealaatuisiksi suurimoiden ja pasta-valmisteiden tuotannossa tunnustettujen lajikkeiden varmennettuja siemeniä.

2. Jos jäsenvaltio jakaa perusalansa osa-aloihin, 1 kohdan mukaista vähennystä sovelletaan ainoastaan niiden osa-alueiden viljelijöihin, joilla raja on ylitetty. Kyseinen vähennys tehdään, kun asianomaisessa jäsenvaltiossa ne osa-alueiden alat, joilla rajoja ei ole ylitetty, on jaettu uudelleen osa-alueille, joilla kyseiset rajat on ylitetty.

2 LUKU

76 artikla

VALKUAISKASVIPALKK

Soveltamisala

IO

Tukea myönnetään valkuaiskasvien tuottajille tässä luvussa säädettyin edellytyksin.

74 artikla

Valkuaiskasveilla tarkoitetaan:

Pinta-alat

— CN-koodiin 0713 50 kuuluvia härkäpapuja,

— CN-koodiin ex 1209 29 50 kuuluvia makeita lupiineja.

1. Tukea myönnetään kansallisille perusalaille liitteessä X luetelluilla perinteisillä tuotantoalueilla.

77 artikla **Määrä ja**

Perusalat vahvistetaan seuraavasti:

tukikelpoisuus

Kreikka 617 000 ha 594 000 ha 208

Espanja 000 ha 1 646 000 ha 7 000

Ranska ha 118 000 ha.

Italia 2. Jäsenvaltio voi jakaa perusalansa osa-aloihin
nTäarittelemi-ensä puolueettomien perusteiden
Itävalta mukaisesti.

Tuki on 55,57 euroa hehtaarilta valkuaiskasveja, joiden sato on korjattu maitotuleentumisasteen saavuttamisen jälkeen.

Portugal — CN-koodiin 0713 10 kuuluvia herneitä,

Kasvit, jotka on kasvatettu täysimääräisesti kylvetyillä ja paikallisten vaatimusten mukaisesti viljellyillä aloilla mutta jotka eivät saavuta maitotuleentumisastetta asianomaisen jäsenvaltion tunnustamien poikkeuksellisten sääolojen vuoksi, ovat kuitenkin tukikelpoisia edellyttäen, että kyseisiä aloja ei käytetä mihinkään muuhun tarkoitukseen ennen kyseistä kasvuvaihetta.

75 artikla **Pinta-****alan ylitys**

1. Jos pinta-ala, jolle tukea haetaan, ylittää perusalan, vilijäljäläkohtaista alaa, jolle tukea haetaan, vähennetään samassa suhteessa kyseisenä vuonna.

78

artikla

Pinta-ala

1. Käyttöön otetaan 1400 000 hehtaarin taattu enimmäispinta-ala, josta tukea voidaan maksaa.

2. Jos pinta-ala, jolle tukea haetaan, ylittää' taatun enimmäispinta-alan, viljelijäkohtaista alaa, jolle tukea haetaan, vähennetään suhteessa kyseisenä vuonna 144 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

81 artikla

Pinta-alat

Vahvistetaan jokaiselle tuottajajäsenvaltiolle kansallinen perusalaa. Ranskalle vahvistetaan kuitenkin kaksi perusalaa. Perusalat ovat seuraavat:

3 LUKU

RIISIN LAJIKOHTAINEN
TUKI

79 artikla

Soveltamisala

Tukea myönnetään CN-koodiin 1006 10 kuuluvan riisin tuottajille tässä luvussa vahvistetuin edellytyksin.

80 artikla

Määrä ja tukikelpoisuus

1. Hehtaarikohtainen tuki myönnetään riisille kylvetyille viljelyalalle, jonka satoa ei korjata ainakaan ennen kukinnan alkua tavanomaisissa kasvuoloissa.

Kasvit, jotka on kasvatettu täysimääräisesti kylvetyillä ja paikallisten vaatimusten mukaisesti viljellyillä aloilla mutta jotka eivät saavuta kukinta-astetta asianomaisten jäsenvaltion tunnustamien poikkeuksellisten sääolojen vuoksi, ovat kuitenkin tukikelpoisia edellyttäen, että kyseisiä aloja ei käytetä äiminkään muuhun tarkoitukseen ennen kyseistä kasvuvaihetta.

2. Tuki on seuraavanlainen, ja se perustuu asianomaisten jäsenvaltioiden satoihin:

<i>Markkinointivuo si 2004/2005 ja jos sävelittään 71 arädaa (euroa/ha)</i>	411,75
	563,25
	561,00

Espanja Ranska:

— Manner-

Ranska

I 329,27 ha

623,96 ha Kreikka

1000,08 Portugal

1070,85

1123,95

<i>Markkintointivuo si 2005/2006 ja sita seuraavat vuodet (euroa/ha)</i>	453,75
	476,25

Espanja

Ranska:

104 973
haManner- 19 050 ha
Ranska— Ranskan 4190 ha
Guyana

Kreikka 20 333 ha

Italia 219 588 ha

Portugali 24 667
ha.

Jäsenvaltio voi jakaa perusalansa osa-aloihin määrittelemiensä objektiivisten perusteiden mukaisesti.

82 artikla

Pinta-alojen ylitys

1. Jos jossakin jäsenvaltiossa ala, jolla jonakin tiettyä vuonna viljellään riisiä, ylittää 81 artiklassa tarkoitetun perusalaa, tuottajakohtaista alaa, jolle tukea haetaan, vähennetään samassa suhteessa kyseisenä vuonna.

2. Jos jäsenvaltio jakaa perusalansa osa-aloihin, I kohdan mukaista vähennystä sovelletaan ainoastaan niiden osa-alueiden viljelijöihin, joilla raja on ylittynyt. Kyseinen vähennys tehdään, kun asianomaisessa jäsenvaltiossa ne osa-alueiden alat, joilla rajat eivät ole ylittyneet, on jaettu uudelleen osa-alueille, joilla kyseiset rajat ovat ylittyneet.

4 LUKU**PÄHKINÖIDEN HNTA-ALATUKI**

83 artikla

Yhteisön tuki

1. Pähkinöiden tuottajille myönnetään yhteisön tukea tässä luvussa säädetyin edellytyksin.

Pähkinöillä tarkoitetaan:

- CN-koodeihin 080211 ja 0802 12 kuuluvia manteleita,
- CN-koodeihin 0802 21 ja 0802 22 kuuluvia hasselpähkinöitä ja filbertspähkinöitä,
- CN-koodeihin 0802 31 ja 0802 32 kuuluvia saksanpähkinöitä,
- CN-koodiin 0802 50 kuuluvia pistaasipähkinöitä,
- CN-koodiin 1212 10 10 kuuluvaa johanneksenleipää.

2. Jäsenvaltiot voivat eriyttää tuen tuotteiden mukaan tai lisäämällä tai vähentämällä jäljempänä 84 artiklan 3 kohdassa vahvistettuja taattuja kansallisia aloja (jäljempänä 'taattu kansallinen ala'). Tiettyinä vuonna myönnetyn tuen määrä ei kuitenkaan saa olla missään jäsenvaltiossa 84 artiklan 1 kohdassa mainittua enimmäismäärää suurempi.

84 artikla

Pinta-alat

1. Jäsenvaltio myöntää yhteisön tukea sen enimmäismäärän puitteissa, joka lasketaan kertomalla sille 3 kohdassa vahvistetun taatun kansallisen alan hehtaarien määrä keskimääräisen tuen määrällä, joka on 120,75 euroa.
2. Käyttöön otetaan 800 000 hehtaarin taattu enimmäispinta-ala.

3. Valtiot, jotka taattuihin kansallisiin aloihin seuraavasti:

Belgia	100 ha
Saksa	1 500 ha
Ranska	17 300 ha
Kreikka	41100 ha
Italia	130 100 ha
Luxemburg	100 ha
Alankomaat	100 ha
Itävalta	100 ha
Portugali	41 300 ha
Espanja	568 200 ha
Yhdistynyt kuningaskunta	100 ha

4. Jäsenvaltio voi jakaa taatun kansallisen alansa osa-aloihin objektiivisin perustein erityisesti alueellisella tasolla tai suhteessa tuotantoon.

85 artikla Osa-

alojen ylitys

Jos jäsenvaltio jakaa taatun kansallisen alansa osa-aloihin ja yksi tai useampi osa-ala ylittyy, viljelijäkohtaista alaa, jolle yhteisön tukea haetaan, vähennetään samassa suhteessa kyseisenä vuonna niiden osa-alueiden viljelijöiltä, joissa raja on ylitetty. Kyseinen vähennys tehdään, kun asianomaisessa jäsenvaltiossa ne osa-alueiden alat, joilla rajoja ei ole ylitetty, on jaettu uudelleen osa-alueille joilla kyseiset rajat on ylitetty.

86 artikla

Tukikdpoixmsedellytykset

1. Yhteisön tuen maksaminen edellyttää erityisesti vähimmäispalstakoon ja puutiheyden noudattamista.

2. Hedelmä- ja vihannesalan yhteisestä niarkkinajärjestelystä 18 päivänä toukokuuta 1972 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1035/72 (1) 14 artiklan b alakohdassa tarkoitettuihin parannussuunnitelmiin kuuluvat alat voivat saada tämän järjestelmän mukaista tukea sitä vuotta, jona parannussuunnitelman voimassaolo päättyy, seuraavan vuoden 1 päivästä tammikuuta.

3. Jäsenvaltiot voivat asettaa yhteisön tuen myöntämisen edellytykseksi sen, että viljelijä kuuluu asetuksen (EY) N:o 2200/96 11 tai 14 artiklan mukaisesti hyväksytyyn tuottajaorganisaatioon.

4. Sovellettaessa 3 kohdan säännöstä jäsenvaltiot voivat päättää maksaa 1 kohdassa tarkoitettujen tuen tuottajaorganisaatiolle sen jäsenten puolesta. Tuottajaorganisaation saaman tuen määrä on maksettava organisaation jäsenille. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin valtuuttaa tuottajaorganisaation vähentämään yhteisön myöntämästä tuen määrästä enintään kahden prosentin korvauksena jäsenilleen toimittamista palveluista.

87 artikla

Kansallinen tuki

1. Jäsenvaltiot voivat myöntää yhteisön tuen lisäksi kansallista tukea enintään 120,75 euroa hehtaaria kohden vuosittain.

2. Tätä kansallista tukea voidaan myöntää ainoastaan yhteisön tukea saaville aloille.

(1) EYVL L 118, 20.5.1972, s. 1, asetus kumottu asetuksella (EY) N:o 2200/96.

3. Jäsenvaltiot voivat asettaa kansallisen tuen myöntämisen edellytykseksi sen, että viljelijä kuuluu asetuksen (EY) N:o

2200/96 11 tai 14 artiklan mukaisesti hyväksyttyyn tuottajaorganisaatioon.

Aloja, joihin on sovellettu energiakasvijärjestelmää, ei voida laskea asetuksen (EY) N:o 1251/1999 6 artiklan 1 kohdassa ja

tämän asetuksen 54 artiklan 2 kohdassa, 63 artiklan 2 kohdassa ja 107 artiklan 1 kohdassa esitetyn kesannointivelvoitteen mukaiseksi kesannoksi.

5 LUKU

ENERGIAKASVIEN TUKEA

88

artikla

Tuki

Energiakasveille kylvetyille aloille myönnetään tukea 45 euroa hehtaaria kohden tässä luvussa säädetyin edellytyksin.

Energiakasveilla tarkoitetaan viljelykasveja, joita toimitetaan pääasiassa seuraavien energiatuotteiden tuotantoon:

— liikenteen biopolttoaineiden ja muiden uusiutuvien polttoaineiden käytön edistämisestä 8 päivänä toukokuuta 2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/30/EY (¹) 2 artiklan 2 kohdassa mainitut biopolttoaineiksi katsottavat tuotteet

— biomassasta tuotettu sähkö- ja lämpöenergia.

89 artikla

Pinta-alat

1. Käyttöön otetaan 1 500 000 hehtaarin taattu enimmäispinta-ala, josta tukea voidaan maksaa.

2. Jos pinta-ala, jolle tukea haetaan, ylittää taatun enimmäispinta-alan, viljelijäkohtaista alaa, jolle tukea haetaan, vähennetään suhteessa kyseisenä vuonna 144 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

90 artikla

Tukikelpoisuusedellytykset

Tukea myönnetään ainoastaan aloille, joiden tuotannosta on tehty viljelijän ja jalostusteollisuuden välinen sopimus, paitsi jos viljelijä toteuttaa jalostuksen itse tilallaan.

91 artikla

Energiakasvien luettelon uudelleentarkastelu

Tuotteita voidaan lisätä 88 artiklaan tai poistaa siitä 144 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

92 artikla

Energiakasvijärjestelmän uudelleentarkastelu

Komissio esittää 31 päivään joulukuuta 2006 mennessä neuvostolle kertomuksen järjestelmän toteuttamisesta. Tarvittaessa kertomukseen liitetään aiheelliset ehdotukset ja huomioon otetaan biopolttoaineita koskevan EU:n aloitteen täytäntöönpano.

6 LUKU

TÄRKKELYS- PERUNAN

TUKI

93

artikla

Tuki

Käyttöön otetaan tuki perunatärkkelyksen valmistukseen tarkoitettujen perunoiden tuottajille. Tukea sovelletaan siihen perunamäärään, joka tarvitaan yhden tärkkelystonnin valmistukseen. Se on:

— 110,54 euroa markkinointivuonna 2004/2005, ja jos sovelletaan 71 artiklaa

— 66,32 euroa markkinointivuonna 2005/2006 ja sitä seuraavina vuosina

Tukea mukautetaan perunoiden tärkkelyspitoisuuden mukaan.

94 artikla

Edellytykset

Tuki maksetaan ainoastaan niistä perunamääristä, joita perunantuottajan ja tärkkelyksenvalmistajan välinen viljelysopimus koskee tällaiselle yritykselle myönnetyn kiintiön rajoissa, sellaisena kuin siihen viitataan asetuksen (EY) N:o 1868/94 2 artiklan 2 kohdassa.

(¹) EUVL L 123, 17.5.2003, s. 42.

LUKU 7

96

LYPSYLEHMÄPALKKIOT JA LISÄTUET

artikla

Lisätuet

95 artikla

Lypsylehmäpalkkiot

1. Vuosien 2004—2007 välisenä aikana maidontuottajat voivat saada lypsylehmäpalkkion. Se myönnetään kalenterivuositain tilakohtaisesti ja tilan käytössä olevana tonneina ilmaistuna maidon tilakohtaisena viitemääränä.

2. Tilan käytössä 31 päivänä maaliskuuta kyseisenä kalenterivuonna oleva tonneina ilmaistu maidon tilakohtainen viitemäärä kerrotaan seuraavilla luvuilla, sanotun kuitenkin rajoittamatta 3 kohdan säännösten sekä 4 kohdan soveltamisesta johtuvien vähennysten soveltamista:

— 8,15 euroa/t kalenterivuonna 2004,

— 16,31 euroa/t kalenterivuonna 2005,

— 24,49 euroa/t kalenterivuonna 2006 ja 2007, ja

sitä seuraavina kalenterivuosina, jos sovelletaan 69 artiklaa.

3. Niiden tuottajakohtaisten viitemäärien, jotka on tilapäisesti siirretty maito- ja maitotuotealan lisämaksusta 28 päivänä joulukuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3950/92 (4) 16 artiklan tai maito- ja maitotuotealan maksun vahvistamisesta 29 päivänä syyskuuta 2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1788/2003 (5) 29 päivänä syyskuuta 2003

3Ks. tämän virallisen lehden sivu 123.

(¹) Komission asetus (EY) Nro 2316/1999, annettu 22 päivänä lokakuuta 1999, tukijärjestelmästä tiettyjen peltokasvien viljelijöille annetun neuvoston asetuksen (EY) Nro 1251/1999 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä (EYVL L 280, 30.10.1999, s. 43), asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) Nro 1035/2003 (EUVL L 150, 18.6.2003, s. 24).

4Ks. tämän virallisen lehden sivu 123.

(²) Komission asetus (EY) Nro 2316/1999, annettu 22 päivänä lokakuuta 1999, tukijärjestelmästä tiettyjen peltokasvien viljelijöille annetun neuvoston asetuksen (EY) Nro 1251/1999 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä (EYVL L 280, 30.10.1999, s. 43), asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) Nro 1035/2003 (EUVL L 150, 18.6.2003, s. 24).

5Ks. tämän virallisen lehden sivu 123.

(³) Komission asetus (EY) Nro 2316/1999, annettu 22 päivänä lokakuuta 1999, tukijärjestelmästä tiettyjen peltokasvien viljelijöille annetun neuvoston asetuksen (EY) Nro 1251/1999 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä (EYVL L 280, 30.10.1999, s. 43), asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) Nro 1035/2003 (EUVL L 150, 18.6.2003, s. 24).

1. Vuosien 2004—2007 välisenä aikana jäsenvaltioiden on maksettava vuosittain alueensa tuottajille lisätukea, jonka yhteismäärä koostuu 2 kohdassa vahvistetuista yhteismääristä. Tällaiset tuet maksetaan puolueettomien perusteiden tavalla, jolla varmistetaan tuottajien tasapuolinen kohtelu ja vältetään markkinoiden ja kilpailun vääristymistä. Näitä tukia ei lisäksi saa sitoa markkinahintojen vaihteluun.

Lisäpalkkiota myönnetään ainoastaan 95 artiklan 2 kohdassa vahvistetun palkkion lisämääränä.

artiklan mukaisesti 31 päivänä maaliskuuta kyseisenä kalenterivuonna, katsotaan olevan sen tilan, jolle viitemäärät on siirretty, käytössä tuona kalenterivuonna.

4. Edellä olevan 2 kohdan soveltamiseksi, jos kaikkien tilakohtaisten viitemäärien summa 31 päivänä maaliskuuta kyseisenä kalenterivuonna ylittää jossakin jäsenvaltiossa asetuksen (ETY) N:o 3950/92 liitteessä I vahvistetun kyseisen jäsenvaltion markkinointivuoden 1999/2000 12 kuukauden ajanjakson vastaavien kokonaismäärien summan, kyseisen jäsenvaltion tuotteen puolueettomien perusteiden toteutettava tarvittavat toimenpiteet alueellaan olevien tilakohtaisten palkkiokelpoisten viitemäärien kokonaismäärän pienentämiseksi vastaavasti kyseisen kalenterivuoden osalta.

2. Lisätuet - yhteismäärät miljoonina euroina:

	2004	2005	2006 ja 2007 (¹)
Belgia	12,12	24,30	36,45
Tanska	16,31	32,70	49,05
Saksa	101,99	204,53	306,79
Kreikka	2,31	4,63	6,94
Espanja	20,38	40,86	61,29
Ranska	88,70	177,89	266,84
Irlanti	19,20	38,50	57,76
Italia	36,34	72,89	109,33
Luxemburg	0,98	1,97	2,96
Alankomaat	40,53	81,29	121,93
Itävalta	10,06	20,18	30,27
Portugali	6,85	13,74	20,62
Suomi	8,81	17,66	26,49
Ruotsi	12,09	24,24	36,37
Yhdistynyt kuningaskunta	53,40	107,20	160,64

(¹) Ja sitä seuraavina kalenterivuosina, jos sovelletaan 70 artiklaa.

97 artikla

Määritelmät

Tässä luvussa sovelletaan asetuksen (EY) N:o 1788/2003 5 artiklassa säädetyt 'tuottajan' määritelmiä.

8 LUKU

PELTOKASVIEN
ALUETUKI

ERITYINEN

98 artikla

Tuki

Jos sovelletaan 70 artiklaa, viljan, öljykasvien, pellavansiementien sekä kuiduntuotantoon tarkoitettujen pellavan ja hampun tuottajille Suomessa ja Ruotsissa 62. leveyspiirin pohjoispuolella ja joillakin lähialueilla, joilla vallitsee vastaavat sääolosuhteet, jotka tekevät maatalouden harjoittamisen erityisen vaikeaksi, myönnetään 24 euron erityistukea kerrottuna sadoilla, jotka on määritelty kyseistä aluetta koskevassa ahiejakosuunni-telmassa, sen enimmäismäärän puitteissa, jonka komissio on vahvistanut 64 artiklan 2 kohdan mukaisesti ja joka vastaa 41 artiklassa tarkoitettuun enimmäismäärään kuuluvaa kyseisen tuen osaa.

Kun haetun tuen kokonaismäärä ylittää vahvistetun enimmäismäärän, viljelijäkohtaista tukea on vähennettävä samassa suhteessa kyseisenä vuonna.

9 LUKU

SIEMENTUE
T

99

artikla

Tuki

1. Jos sovelletaan 70 artiklaa, jäsenvaltioiden on myönnettävä vuosittain liitteessä XI vahvistetut tuotantotuet liitteessä XI luetellun yhden tai useamman lajin perussiemennille tai varmentuilla siemenille.

2. Jos samalle varmentamista varten hyväksytylle alalle haetaan sekä siementukea että tilatuen mukaista tukea, siemenille liitteen XI 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja lajeja lukuun ottamatta myönnettävän tuen määrästä on vähennettävä, kuitenkin enintään nollassa alalla, kyseiselle alalle tietyssä vuonna myönnettävä tilatuen määrä.

3. Haetun tuen määrä ei saa ylittää sitä enimmäismäärää, jonka komissio on vahvistanut 64 artiklan 2 kohdan mukaisesti ja joka vastaa 41 artiklassa tarkoitettuun kansalliseen enimmäismäärään kuuluvaa asianomaisia lajeja koskevien siementien osaa.

Kun haetun tuen kokonaismäärä ynnää vahvistetun enimmäismäärän, viljelijäkohtaista tukea on vähennettävä samassa suhteessa kyseisenä vuonna.

4. Tämän artiklan perusteella Cannabis sativa L:n lajikkeille maksettava tuki määritellään 144 artiklan 2 kohdassa mainitun menettelyn mukaisesti.

10 LUKU

PELTOKASVIEN PINTA-ALATUKI

100 artikla Soveltamisala ja

määritelmät

1. Jos sovelletaan 66 artiklaa, jäsenvaltioiden on myönnettävä tässä luvussa esitettyjen edellytysten mukaisesti asianomaisen jäsenvaltion kyseisen artiklan mukaisesti valitsemaa tukea peltokasvien viljelijöille, ellei toisin ole säädetty.

2. Tässä luvussa:

— markkinointivuosi alkaa 1 päivästä heinäkuuta ja päättyy 30 päivänä kesäkuuta

— 'peltokasveilla' tarkoitetaan liitteessä IX lueteltuja kasveja.

3. jäsenvaltioissa, joissa maissi ei ole perinteinen viljelykasvi, voi säilörehunurmi olla pinta-alatukielpoista peltokasveihin sovellettavien edellytysten mukaisesti.

101

artikla

Perusalat

Pinta-alatuki vahvistetaan hehtaaria kohti ja eriytetään alueittain.

Pinta-alatukea myönnetään alalle, joka on varattu peltokasvien viljelyyn tai joka kesannoidaan tämän asetuksen 107 artiklan mukaisesti ja joka ei yhtä alueellisen perusalalan tai alueellisten perusalajien kokonaishehtaarimäärää, joka on vahvistettu komission asetuksen (EY) N:o 2316/1999 (1) liitteessä VI, ottaen huomioon asetuksen (EY) N:o 1017/94 soveltamisen.

Alueella tarkoitetaan tässä yhteydessä kyseisen jäsenvaltion valinnan mukaan jäsenvaltiota taikka jäsenvaltiossa olevaa aluetta. Sovellettaessa tämän asetuksen 66 artiklaa asetuksen (EY) N:o 2316/1999 liitteessä VI vahvistettua alaa tai vahvistettuja aloja vähennetään kyseisellä alueella 53 artiklan ja tämän

asetuksen 63 artiklan 2 kohdan mukaisesti vahvistettuja kesannoitioikeuksia vastaavalla hehtaarimäärällä.

lö2artMa

Perusalojen ja enimmäismäärän ylittyminen

Jäsenvaltioiden, jotka ovat päättäneet soveltaa tämän kohdan mukaisia mahdollisuuksia, on ilmoitettava valinnoistaan ja niiden yksityiskohtaisista soveltamissäännöistä viljelijöille ja komissiolle 15 päivään syyskuuta mennessä.

1. Kun niiden yksittäisten viljelyalojen summa, joille haetaan tukea peltokasvien tukijärjestelmän nojalla, mukaan lukien mainitussa järjestelmässä säädetty kesannoiminen sovellettaessa 71 artiklaa, ylittää perusalan, tuottajakohtaista tukikelpoista alaa vähennetään samassa suhteessa kaikkien tämän luvun nojalla kyseisellä alueella saman markkinointivuoden aikana myönnettävien tukien osalta.

2. Haettujen tukien summa ei voi ylittää komission 64 artiklan 2 kohdan mukaisesti vahvistamaa enimmäismäärää. Kun haetun tuen kokonaismäärä ylittää vahvistetun enimmäismäärän, viljelmäkohtaista tukea vähennetään samassa suhteessa kyseisen markkinointivuoden aikana.

3. Sovellettaessa 71 artiklaa myös alat joille ei haptia tiilfpa tämän luvun nojalla, mutta joita käytetään tuen hakemisen perusteena 12 luvun nojalla, otetaan huomioon laskettaessa niitä aloja, joille tukea on haettu.

4. Jos jäsenvaltio oikeuttaa mirmisäilörehun saamaan peltokasvien pinta-alatukea, on määriteltävä erillinen perusala. Jos peltokasvien tai nurmisäilörehun perusalaa ei tietynä markkinointivuotena saavuteta, puuttuvat hehtaarit osoitetaan vastavalle perusalalle samana markkinointivuotena.

5. Jos jäsenvaltio on päättänyt vahvistaa yhden tai useamman kansallisen perusalan, se voi jakaa kunkin kansallisen perusalan osaperusaloihin määri ttelemiensä objektiivisten perusteiden mukaisesti.

Tätä kohtaa sovellettaessa "Secano"- ja "Regadio"-perusaloja pidetään kansallisina perusaloina.

Jos kansallinen perusala ylittyy, kyseinen jäsenvaltio voi objektiivisia perusteita noudattaen keskittää 1 kohdan mukaisesti sovellettavat toimenpiteet kokonaan tai osittain niille osaperusaloille, joilla ylitys on todettu.

Kreikka	617 000 ha
Espanja	594 000 ha
Ranska	208 000 ha

Jäsenvaltiot voivat kuitenkin 1 kohdassa jäsenvaltioittain vahvistettuja määriä noudattaen jakaa mainitussa kohdassa esitetyt viljelyalat liitteessä X määriteltyjen tuotantoalueiden kesken tai

103 artftek

Aluejakosuunnitelma

Sovelletaan jäsenvaltioiden asetuksen (EY) N:o 1251/1999 3 artiklan mukaisesti vahvistamaa aluejakosuunnitelmaa.

Jäsenvaltio, jota asia koskee, voi komission pyynnöstä tai kyseisen jäsenvaltion omasta aloitteesta tarkistaa aluejakosuunnitelmaa objektiivisia perusteita noudattaen.

104 artikla

Perusmäärät

1. Pinta-alatuki lasketaan kertomalla perusmäärä tonnilta aluejakosuunnitelmassa määritellyllä kyseisen alueen viljan keskisadolla.

2. Edellä 1 kohdassa mainittu laskelma tehdään viljan keskisadon perusteella. Jos kuitenkin maissia käsitellään erikseen, maissisatoa käytetään laskentaperusteena maissille ja muiden viljojen kuin maissin satoa viljoille, öljykasveille, pellavansiemenille sekä kuiduntuotantoon tarkoitettulle pellavalle ja hampulle.

3. Perusmääräksi peltokasveille ja sovellettaessa 71 artiklaa myös kesannolle vahvistetaan 63,00 euroa/t markkinointivuodesta 2005/2006 alkaen.

105 artikla **Durumvehnän**

lisäkorvaus

1. Pinta-alatukeen myönnetään lisäkorvaus, jonka suuruus on:

- 291 euroa hehtaarilta markkinointivuonna 2005/2006,
- 285 euroa hehtaarilta markkinointivuodesta 2006/2007 alkaen,

durumvehnän viljelyyn varatulle viljelyalalle liitteessä X luetteluilla perinteisillä tuotantoalueilla seuraavien määrien rajoissa:

Italia	1 646 000 ha
Itävalta	7 000 ha
Portugali	118 000 ha.

2. Jos niiden viljelyalojen yhteismäärä, joiden osalta pinta-alatuen lisäkorvausta haetaan, on tietyn markkinointivuoden aikana edellä tarkoitettua rajaa suurempi, viljelijäkohtaista viljelyalaa, jonka osalta lisäkorvausta voidaan maksaa, vähennetään suhteessa siihen.

2. Kunkin pinta-alatukea hakevan viljelijän kesantovelvoite vahvistetaan osuutena tämän peltokasveille varatusta viljelyalasta, josta on tehty hakemus ja joka on kesannoitu tämän luvun mukaisesti.

tarvittaessa aluejakosuunnitelman mukaisten tuotantoalueiden kesken vuosien 1993-1997 durumvehnätuotannon määrän mukaisesti. Jos näin tehdään ja jos niiden viljelyalojen summa,

joiden osalta pinta-alatuen lisäkorvausta haetaan tietyllä tuotantoalueella, tietyin markkinointivuoden aikana ylittää vastaavan alueellisen ylärajan, kyseisen tuotantoalueen tuottajakohtaista viljelyalaa, jonka osalta lisäkorvausta voidaan maksaa, vähennetään samassa suhteessa. Tämä vähennys tehdään, kun jäsenvaltion sisällä on toteutettu alojen siirto niiltä alueilta, jotka eivät ole saavuttaneet alueellista ylärajaansa, alueille, joilla tämä yläraja on ylitetty.

3. Alueille, joilla durumvehnän tuotanto on vakiintunutta ja jotka ovat muita kuin liitteessä X tarkoitettuja alueita, myönnetään markkinointivuodelle 2005/2006 erityistukea 46 euroa hehtaarilta seuraavia hehtaarimääriä noudattaen:

Saksa	10 000 ha
Espanja	4 000 ha
Ranska	50 000 ha
Italia	4 000 ha
Yhdistynyt kuningaskunta	5 000 ha.

Kesantovelvoite vahvistetaan 10 prosentiksi markkinointivuosille 2005/2006 ja 2006/2007.

106 artikla Pellava

ja hamppu

Kuiduntuotantoon tarkoitettun pellavan ja hampun osalta pinta-alatukea maksetaan olosuhteiden mukaan ainoastaan, kun sopimus tai sitoumus on tehty asetuksen (EY) N:o 1673/2000 2 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

Kuiduntuotantoon tarkoitettun hampun osalta pinta-alatukea maksetaan 52 artiklassa säädettyjen edellytysten mukaisesti

107 artikla

Kesannointi

1. Sovellettaessa 71 artiklaa pinta-alatukea hakevat viljelijät ovat velvollisia kesannoimaan osan tilansa viljelyalasta korvausta vastaan.

Sovellettaessa 66 artiklaa tätä kohtaa sovelletaan niiden yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti, jotka komissio antaa 144 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

7. Kesantovelvoite ei koske viljelijöitä, jotka hakevat korvausta viljelyalalta, jonka tuotanto ei yhtä 92 viljatonnin tuottamiseen tarvittavaa viljelyalaa kyseiselle alueelle vahvistetun keskisadon mukaan laskettuna. Näihin viljelijöihin sovelletaan 6 kohtaa.

— on metsitetty metsitykseen liittyvistä syistä (asetuksen (EY) N:o 1257/99 31 artikla),

3. Kesannoitua alaa voidaan käyttää:

— sellaisten tuotteiden raaka-aineiden tuottamiseen yhteisössä, joita ei ole suoraan tarkoitettu ihmis- tai eläinravinnoksi, edellyttäen, että sovelletaan tehokkaita valvontajärjestelmiä;

— rehupalkokasvien viljelyyn tiloilla noudattaen asetuksessa (ETY) N:o 2092/91 säädettyjä velvoitteita koko kyseisen tuotannon osalta.

Jäsenvaltioille annetaan lupa maksaa kansallista tukea enintään 50 prosenttia kustannuksista, jotka liittyvät siihen, että kesannoiduille alueille perustetaan biomassan tuottamiseen tarkoitettujen monivuotisten kasvien viljelmiä.

4. Sellaisten sivutuotteiden määrä, jotka on tarkoitettu ihmisten tai eläinten ravinnoksi ja jotka todennäköisesti syntyvät sen seurauksena, että öljysiemeniä viljellään kesannoidulla alalla 3 kohdan ensimmäisen luetelmakohdan mukaisesti, otetaan huomioon 56 artiklan 3 kohdassa tarkoitettun miljoonan tonnifin **kokonaismäärä ei ylläisi**.

5. Jos kastellulle ja kastelemattomalle maalle on vahvistettu eri satotasot, kesantokorvaukseen sovelletaan kastelemattomalle maalle vahvistettuja tasoja.

6. Viljelijöille voidaan myöntää kesantokorvausta vapaaehtoisesti kesannoidulta velvoitteen ylittävältä osalta. Jäsenvaltioiden on sallittava viljelijöiden kesannoida vähintään kymmenen prosenttia hakemuksen kohteena olevasta peltokasveille varatusta viljelyalasta ja tämän artiklan mukaisesti kesannoidusta alasta. Jäsenvaltio voi vahvistaa suurempia prosenttimääriä erityistilanteiden perusteella ja viljelymaan riittävän käytön turvaamiseksi.

8. Alueet, jotka:

— on kesannoitu maatalousympäristöön liittyvistä syistä (neuvoston asetuksen (EY) N:o 1257/99 22-24 artikla) ja joita ei ole otettu maanviljely- eikä muuhun tuottavaan käyttöön kuin tämän asetuksen mukaisesti kesannoidun maan osalta on hyväksyttyä, tai

109 artikla Kylvä

ja hakemus

Saadakseen pinta-alatukea viljelijän on suoritettava kylvöt viimeistään kyseistä sadonkorjuuta edeltävänä 31 päivänä toukokuuta ja jätettävä hakemus viimeistään 15 päivänä toukokuuta.

28 päivän kesäkuuta 1995 jälkeen tehdyn hakemuksen seurauksena, voidaan lukea 1 kohde ssa mainittujen kesannointivaatimusten mukaisesti kesannoituihin alueisiin, asianomaisen jäsenvaltion asettamaan tilakohtaiseen rajaan asti, edellä sanotun kuitenkin rajoittamatta 108 artiklan soveltamista. Tällaisia rajoja asetetaan vain sikäli kuin se on välttämätöntä, jotta tätä järjestelmää varten käytettävissä olevista määrärahoista ei keskitettäisi suhteetonta osuutta pieneen määrään maatiloja.

Näille alueille ei kuitenkaan myönnetä tämän asetuksen 104 artiklassa määriteltyä pinta-alatukea ja asetuksen (EY) N:o 1257/99 24 artiklan 1 kohdan tai 31 artiklan 1 kohdan toisen luetelmakohdan perusteella myönnettävä tuki rajoitetaan korkeintaan yhtä suureksi määräksi kuin tämän asetuksen 104 artiklassa määritelty pinta-alatuki kesannoidulle alueelle.

Jäsenvaltiot voivat päättää olla soveltamatta tässä kohdassa tarkoitettua järjestelmää uusiin hakijoihin alueella, jossa on jatkuvasti vaarana, että alueellinen perusala ylitetään merkittävästi.

9. Kesannoitujen alueiden on oltava pinta-alaltaan vähintään 0,1 hehtaaria ja leveydeltään 10 metriä. Perustelluista ympäristösyistä jäsenvaltiot voivat hyväksyä leveydeltään vähintään 5 metrin ja pinta-alaltaan 0,05 hehtaarin suuruisia alueita.

108 artikla

Tukikelpoiset alueet

Korvaushakemuksia ei voida esittää sellaisista alueista, jotka olivat vuoden 2003 pinta-alatukihakemusten määräpäivänä pysyvänä laitumena, pysyvillä kasveilla, metsänä tai muussa kuin maatalouskäytössä.

Jäsenvaltiot voivat poiketa 144 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti määrittävin edellytyksin tämän artiklan ensimmäisen kohdan säännöksistä edellyttäen, että ne toteutettavat toimenpiteet sen välttämiseksi, että soveltaminen johtaisi tukikelpoisen kokonaisviljelyalan merkittävään lisäykseen.

— durumvehnän osalta myönnettävän pinta-alatuen lisäkorvauksen saamisen määrittämisestä ja erityistuen saamisen edellytyksiä sekä erityisesti huomioon otettavien alueiden määrittämisestä,

11 LUKU LAMMAS- JA

VUOHIPALKKIJOT

110 artikla

Täytäntöönpanosäännöt

Tämän luvun soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt annetaan 144 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti ja erityisesti säännöt, jotka koskevat:

- perusalojen vahvistamista ja hallinnointia,
- tiioamoa koskevien aluejakosuunnitelmien laatimista,
- nurmisäilörehua,
- pinta-alatuen myöntämistä,
- tukikelpoisen alan vähimmäiskokoa; näissä säännöissä on erityisesti otettava huomioon valvonnan asettamat vaatimukset ja kyseisessä järjestelmässä tavoiteltu teho.
- kesannointia ja erityisesti 107 artiklan 3 kohtaa; näillä edellytyksillä määritellään rehupalkokasvit, joita voidaan viljellä kesannoiduilla aloilla, ja kyseisen kohdan ensimmäisen kohdan ensimmäisen luetelmakohdan osalta näihin edellytyksiin saattaa kuulua kasvien kasvattaminen ilman korvausta,

Komissio voi samaa menettelyä noudattaen:

- joko säätää, että tuen myöntäminen edellyttää
    - i) tiettyjen siementen käyttöä,
    - ii) durumvehnän sekä kuidun tuotantoon tarkoitetun pellavan ja hampun osalta varmennettujen siementen käyttöä,
    - iii) öljykasvien, durumvehnän, pellavansiementen sekä kuidun tuotantoon tarkoitetun pellavan ja hampun osalta tiettyjen lajikkeiden käyttöä,
  - tai antaa jäsenvaltioille mahdollisuuden asettaa kyseiset edellytykset tuen myöntämisen edellytykseksi,
  - sallia 109 artiklassa tarkoitettujen määräaikojen muuttamisen tietyillä alueilla, joilla poikkeuksellisten ilmasto-olojen vuoksi ei voida soveltaa tavanomaisia määräaikoja.
3. Uuhi- ja vuohipalkkio myönnetään vuosittaisena maksuna viljelijäkohtaisten enimmäismäärien rajoissa tukikelpoista eläintä, kalenterivuotta ja viljelijää kohti. Asianomainen jäsenvaltio päättää niiden eläinten vähimmäismäärästä, joista palkkiota voi hakea. Tämän vähimmäismäärän on oltava vähintään 10 ja enintään 50 eläintä.

4. Palkkion määrä uuhta kohti on 21 euroa. Lampaanmaitoa tai lampaanmaitopohjaisia tuotteita kaupan pitävien viljelijöiden osalta palkkio uuhta kohti on kuitenkin 16,8 euroa.

5. Palkkion määrä kuttua kohti on 16,8 euroa.

111 artikla

Soveltamisala

Jos sovelletaan 67 artiklaa ja ellei toisin ole säädetty, jäsenvaltioiden on myönnettävä vuosittain palkkioita tai lisäkorvauksia viljelijöille, jotka kasvattavat lampaista ja vuohia tässä luvussa säädettyin edellytyksin.

112 artikla

Määritelmät

Tässä luvussa tarkoitetaan:

- a) 'uuhella' naaraspuolisia lampaansukuisia eläimiä, jotka ovat karitsoineet vähintään kerran tai ovat vähintään yhden vuoden ikäisiä;
- b) kutulla' naaraspuolisia vuohensukuisia eläimiä, jotka ovat vohlineet vähintään kerran tai ovat vähintään yhden vuoden ikäisiä.

113 artikla **Uuhi- ja****vuohipalkkio**

1. Viljelijä, joka pitää tilallaan uuhia, voi hakemuksesta saada palkkion uuhien pitämisestä (uuhipalkkio).

2. Viljelijä, joka pitää tilallaan kuttuja, voi hakemuksesta saada palkkion kuttujen pitämisestä (vuohipalkkio). Tämä palkkio myönnetään viljelijöille, jotka toimivat tietyillä alueilla, joilla tuotanto täyttää seuraavat kaksi perustetta:

- a) vuohia kasvatetaan ensisijaisesti vuohenlihan tuotantoon,
- b) lampaiden ja vuohien kasvatusmenetelmät ovat samanlaiset.

Tällaisten alueiden luettelo vahvistetaan 144 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

b) tilan keskuspaikka on tarkkaan määritellyllä maantieteellisellä alueella, jonka osalta jäsenvaltio on todennut, että vuodenaikojen mukainen siirtyminen laitumelta toiselle kuuluu perinteiseen lampaan- ja/tai vuohenkasvatukseen ja että eläinten siirtyminen on tarpeen siirtolaidunkautisen rehun riittämättömän määrän vuoksi.

3. Tämän lisäpalkkion suuruudeksi vahvistetaan 7 euroa uuhia ja kuttua kohti. Lisäpalkkio myönnetään samoin edellytyksin kuin uuhi- ja vuohipalkkion osalta on säädetty.

115 artikla

Yleiset säännökset

114

artikla

Lisäpalkkio

1. Viljelijöille maksetaan lisäpalkkio niillä alueilla, joilla lampaan- ja vuohenkasvatus on perinteinen elinkeino tai joilla se edistää merkittävästi maaseudun taloutta. Jäsenvaltiot määrittelevät nämä alueet. Lisäpalkkio myönnetään kuitenkin ainoastaan niille viljelijöille, joiden tilan maatalousmaasta vähintään 50 prosenttia sijaitsee asetuksen (EY) N:o 1257/1999 mukaisesti määritellyillä epäsuotuisilla alueilla.

2. Lisäpalkkio myönnetään myös viljelijöille, joiden eläimet siirtyvät vuodenaikojen mukaisesti laitumella toiselle edellyttäen, että:

- a) vähintään 90 prosenttia eläimistä, joista palkkiota haetaan, laiduntaa vähintään 90 peräkkäistä päivää 1 kohdan mukaisesti määritellyllä tukikelpoisella alueella, ja

1. Palkkiot maksetaan tuensaajina oleville viljelijöille niiden uuhien ja/tai naaraspuolisten vuohien määrän perusteella, jotka pidetään viljelijän tilalla 144 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen määritettävän vähimmäisajan.

2. Sen jälkeen kun lampaiden ja vuohien tunnistamista ja rekisteröintiä koskevista uusista säännöistä annettavaa asetusta on alettu soveltaa, eläimen on oltava tunnistettu ja rekisteröity näiden sääntöjen mukaisesti, jotta siitä voidaan myöntää palkkio.

116 artikla **Viljelijäkohtaiset****enimmäismäärät**

1. Edellä 113 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu viljelijäkohtainen enimmäismäärä 1 päivänä tammikuuta 2005 on sama kuin viljelijällä 31 päivänä joulukuuta 2004 asiaa koskevien yhteisön sääntöjen mukaisesti olleiden palkkio-oikeuksien määrä.

2. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että palkkio-oikeuksien yhteismäärä ei niiden alueella ylitä 4 kohdassa vahvistettuja kansallisia enimmäismääriä ja että 118 artiklassa tarkoitettujen kansallisten varannot voidaan säilyttää.

3. Edellä 2 kohdan mukaisesti toteutetun toimenpiteen perusteella peruutetut palkkio-oikeudet on poistettava.

117 artikla **Palkkio-oikeuden****siirtäminen**

1. Jos viljelijä myy tai muulla tavoin luovuttaa tilansa, hän voi siirtää kaikki palkkio-oikeutensa henkilölle, joka jatkaa tilan pitämistä.

2. Viljelijä voi siirtää oikeutensa kokonaan tai osittain muille viljelijöille myös tilaansa luovuttamatta.

Jos palkkio-oikeuksia siirretään ilman tilan luovutusta, osa siirretyistä oikeuksista, enintään 15 prosenttia, on palautettava maksutta tapahtuvaa uudelleen jakamista varten korvauksetta sen jäsenvaltion kansalliseen varantoon, jonka alueella tila sijaitsee.

4. Sovelletaan seuraavia enimmäismääriä:

Jäsenvaltio	Palkkio-oikeudet (* 1 000)
Belgia	70
Tanska	104
Saksa	2432
Kreikka	11 023
Espanja	19 580
Ranska	7 842
Irlanti	4 956
Italia	9 575
Luxemburg	4
Alankomaat	930
Itävalta	206
Portugali (*)	2 690
Suomi	80
Ruotsi	180
Yhdistynyt kuningaskunta	19 492
Yhteensä	79164

(*) Mukautetaan asetuksen (EY) N:o 1017/94

119
artikla

jäsenvaltiot voivat hankkia palkkio-oikeuksia viljelijöiltä, jotka vapaaehtoisesti luopuvat oikeuksistaan kokonaan tai osittain. Tällöin viljelijöille voidaan suorittaa tällaisten oikeuksien hankinnasta maksu joko kansallisista talousarvioista tai 119 artiklan 2 kohdan viidennen luetelmakohdan mukaisesti.

Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään ja asianmukaisesti perustelluissa olosuhteissa jäsenvaltiot voivat säätää, että oikeudet siirretään kansallisen varannon kautta, jos tila myydään tai luovutetaan muulla tavoin.

3. Jäsenvaltiot voivat toteuttaa tarvittavat toimenpiteet estääkseen palkkio-oikeuksien siirtämisen pois sellaisilta heikiltä vyöhykkeiltä tai alueilta, joilla lampaankasvatus on erityisen tärkeää paikalliselle elin keinoelämälle.

4. Jäsenvaltiot voivat sallia palkkio-oikeuksien sellaisen osan väliaikaiset siirrot, jota oikeuksia hallussaan pitävä viljelijä ei aio käyttää, ennen päivää, jonka ne vahvistavat.

U8 artikla

Kansallinen varanto

1. Jäsenvaltioiden on ylläpidettävä kansallista palkkio-oikeuksien varantoa.

2. Edellä 117 artiklan 2 kohdan tai muiden yhteisön säännösten mukaisesti palautetut palkkio-oikeudet on lisättävä kansalliseen varantoon.

3. Jäsenvaltiot voivat myöntää viljelijälle palkkio-oikeuksia kansallisten varantojensa rajoissa. Palkkio-oikeuksia myöntäessään jäsenvaltiot asettavat etusijalle erityisesti uudet tai nuoret karjankasvattajat tai muut ensisijaisessa asemassa olevat viljelijät

3. Sovelletaan seuraavia kokonaismääriä:

Lisätuet

1. Jos 71 artiklaa sovelletaan, jäsenvaltiot maksavat vuosittain lisätukia tämän artiklan 3 kohdassa vahvistettujen kokonaismäärien mukaisesti.

Jäsenvaltiot voivat päättää kasvattaa tämän artiklan 3 kohdassa vahvistettuja kokonaismääriä pienentämällä 113 artiklassa tarkoitettujen tukien määriä. Näiden määrien pienentäminen, jota voidaan soveltaa aluekohtaisesti, ei saa ylittää yhtä euroa.

Tuet maksetaan vuosittain objektiivisin perustein, joihin kuuluvat erityisesti asianomaiset tuotantorakenteet ja -olosuhteet, ja siten, että varmistetaan tuottajien yhtäläinen kohtelu ja ehkäistään markkina- ja kilpailuvääristymät Näitä tukia ei saa sitoa markkinahintojen vaihteluun. Ne voidaan suorittaa aluekohtaisesti.

2. Tukea voidaan antaa muun muassa seuraaviin tarkoituksiin:

— sellaisille viljelijöille maksettavat tuet, jotka harjoittavat paikallisen elinkeinoelämän tai ympäristönsuojelun kannalta tärkeitä ja erityisesti laatua korostavia tuotantotyyppejä,

120 artikla

— edellä 113 artiklassa säädetyn palkkion määrän kasvattaminen. Lisämäärien edellytykseksi voidaan asettaa eläintiheyttä koskevia vaatimuksia, jotka jäsenvaltiot määrittelevät paikallisten olosuhteiden mukaisesti,

Enimmäismäärät

Kaikkien haettujen palkkioiden ja lisätukien kokonaismäärä ei saa ylittää enimmäismäärää, jonka komissio vahvistaa 64 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

— viljelijöiden tilojen uudelleenjärjestelyihin tai tuottajajärjestöjen kehittämiseen tarkoitettu tuki,

Kun haetun tuen kokonaismäärä ylittää vahvistetun enimmäismäärän, tuottajakohtaista tukea vähennetään samassa suhteessa kyseisen markkinointivuoden aikana.

— viljelijöille maksettava pinta-alamatuki, joka myönnetään sellaista rehualahehtaaria kohti, joka on viljelijän käytettävissä kyseisenä kalenterivuonna ja jonka osalta ei samana vuonna haeta tukea tiettyjen peltokasvien viljelijöiden tukijärjestelmän, kuivattujen rehujen mkijärjestelmän eikä muiden pysyvien kasvien tai puutarhakasvien yhteisön tukijärjestelmän perusteella,

12 LUKU**NAUDANLIHATUE****T**

— sellaisille viljelijöille tarkoitettu tuki, jotka luopuvat oikeuksistaan vapaaehtoisesti 117 artiklan 2 kohdan mukaisesti,

121 artikla

— lampaan- ja vuohenlihan jalostamisen ja kaupan pitämisen parantamiseen sekä järkipäristämiseen tarkoitettu tuki

Soveltamisala

Jos sovelletaan 68 artiklaa ja ellei toisin ole säädetty, jäsenvaltion on myönnettävä tässä luvussa asetetuin edellytyksin tukea tai tukia, jotka asianomainen jäsenvaltio on valinnut kyseisen artiklan mukaisesti.

<i>(tututta)</i>	
Belgia	64
Tanska	79
Saksa	1 793
Kreikka	8 767
Espanja	18 827
Ranska	7 083
Irlanti	4 875
Italia	6 920
Luxemburg	4
Alankomaat	743
Itävalta	185
Portugali	2 275
Suomi	61
Ruotsi	162
Yhdistynyt kuningaskunta	20 162

Tässä luvussa tarkoitetaan:

- a) alueella' asianomaisen jäsenvaltion valinnan mukaan joko jäsenvaltiota tai sen osaa;
- b) 'sonnilla' kuohifematonta urospuolista nautaeläintä;
- c) 'härällä' kuohittua urospuolista nautaeläintä;
- d) 'emolehmällä' lihakarjarotuun kuuluvaa lehmää tai tällaisen rodun kanssa tehdystä risteytyksestä saatua lehmää, joka kuuluu samaan karjaan lihantuotantotarkoituksessa pidettävien vasikoiden kanssa,
- e) 'hiehollla' vähintään kahdeksan kuukauden ikäistä poikimattomia naaraspuolista nautaeläintä.

123 artikla

Erityispalkkio

1. Viljelijä, joka pitää tilallaan urospuolisia nautaeläimiä, voi hakemuksesta saada erityispalkkiota. Palkkio myönnetään alueellisten enimmäismäärien rajoissa enintään 90:stä kuhunkin 2 kohdassa tarkoitettuun ikäryhmään kuuluvasta eläimestä kalenterivuona ja ulaa kohden.
2. Erityispalkkio voidaan myöntää enintään:
  - a) yhden kerran kunkin vähintään yhdeksän kuukauden ikäisen sonnin elinaikana; tai
  - b) kaksi kertaa kunkin härän elinaikana:
    - ensimmäisen kerran, kun eläin on yhdeksän kuukauden ikäinen,
    - toisen kerran sen jälkeen, kun eläin on tullut 21 kuukauden ikään.
3. Erityispalkkion saamiseksi:
  - a) viljelijän on erikseen määriteltävän ajan täytynyt pitää lihoituksessa kutakin hakemuksen kohteena olevaa eläintä.
  - b) jokaisella eläimellä on oltava teurastukseen tai vientiin asti nautaeläinten tunnistus- ja reldsteröintijärjestelmän käyttöönottamisesta sekä naudanlihan ja naudanlihatuottei-

den pakollisesta merkitsemisestä 17 päivänä heinäkuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1760/2000 (1) 6 artiklassa tarkoitettu passi, joka sisältää kaikki asianomaiset tiedot eläimen palkkiotilanteesta, tai jos passia ei ole, vastaava hallinnollinen asiakirja.

4. Jos hakemuksen kohteena olevien, erityispalkkion myöntämisen edellytykset täyttävien, vähintään yhdeksän kuukauden ikäisten sonnien ja 9-20 kuukauden ikäisten härkien kokonaismäärä jollakin alueella ylittää 8 kohdassa tarkoitettua alueellisen enimmäismäärän, kaikkien 2 kohdan a ja b alakohdan mukaisesti palkkiokeipoisten eläinten määrää viljelijää kohden vähennetään kyseisenä kalenterivuonna suhteessa ylityksen määrään.

Tässä artiklassa alueellisella enimmäismäärällä' tarkoitetaan erityispalkkioon oikeutettujen eläinten lukumäärää yhdellä alueella yhden kalenterivuoden aikana.

5. Edellä 1 ja 4 kohdasta poiketen jäsenvaltiot voivat:

- muuttaa 90 eläimen tilakohtaista päälukua ja ikäryhmää koskevaa rajoitusta tai luopua siitä maaseudun kehittämissä politiikan mukaisin objektiivisin perustein ja ainoastaan sillä ehdolla, että niissä otetaan huomioon ympäristö- ja työllisyysnäkökohdat,
- käyttäessään tätä valtaa, päättää soveltaa 4 kohtaa siten, että saavutetaan sovellettavan alueellisen enimmäismäärän noudattamiseen vaadittu vähennystaso ilman, että kyseisiä vähennyksiä sovelletaan pientuottajiin, jotka eivät ole jättäneet erityispalkkiohakemuksia kyseiseltä vuodelta enemmästä kuin kyseisen jäsenvaltion määrittämästä vähimmäiseläinmäärästä.

6. Jäsenvaltiot voivat päättää erityispalkkion myöntämisestä nautaeläinten teurastuksen yhteydessä. Tässä tapauksessa 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettu ikävaatimus korvataan sonnien osalta 185 kilogramman vähimmäisteuraspainolla.

Palkkio on maksettava tai siirrettävä viljelijöille.

Yhdistyneellä kuningaskunnalla on oikeus soveltaa erityispalkkion myöntämiseen Pohjois-Irissa erilaista järjestelmää kuin muilla alueillaan.

7. Erityispalkkion määräksi vahvistetaan:

- a) 210 euroa palkkiokelpoista sonnina kohti;
- b) 150 euroa palkkiokelpoista härkää ja ikäryhmää kohti;

(1) EYVL L 204,11.8.2000, s. 1.

— 54,34 euroa vuoden 16:n ja 17:n viikolla teurastettua eläintä kohden

8. Sovelletaan seuraavia aluekohtaisia enimmäismääriä:

Belgia	235149
Tanska	277 110
Saksa	1 782 700
Kreikka	143134
Espanja	713 999 (¹)
Ranska	1754 732 (*)
Irlanti	1077458
Italia	598 746
Luxemburg	18 962
Alankomaat	157 932
Itävalta	373 400
Portugali	175 075 (¹) f)
Suomi	250 000
Ruotsi	250 000
Yhdistynyt kuningaskunta	1 419 811 (¹)

(¹) Tämän kuitenkaan rajoittamatta asetuksessa (EY) N:o 1454/2001 asetettujen erityissääntöjen soveltamista. f) Tämän kuitenkaan rajoittamana asetuksessa (EY) N:o 1452/2001 asetettujen erityissääntöjen soveltamista. (²) Tämän kuitenkaan rajoittamatta asetuksessa (EY) N:o 1453/2001 asetettujen erityissääntöjen soveltamista. (*) Mukautetaan asetuksen (EY) Nro 1017/94 voimassaolon päättyessä. (³) Tätä enimmäismäärää korotetaan tilapäisesti 100 000:lla 1 519 g:lle siihen saakka, kunnes alle 6 kuukauden ikäisiä eläviä eläimiä saa viedä maasta.

124 artikla

K nrtcirinrract-iisnaflrfin

1. Sovelletaessa 71 artiklaa jäsenvaltiossa, jossa teurastetaan härkiä:

- a) tietyinä vuonna yli 60 prosenttia urospuolisten nautaeläinten vuotuisista teurastuksista, ja
- b) 1 päivästä syyskuuta 30 päivään marraskuuta yli 35 prosenttia vuosittain teurastettujen kuohittujen urospuolisten nautaeläinten kokonaismäärästä.

viljelijät voivat hakemuksesta saada erityispalkkion lisäpalkkiota (kausiporrastuspalkkiota). jos molemmat edellä mainitut kynnykset kuitenkin saavutetaan joko Irlannissa tai Pohjois-Irlannissa, palkkiota sovelletaan sekä Irlantiin että Pohjois-Irlandiin.

Kun tätä artiklaa sovelletaan Yhdistyneessä kuningaskunnassa, Pohjois-Irlantia pidetään erillisenä kokonaisuutena.

2. Palkkion määräksi vahvistetaan:

— 72,45 euroa vuoden 15 ensimmäisen viikon aikana teurastettua eläintä kohden a) ei toimita tilaltaan maitoa tai maitotuotteita hakemuksen jättöpäivää seuraavien kahdentoista kuukauden aikana.

- b) joka toimittaa maitoa tai maitotuotteita ja jonka asetuksen (ETY) N:o 3950/92 4 artiklassa tarkoitettu tuottajakohtainen viitemäärä on enintään 120 000 kilogrammaa. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin objektiivisin perustein, jotka ne

— 36,23 euroa vuoden 18:n ja 21:n viikolla teurastettua eläintä kohden, ja

— 18,11 euroa vuoden 22:n ja 23:n viikolla teurastettua eläintä kohden.

3. Jos I kohdan b alakohdassa tarkoitettua määrää ei saavuteta ja ottaen huomioon mainitun kohdan toiseksi viimeinen virke, jäsenvaltiot joiden viljelijät ovat aiemmin saaneet kausiporrastuspalkkiota, voivat päättää myöntää tämän palkkion siten, että sen määrä on 60 prosenttia 2 kohdassa vahvistetuista määristä.

Tässä tapauksessa asianomainen jäsenvaltio:

- a) voi päättää, että tukea myönnetään ainoastaan kahdelta tai kolmelta ensimmäiseltä mainitulta kaudelta
- b) varmistaa, että toimenpide ei aiheuta taloudellisia muutoksia kyseisen varainhoitovuoden osalta, vähentämällä vastavasti:

— kyseisessä jäsenvaltiossa härkien erityispalkkiota toisen ikäryhmän osalta, ja/tai

— 2 jakson mukaisesti maksettua lisätukea, ja ilmoitettava komissiolle vähennyksestä.

Tämän toimenpiteen soveltamiseksi Irlantia ja Pohjois-Irlantia pidetään 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua määrää laskettaessa ja siitä seuraavaa palkkio-oikeutta määritettäessä yhtenä alueena.

4. Sen määrittelemiseksi, onko tässä artiklassa tarkoitettujen prosenttimäärät ylitetty, otetaan huomioon teurastukset, jotka on tehty toiseksi viimeisenä palkkiokelpoisen eläimen teurastusvuotta edeltävänä vuonna.

125 artikla

Emolehmäpalkkio

1. Viljelijä, joka pitää tilallaan emolehmiä, voi hakemuksesta saada palkkion emolehmäkarjan pitämisestä (emolehmäpalkkio). Palkkio myönnetään viljelijäkohtaisten enimmäismäärien rajoissa vuotta ja viljelijää kohden.

2. Emolehmäpalkkio myönnetään viljelijälle, joka:

Maidon tai maitotuotteiden luovuttaminen tilalta suoraan kuluttajalle ei kuitenkaan estä palkkion myöntämistä, jos vähintään 30 prosenttia teurastetuista urospuolisista nautaeläimistä kuuluu lihakuusluokkiin S ja E Näiden prosenttilukujen ylläpitäminen määräytyy sitä vuotta edeltävien kahden vuoden keskiarvosta, jonka osalta palkkio myönnetään.

määrittelevät, päättää muuttaa tätä määrällistä rajoitusta tai luopua siitä,

6. Tässä artiklassa otetaan huomioon ainoastaan hiehot, jotka kuuluvat lihakarjarotuun tai jotka ovat syntyneet tällaisen rodun

jos kyseinen viljelijä pitää emolehmiä vähintään 60 prosenttia ja hiehoja enintään 40 prosenttia palkkiohakemuksessa olevasta määrästä yhtäjaksoisesti vähintään hakemuksen jättöpäivää seuraavien kuuden kuukauden ajan.

Se, ovatko lehmät emolehmäkarjaa vai lypsykarjaa, todetaan tämän artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan a ja b alakohdan mukaisten palkkiokelpoisten eläinten määrän laskemiseksi erityisesti edunsaajan tuottajakohtaisesta viitemäärästä, joka määritellään 95 artiklan 2 kohdassa, sekä keskimääräisestä maitotuotoksesta.

3. Tuottajakohtaista palkkio-oikeutta rajoitetaan 126 artiklassa määritellyillä viljelijäkohtaisilla enimmäismäärillä.

4. Palkkion määräksi palkkiokelpoista eläintä kohden vahvistetaan 200 euroa.

3. jos tämä 2 kohdassa tarkoitettu tarkistus edellyttää viljeli-

5. Sovellettaessa 68 artiklan a alakohdan i alakohtaa jäsenvaltiot voivat myöntää ylimääräisen kansallisen emolehmäpalkkion, joka on enintään 50 euroa eläintä kohden, edellyttäen, että asianomaisen jäsenvaltion karjankasvattajien kesken ei aiheudu syrjintää.

Rakennerahastoja koskevista yleisistä säännöksistä 21 päivänä kesäkuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1260/1999 (1) 3 ja 6 artiklassa määritetyllä alueella sijaitsevien tilojen osalta tämän lisäpalkkion ensimmäiset 24,15 euroa eläintä kohden rahoitetaan Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tukiosastosta.

Jäsenvaltion koko alueella sijaitsevien tilojen osalta rahoitetaan lisäpalkkio kokonaisuudessaan EMOTR:n tukiosastosta, jos emolehmien osuus asianomaisen jäsenvaltion nautakarjassa on suuri, vähintään 30 prosenttia lehmien kokonaismäärästä, ja

(1) EYVL L 161, 26.6.1999, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1105/2003 (EUVL L 158, 27.6.2003, s. 3).

4. Edellä olevan 2 kohdan mukaisesti toteutetun toimenpiteen perusteella pidätetyt palkkio-oikeudet on poistettava.

kanssa tehdystä risteytyksestä ja jotka kuuluvat samaan karjaan lihantuotantotarkoituksessa pidettävien vasikoiden kanssa.

126

artikla

Emolehmien viljelijäkohtainen enimmäismäärä

1. Kullekin emolehmien kasvattajalle myönnetään tukea asetuksen (EY) N:o 1254/1999 7 artiklan mukaisesti vahvistettujen viljelijäkohtaisten enimmäismäärien rajoissa.

2. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että palkkio-oikeuksien määrä ei niiden alueella ylitä tämän artiklan 5 kohdassa vahvistettuja kansallisia enimmäismääriä, ja että 128 artiklassa tarkoitettujen kansallisten varannot voidaan ylläpitää.

ikäkohtajsten enimmäismäärien ^{pnnn<ta_ \$p aa tehtävä ilman korvauksia ja siitä on päätettävä objektiivisin perustein, joissa otetaan huomioon erityisesti:

— missä määrin viljelijät ovat käyttäneet viljelijäkohtaisia enimmäismääriään vuotta 2000 edeltävien kolmen viitevuoden aikana,

— investointi- tai laajaperäistämishojelman täytäntöönpano nautanliha-alalla,

— erityiset luonnonolot tai seuraamukset, joiden vuoksi palkkiota ei ole maksettu tai sitä on alennettu vähintään yhden viitevuoden aikana,

— muut poikkeukselliset olosuhteet, joiden vuoksi vähintään yhden viitevuoden aikana maksetut tuet eivät vastaa edellisten vuosien todellista tilannetta.

5. Sovelletaan seuraavia kansallisia enimmäismääriä:

Belgia	394 253
Tanska	112 932
Saksa	639 535
Kreikka	138 005
Espanja (*)	1441 539
Ranska (2)	3 779 866
Irlanti	1102 620
Italia	621 611
Luxemburg	18 537
Alankomaat	63 236
Itävalta	375 000
Portugali (*) 0	416 539
Suomi	55 000
Ruotsi	155 000
Yhdistynyt kuningaskunta	1699 511

(*) Tämän kuitenkin rajoittamatta asetuksessa (EY) N:o 1454/2001 vahvistettujen erityissääntöjen soveltamista.

o Tämän kuitenkin rajoittamatta asetuksessa (EY) N:o 1452/2001 vahvistettujen erityissääntöjen soveltamista.

c) Tämän kuitenkin rajoittamatta asetuksessa (EY) N:o 1453/2001 vahvistettujen erityissääntöjen soveltamista.

(4) Korotetaan asetuksen (EY) N:o 1017/94 voimassaolon päättyessä palkkioilla, jotka johtuvat kyseisen asetuksen soveltamisesta vuosina 2003 ja 2004.

127artifelo

Emolehmäpalkkio-oikeuksien siirtäminen

1. Jos viljelijä myy tai muulla tavoin luovuttaa tilansa, hän voi siirtää kaikki emolehmäpalkkio-oikeutensa henkilölle, joka jatkaa tilan pitämistä. Viljelijä voi myös siirtää oikeutensa kokonaan tai osittain muille viljelijöille myös tilaansa luovuttamatta.

Jos palkkio-oikeuksia siirretään ilman tilan siirtoa, osa siirre-
tyistä oikeuksista, enintään 15 prosenttia, palautetaan ilman
korvausta sen jäsenvaltion kansalliseen varantoon, jonka
alueella tila sijaitsee, jaettavaksi ilmaiseksi.

2. Jäsenvaltioiden:

a) on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen estämiseksi, että palkkio-oikeuksia siirrettäisiin pois herkiltä vyöhykkeiltä tai
1. Edellä 125 artiklan 3 kohdasta poiketen jäsenvaltiot, joissa enemmän kuin 60 prosenttia emolehmistä ja hiehoista pidetään vuoristoalueilla neuvoston asetuksen (EY) N:o 1257/1999 18 artiklassa tarkoitettussa merkityksessä, voivat päättää hallinnoida palkkiota siten, että erotetaan toisistaan hie-

alueilta, joilla nautanlihan tuotannon merkitys paikalliselle talouselämälle on erityisen suuri:

b) on mahdollista säätää, että oikeudet voi siirtää ilman tilan luovutusta suoraan viljelijältä toiselle tai kansallisen varannon kauna.

3. Jäsenvaltiot voivat sallia ennen erikseen vahvistettavaa päivämäärää sellaisen palkkio-oikeuksien osan väliaikaisen siirtämisen, jota oikeuksia hallussaan pitävä viljelijä ei aio käyttää.

128 artikla

Emolehmäpalkkio-oikeuksien kansallinen varanto

1. Jokaisen jäsenvaltion on ylläpidettävä kansallista varantoa emolehmäpalkkio-oikeuksia varten.

2. Kansalliseen varantoon liitetään 127 artiklan 1 kohdan tai muiden yhteisön säännösten mukaisesti palautetut palkkio-oikeudet, sanotun kuitenkin rajoittamatta 126 artiklan 4 kohdan

3. Jäsenvaltioiden on käytettävä kansallisia varantojaan niiden rajoissa palkkio-oikeuksien myöntämiseen erityisesti uusille tai nuorille viljelijöille tai muille ensisijaisessa asemassa oleville viljelijöille.

129

artikli

säännösten soveltamista.

hoista ja toisaalta emolehmistä myönnettävä emolehmäpalkkio asianomaisen jäsenvaltion vahvistaman erillisen kansallisen enimmäismäärän rajoissa.

Tällainen erillinen kansallinen enimmäismäärä ei saa ylittää 40 prosenttia 126 artiklan 5 kohdassa mainitusta asianomaisen jäsenvaltion kansallisesta enimmäismäärästä. Kyseistä kansallista enimmäismäärää vähennetään erillisen kansallisen enimmäismäärän verran. Mikäli tämän kohdan mukaista valtaa käyttävässä jäsenvaltiossa hakemuksen kohteena olevien, emolehmäpalkkion myöntämisen edellytykset täyttävien hiehojen kokonaismäärä ylittää erillisen kansallisen enimmäismäärän, palk-ldokelpoisten hiehojen määrää viljelijää kohden vähennetään kyseisenä vuonna suhteessa ylityksen määrään.

2. Tässä artiklassa tarkoitetaan ainoastaan hiehoja, jotka kuuluvat lihakarjarotuun tai jotka ovat syntyneet tällaisen rodun kanssa tehdystä risteytyksestä.

130 artikla

Teurastuspalkkio

1. Viljelijä, joka pitää Ulallaan nautaeläimiä, voi hakemuksesta saada teurastuspalkkion. Se myönnetään palkkiokelpoisten eläinten teurastuksesta tai niiden viennistä kolmanteen maahan

ja erikseen vahvistettavien kansallisten enimmäismäärien rajoissa.

en. Eläintiheys ilmaistaan nautayksikköinä (NY) suhteessa kyseisellä tilalla pidettävien eläinten ruokintaan käytettävään rehualaan. Eläintiheyden vaatimusta ei kuitenkaan sovelleta viljelijään, jonka tilalla pidettävien ja eläintiheyden

Teurastuspalkkiokelpoisia ovat:

- vähintään kahdeksan kuukauden ikäiset sonnit, härät, lehmät ja hiehot,
- yli kuukauden ja alle kahdeksan kuukauden ikäiset vasikat, joiden teurastuspaino on enintään 185 kg,

edellyttäen, että ne ovat olleet viljelijällä määrätyn ajan.

2. Palkkion määräksi vahvistetaan:

- 80 euroa 1 kohdan a alakohdassa mainittujen palkkiokelpoisten eläinten osalta,
- 50 euroa 1 kohdan b alakohdassa mainittujen palkkiokelpoisten eläinten osalta.

3. Edellä 1 kohdassa mainitut kansalliset enimmäismäärät vahvistetaan jäsenvaltion tilin<<ti ja erikseen kummallekin a ja b alakohdassa mainitulle eläinryhmälle. Kunkin enimmäismäärän on vastattava asianomaisessa jäsenvaltiossa vuonna 1995 teurastettujen kummankin ryhmän eläinten määrää, johon lisätään kolmansiin maihin vietyjen eläinten määrä Eurostatin tietojen tai komission hyväksymien muiden kyseistä vuotta koskevien julkaistujen virallisten tilastotietojen mukaisesti.

4. jos asianomaisessa jäsenvaltiossa sellaisten eläinten kokonaismäärä, joista on tehty hakemus jommankumman 1 kohdan a tai b alakohdassa mainitun eläinryhmän osalta ja jotka täyttävät teurastuspalkkion myöntämisen edellytykset, ylittää kyseiselle ryhmälle vahvistetun kansallisen enimmäismäärän, kaikkien kyseiseen ryhmään kuuluvien palkkiokelpoisten eläinten määrää viljelijää kohden vähennetään kyseisenä vuonna samassa suhteessa.

131 artikla

Eläintiheys

1. Sovellettaessa 71 artiklaa niiden eläinten kokonaismäärä, joista voidaan myöntää erityispalkkio ja emolehmäpalkkio, rajoitetaan soveltamalla kullakin tilalla eläintiheyttä, joka on kaksi nautayksikköä hehtaaria ja kalenterivuotta kohden. Eläintiheys on 1,8 nautayksikköä 1 päivästä tammikuuta 2003 alka-

132 artikla

Laajaperäistämispalkkio

määrittämisessä huomioon otettavien eläinten määrä on enintään 15 NY.

2. Tilan eläintiheyden määrittämisessä on otettava huomioon:

- urospuoliset nautaeläimet, emolehmät ja hiehot sekä lampaat ja/tai vuohet, joiden osalta palkkiohakemukset on jätetty, sekä lypsylehmät, jotka ovat tarpeen viljelijälle määrätyn maidon kokonaisvitemäärän tuottamiseksi. Näin saatu eläinmäärä muunnetaan nautayksiköiksi käyttäen seuraavaa muuntotaulukkoa:

Yli 24 kuukauden ikäiset urospuoliset nautaeläimet ja hiehot sekä emolehmät ja lypsylehmät	1,0 NY
6-24 kuukauden ikäiset urospuoliset nautaeläimet ja hiehot	0,6 NY
Lampaat	0,15 NY
Vuohet	0,15 NY

- rehuala, jolla tarkoitetaan alaa, joka on koko kalenterivuoden nautakarjan-, lampaiden- ja/tai vuohienkasvatuksen käytössä. Rehualaan ei lasketa mukaan:

— rakennuksia, metsiä, lammikoita, teitä

— yhteisön tukijärjestelmään kuuluvaan muuhun tuotantoon tai pysyvien kasvien tai puutarhakasvien tuotantoon käytettäviä viljelyaloja, lukuun ottamatta pysyviä laitumia, joille pinta-alatukea myönnetään 136 artiklan tai tapauksen mukaan 96 artiklan mukaisesti

— aloja, jotka kuuluvat tiettyjen peltokasvien viljelijöiden tukijärjestelmään, kuivattujen rehujen tukijärjestelmään tai kansalliseen tai yhteisön kesannointijärjestelmään.

Rehualaan kuuluvat sekakäyttöalat ja sekaviljelyalat.

- Sovellettaessa 71 artiklaa viljelijät, jotka saavat erityispalkkiota ja/tai emolehmäpalkkiota, voivat saada laajaperäistämispalkkion.
- Laajaperäistämispalkkion suuruus on 100 euroa myönnettyä erityispalkkiota ja emolehmäpalkkiota kohden, jos kyseisenä kalenterivuonna tilan eläintiheys on erantään 1,4 NY hehtaaria kohden.

Jäsenvaltiot voivat kuitenkin päättää myöntää laajaperäistämispalkkiona 40 euroa, kun eläintiheys on 1,4 NY tai suurempi hehtaaria kohden, mutta pienempi kuin 1,8 NY, sekä 80 euroa, kun eläintiheys on pienempi kuin 1,4 NY hehtaaria kohden.

- Sovellettaessa 2 kohtaa: ristä. Tämä tuki on myönnettävä objektiivisin perustein, joihin on sisällyttävä erityisesti asian kannalta merkitykselliset tuotantorakenteet ja -edellytykset, sekä siten, että varmistetaan viljelijöiden tasapuolinen kohtelu ja vältetään markkinoiden ja kilpailun vääristymät. Lisätukea ei saa liittää markkinahintojen vaihteluun.

- a) otetaan 131 artiklan 2 kohdan a alakohdasta poiketen tilan eläintiheyden määrittelyssä huomioon tilalla kyseisenä kalenterivuonna olevat urospuoliset nautaeläimet, lehmät ja hiehot sekä ne lampaat ja/tai vuohet, joista palkkiohake-
muksia on jätetty kyseisenä kalenterivuotena. Eläinten lukumäärä muutetaan nautayksiköiksi 131 artiklan 2 kohdan a alakohdassa olevan muuntotaulukon avulla.
- b) Liitteessä IX määriteltyjen peltokasvien tuotantoon käytettyjä alueita ei voi pitää "rehualana", tämän kuitenkaan rajoittamatta 131 artiklan 2 kohdan b alakohdan kolmannen luettelukohdan soveltamista
- c) eläintiheyden laskemisessa huomioon otettavaan rehualaan kuuluu vähintään 50 prosenttia laidunmaata.

Jäsenvaltiot määrittelevät "laidunmaan". Määritelmän on sisällettävä ainakin peruste, jonka mukaan laidunmaan on oltava ruohoaletta, joka paikallisen maanviljelyskäytännön mukaan on tarkoitettu laiduntaville nautaeläimille ja/tai lampaille. Se ei saa kuitenkaan sulkea pois samana vuonna tapahtuvaa laidunmaan sekakäyttöä (laidun, heinä, nurmisäilörehu).

4. Viljelijät, jotka ovat jäsenvaltioissa, joissa yli 50 prosenttia maidontuotannosta tapahtuu asetuksen (EY) N:o 1257/1999 18 artiklassa tarkoitetuilla vuoristoalueilla, ja joiden tilat sijaitsevat tällaisilla alueilla, voivat saada tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettua laajaperäistämispalkkiota kyseisillä alueilla pidettävien lypsylehmien osalta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta mainitussa kohdassa esitettyjen eläintiheyttä koskevien vaatimusten soveltamista.

5. Asetuksen 144 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen komissio tarkistaa tarvittaessa tämän artiklan 2 kohdassa vahvistetun määrän ottaen erityisesti huomioon lisäpalkkiokelpoisten eläinten määrän edellisenä kalenterivuonna.

133

artikla

Lisätuet

1. Sovellessa 71 artiklaa jäsenvaltioiden on maksettava vuosittain alueensa viljelijöille lisätukea, jonka yleinen määrä koostuu tämän artiklan 3 kohdassa vahvistetuista yleisistä mää-

134ortifelo

Eläinlaidun tuki

1. Eläinlaidun tukea voidaan myöntää:
- a) urospuolisista nautaeläimistä,
- b) emolehmistä,
- c) lypsylehmistä,
- d) hiehoista.

2. Lisätuki voi olla eläinlaidun tukea ja/tai pinta-alaperusteista tukea.
3. Sovellessa seuraavia yleisiä määriä:

Belgia	39,4
Tanska	11,8
Saksa	88,4
Kreikka	3,8
Espanja	33,1
Ranska	93,4
Irlanti	31,4
Italia	65,6
Luxemburg	3,4
Alankomaat	25,3
Itävalta	12,0
Portugali	6,2
Suomi	6,2
Ruotsi	9,2
Yhdistynyt kuningaskunta	63,8

2. Eläinlaidun tukea voidaan myöntää 130 artiklan mukaisesti teurastuspalkkiokäyttöä kohti suoritettavana lisätukena vasikoita lukuun ottamatta. Muussa tapauksessa eläinlaidun tuen myöntämisessä on noudatettava:

- a) 135 artiklassa vahvistettuja erityisedellytyksiä,
- b) erityisiä eläinlaidun tuen liittyviä vaatimuksia, jotka jäsenvaltioiden on vahvistettava.

3. Erityiset eläinlaidun tuen liittyvät vaatimukset vahvistetaan:

— 131 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen rehualan perusteella, lukuun ottamatta kuitenkaan aloja, joista tuki myönnetään 136 artiklan säännösten nojalla,

— ottaen huomioon erityisesti kyseisen tuotantotyyppin ympäristövaikutukset, nautaeläintuotantoon käytetyn maan herkyys ympäristön kannalta ja toimenpiteet, jotka on toteutettu maan ympäristöllisen tilanteen vakauttamiseksi tai parantamiseksi.

135 artikla Eläinlaidun tuen

edellytykset

1. Eläinlaidun tukia saa yhden kalenterivuoden aikana myöntää urospuolisista nautaeläimistä enintään sellaisesta jäsenvaltion eläinten lukumäärästä, joka on:

— samansuuruinen kuin kyseiselle jäsenvaltiolle 123 artiklan 8 kohdassa vahvistettu alueellinen enimmäismäärä tai

- samansuuruinen kuin se urospuolisten eläinten lukumäärä, josta on myönnetty palkkiota vuonna 1997, tai
- samansuuruinen kuin urospuolisten nautaeläinten teurastusten keskimääräinen lukumäärä vuosina 1997, 1998 ja 1999 kyseisiä vuosia koskevien Eurostatin tilastojen tai muiden näiden vuosien osalta julkaistujen komission hyväksymien virallisten tilastotietojen mukaan.

Jäsenvaltiot voivat myös säätää urospuolisten nautaeläinten määrän tilakohtaisesta rajoituksesta, jonka jäsenvaltio määrittelee kansallisesti tai alueellisesti.

Tukikelpoisia ovat ainoastaan vähintään kahdeksan kuukauden ikäiset urospuoliset nautaeläimet jos tuki maksetaan teurastuksen yhteydessä, jäsenvaltiot voivat päättää kyseisen edellytyksen korvaamisesta vähimmäisteurastuspainolla, jonka on oltava vähintään 180 kilogrammaa.

2. Edellä 125 artiklan 4 kohdan ja 129 artiklan mukaisia emolehmäpalkkiokelpoisia emolehmiä ja hiehoja koskevia eläinkohtaisia tukia voidaan myöntää ainoastaan emolehmäpalkkiokyksikköä kohti suoritettavana lisätukena 125 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

3. Lypsylehmiä koskevia eläinkohtaisia tukia voidaan myöntää ainoastaan tilan käytettävissä olevan tukikelpoisen viitemäärän tonnikohtaisena tukena, joka määritetään 95 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

Edellä 134 artiklan 2 kohdan b alakohtaa ei sovelleta.

4. Muista kuin 2 kohdassa mainituista hiehoista maksettavia eläinkohtaisia tukia voidaan yhdessä jäsenvaltiossa yhtenä kalenterivuonna myöntää enintään sellaisesta määrästä hiehoja, joka on yhtä suuri kuin hiehojen teurastusten keskimääräinen lukumäärä vuosina 1997, 1998 ja 1999 kyseisiä vuosia koskevien Eurostatin tilastojen tai muiden näiden vuosien osalta julkaistujen komission hyväksymien virallisten tilastotietojen mukaan.

136 artikla

Pinta-ala tuki

**139
artikla**

Enimmäismäärät

Kunkin tämän luvun perusteella haetun suoran tuen määrät eivät saa ylittää enimmäismäärää, jonka komissio vahvistaa 64 artiklan 2 kohdan mukaisesti ja joka vastaa kunkin kyseisen suoran tuen osuutta 41 artiklassa tarkoitettua enimmäismäärää.

Jos haetun tuen kokonaismäärä ylittää vahvistetun enimmäismäärän, viljelijäkohtaista tukea vähennetään kyseisenä vuonna suhteessa ylityksen määrään.

1. Pinta-alatukea myönnetään hehtaaria kohti sellaisesta monivuotisesta laitumesta:

- a) joka on viljelijän käytössä kyseisenä kalenterivuonna,
- b) jota ei käytetä 134 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen erityisten eläintihyeyteen liittyvien vaatimusten noudattamiseksi, ja
- c) jonka osalta samana vuonna ei haeta tukea tiettyjen pelto- kasvien viljelijöiden tukijärjestelmän, kuivattujen rehujen tukijärjestelmän tai muiden monivuotisten pelto- tai puutarhakasvien yhteisön tukijärjestelmän perusteella.

2. Pysyvä laidunala ei saa ylittää asianomaista alueellista perusviljelyalaa alueella, jolla pinta-alatukea voidaan myöntää.

Jäsenvaltioiden on määriteltävä alueelliset perusviljelyalat keskimääräisenä hehtaarimääränä pysyvää laidunta, jota käytettiin nautaeläinten kasvatukseen vuosina 1995, 1996 ja 1997.

3. 96 artiklan mukaiset pinta-alamäärät tarvittaessa mukaan lukien tukea saa yhtä hehtaaria kohden myöntää enintään 350 euroa.

137 artikla Tietojen

toimittaminen

Lisätukien myöntämistä koskevien kansallisten järjestelyjen muutoksista on ilmoitettava komissiolle viimeistään kuukauden kuluttua niiden hyväksymisestä.

138 artikla

Yhteiset säännökset

Oikeus tämän luvun mukaisiin suoriin tukiin edellyttää, että eläin merkitään ja rekisteröidään asetuksen (EY) N:o 1760/2000 mukaisesti.

13 LUKU

PALKOVILJOJEN TUKI

141 artikla

Soveltamisala

Mikäli 71 artiklaa sovelletaan, asianomaiset jäsenvaltiot ottavat käyttöön seuraavia palkoviljoja koskevan tuotantotuen:

- a) muut kuin kylvämiseen tarkoitettut CN-koodiin ex 0713 40 00 kuuluvat linsit eli tylvövirvilät,

140

artikla**Neuvoston direktiivin 96/22/EY perusteella kielletyt aineet**

1. Jos neuvoston direktiivin 96/22/EY (¹) perusteella kiellettyjen aineiden jäämiä tai edellä mainitun säädöksen perusteella sallittujen, mutta laittomasti käytettyjen aineiden jäämiä havaitaan neuvoston direktiivin 96/23/EY (*) asiaa koskevien säännösten mukaisesti jonkun viljelijän nautakarjaan kuuluvassa eläimessä tai jos kiellettyä ainetta tai tuotetta tai direktiivin 96/22/EY perusteella sallittua, mutta laittomasti hallussa pidettyä ainetta tai tuotetta löydetään kyseisen viljelijän tilalta missä muodossa tahansa, kyseinen tuottaja et sinä kalenterivuonna, jona havainto tehdään, voi saada tämän luvun säännöksissä tarkoitettuja maksuja.

Rikkomuksen toistuessa ajanjakso, jona tuottaja ei voi saada näitä maksuja, voidaan rikkomuksen vakavuusasteen mukaan pidentää viideksi vuodeksi alkaen siitä vuodesta, jonka kuluessa uusintarikkomus todetaan.

2. Jos eläinten omistaja tai haltija yrittää estää tarkastusten toteuttamisen ja jäämien seuraamista varten perustettujen kansallisten ohjelmien soveltamiseksi suoritettavien näytteiden ottamisen tai direktiivin 96/23/EY mukaisten tutkimusten ja tarkastusten toteuttamisen, sovelletaan tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja seuraamuksia.

(¹) Neuvoston direktiivi 96/22/EY, annettu 29 päivänä huhtikuuta 1996, tiettyjen hormonaalista tai tyrostaattista vaikutusta omaavien aineiden ja beta-agonistien käytön kieltämisestä kotieläintuotannossa ja direktiivien S1/602/ETY, 88/146/ETY ja 88/299/ETY kumoamisesta (EYVL L 125, 23.5.1996, s. 3).

(*) Neuvoston direktiivi 96/23/EY, annettu 29 päivänä huhtikuuta 1996, elävissä eläimissä ja niistä saatavissa tuotteissa olevien tiettyjen aineiden ja niiden jäämien osalta suoritettavista tarkastustoimenpiteistä ja direktiivien 85/358/ETY ja 86/469/ETY sekä päätösten 89/187/ETY ja 91/664/ETY kumoamisesta (EYVL L 125, 23.5.1996, s. 10), direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 806/2003 (EUVL L 122, 16.5.2003, s. 1).

L 270/46 j FT
j

Euroopan unionin virallinen lehti

21.10.2003

V OSASTO SIIRTYMÄ- JA**LOPPUSÄÄNNÖKSET**144 artikla **Suorien tukien****hallintokomitea**

1. Komissiota avustaa suorien tukien hallintokomitea, joka muodostuu jäsenvaltioiden edustajista ja jonka puheenjohtajana on komission edustaja.

b) muut kuin kylvämiseen tarkoitetut CN-koodiin ex 0713 20 00 kuuluvat kahviherneet,

142

artikla

Tuki

1. Tukea myönnetään 141 artiklassa tarkoitettujen palkoviljojen **tuotannolle markkinotnuVuosittain**. KiHrkkien öin ti vuosi alkaa 1 päivänä heinäkuuta ja päättyy 30 päivänä kesäkuuta.

Tämän järjestelmän mukaista tukea ei myönnetä viljelyaloille, joiden osalta on tehty hehtaaritukihakemus, joka rahoitetaan asetuksen (EY) N:o 1258/1999 1 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti.

2. Pinta-alan, joka kylvetään ja jolta sato korjataan, hehtaaritueksi vahvistetaan 181 euroa hehtaarilta, tämän kuitenkin rajoittamatta 143 artiklan säännösten soveltamista.

143 artikla

Enimmäismäärä

Haetun tuen määrä ei saa ylittää enimmäismäärää, jonka komissio vahvistaa 64 artiklan 2 kohdan mukaisesti ja joka vastaa liitteessä VI tarkoitettujen palkoviljojen pinta-alatuen osuutta 41 artiklassa tarkoitettua enimmäismäärästä.

Jos haetun tuen kokonaismäärä ylittää vahvistetun enimmäismäärän, viljelijäkohtaista tukea vähennetään kyseisenä vuonna suhteessa ylityksen määrään.

kohtaiset säännöt, jotka koskevat päätöksellä 93/355/ETY 0 hyväksytyn GATT-sopimukseen lutyvän Euroopan talousyhteisön ja Amerikan yhdysvaltojen välisen öljysiemeniä koskevan yhteisymmärryspöytäkirjan noudattamista;

e) durumvehnän osalta yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat varmennettujen siementen ja tunnustettujen lajikkeiden määriä;

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY ja 7 artiklassa säädettyä menettelyä.

Päätöksen 1999/468/EY 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan yhdeksi kuukaudeksi.

3. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

145 artikla

Täytäntöönpanosäännökset

Tämän asetuksen täytäntöönpanoa koskevat yksityiskohtaiset säännöt annetaan 144 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen. Niihin sisältyvät erityisesti:

- a) yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat maatilojen neuvontajärjestelmän perustamista;
- b) yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat tuen mukauttamisesta saatujen määrien jakamisperusteiden määrittämistä;
- c) yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat tässä asetuksessa säädettyjen tukien myöntämistä, myös tukikelpoisuusedellytysten, haku- ja maksupäivämäärien ja valvontasäännösten osalta, tukioikeuksien tarkastamista ja vahvistamista, myös jäsenvaltioiden välillä tarvittavan tiedonvaihdon osalta, sekä perusalojen tai taatujen enimmäispinta-alojen ylitysten määrittämistä sekä yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat 11 ja 12 luvun perusteella vahvistettujen käyttämättömien palkkio-oikeuksien peruuttamista ja uudelleenjakoa;
- d) tilatukijärjestelmän osalta yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat erityisesti kansallisen varannon perustamista, oikeuksien siirtämistä, pysyvien kasvien, pysyvien laidunten, maatalousmaan ja nurmien määrittelyä, DI osaston 5 luvussa säädettyjä vaihtoehtoja ja luetteloa viljelykasveista, joiden viljely kesannoidulla maalla sallitaan, sekä yksityis-

(¹) EYVL L 147, 18.6.1993, s. 25.

⁰ Komission asetus (ETY) N:o 3887/92, annettu 23 päivänä joulukuuta 1992, tiettyjä yhteisön tukijärjestelmiä koskevan yhdenmetyt hallinto- ja valvontajärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä (EYVL L 391, 31.12.1992, s. 36), asetus kumottu asetuksella (EY) N:o 2419/2001 (EYVL L 327, 12.12.2001, s. 11).

f) energiakasvien osalta yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat järjestelmän soveltamisalaan kuuluvien viljelykasvien määrittelyä, sopimusten vähimmäisvaatimuksia sekä jalostetun määrän ja tilalla jalostamisen valvontaa;

g) kuiduntuotantoon tarkoitettujen hampun osalta yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat erityisiä valvontatoimenpiteitä ja tetrahydrokannabinolipitoisuuden määrittelymenetelmiä, mukaan lukien 52 artiklassa tarkoitettua sopimusjärjestelyä ja sitoumukset;

h) liitteen I muutokset, jotka saattavat olla tarpeen, kun otetaan huomioon 1 artiklassa esitetyt perusteet;

i) liitteiden II, VI, VII, IX, X ja XI muutokset, jotka saattavat olla tarpeen, kun erityisesti otetaan huomioon vasta hyväksytty yhteisön lainsäädäntö, ja liitteen VIII osalta siinä tapauksessa, että sovelletaan 62 artiklaa, sekä tapauksen mukaan niiden tietojen perusteella, jotka jäsenvaltiot toimittavat peltokasvitukia vastaavasta viitemäärien osasta sekä varsinaisista enimmäismääristä, joita korotetaan sen mukaan, mikä muodostuu tosiasiallisesti määritetyn alan ja sen alan, jolle peltokasvitukia maksettiin vuosina 2000 ja 2001, väliseksi erotukseksi komission asetuksen (ETY) N:o 3887/92 (²) 9 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti perusalojen (tai durumvehnän taatun enimmäispinta-alan) rajoissa ja ottaen huomioon liitteessä VIU esitettyjen laskelmien perustana oleva kansallinen keskiarvo;

j) viljelylohkojen tunnistusjärjestelmän perusosat ja niiden määrittely;

k) pinta-alatukihakemubiin mahdollisesti tehtävät muutokset ja vapautus pinta-alatukihakemuksen tekemisvaatimuksesta;

- l) tukihakemuksiin sisältyviä vähimmäistietoja koskevat säännöt;
- m) hallinnollisia tarkastuksia, paikalla tehtäviä tarkastuksia ja kaukokartoitustarkastuksia koskevat säännöt;
- n) säännöt, jotka koskevat tuen vähennyksiä ja tuen ulkopuolelle jättämissä tapauksissa, joissa 3 artiklassa ja 24 artiklassa tarkoitettuja velvoitteita ei ole noudatettu, mukaan lukien tapaukset, joissa tukea ei vähennetä tai evätä;
- o) liitteen V muutokset, jotka saattavat olla tarpeen, kun otetaan huomioon 26 artiklassa esitetyt perusteet;
- p) jäsenvaltioiden ja komission väliset tiedonannot;
- q) hätätapauksessa käytännön ja erityisongelmien ratkaisemisen kannalta tarvittavat asianmukaisesti perustellut toimenpiteet, erityisesti II osaston 4 luvun ja III osaston 5 luvun täytäntöönpanemiseen liittyvät toimenpiteet. Tällaiset toimenpiteet voivat poiketa tämän asetuksen tietyistä osista, mutta ainoastaan siinä määrin ja sellaisen ajanjakson ajan kuin on ehdottomasti tarpeen.

146 artikla **Tietojen toimittaminen**

komissiolle

Jäsenvaltioiden on tiedotettava komissiolle yksityiskohtaisesti tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi toteutetuista ja erityisesti 5,13, 42 ja 58 artiklaan liittyvistä toimenpiteistä.

147 artikla

Asetusten (ETY) N:o 2019/93, (EY) N:o 1452/2001, N:o 1453/2001 ja N:o 1454/2001 nmmittaminen

- 1) Korvataan asetuksen (ETY) N:o 2019/93 6 artikla seuraavasti:

'6 artikla

1. Mikäli yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä annetun asetuksen (EY) N:o 1782/2003 (*) 70 artiklassa säädettyä poissulkemista sovelletaan, Helleenien tasavalta esittää komissiolle ohjelman Egeanmeren pienten saarten nautanliha-alaan sekä lampaan- ja vuohenkasvatukseen liittyvän perinteisen toiminnan tukemisesta kulutustarpeiden rajoissa.

1. Mikäli yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä annetun asetuksen (EY) Nro

Jäsenvaltion nimeämät toimivaltaiset viranomaiset laativat ohjelman ja panevat sen täytäntöön.

2. Yhteisö rahoittaa ohjelmaa vuosittaisella enimmäismäärällä, joka vastaa asetuksen (EY) Nro 1254/1999 (**), tämän asetuksen sekä asetuksen (EY) N:o 2529/2001 (***) nojalla Egeanmeren pienille saarille sijoittautuneille tuottajille vuonna 2003 tosiasiaa maksettujen palkkioiden määrää.

Komissio korottaa kyseistä määrää paikallisen tuotannon kehityksen huomioon ottamiseksi. Vuosittainen määrä ei kuitenkaan missään tapauksessa saa ylittää määrää, joka vastaa tämän asetuksen mukaisten nautanlihapalkkioiden vuonna 2003 sovellettavien enimmäismäärien kokonaismäärää kerrottuna vuonna 2003 sovellettavien perus- ja lisäpalkkioiden sekä tukien summalla, eikä kaikkien niiden palkkio-oikeuksien yhteismäärää, joihin ovat oikeutettuja Egeanmeren pienille saarille 30. kesäkuuta 2003 mennessä sijoittautuneet tuottajat asetuksen (EY) N:o 2529/2001 nojalla sekä kansallisen varannon asiaankuuluvan osuuden mukaisesti, kerrottuna vuonna 2003 sovellettavien palkkioiden ja tukien summalla.

3. Komissio hyväksyy täytäntöönpanojärjestelyt, hyväksyy ohjelman ja muuttaa sitä sekä vahvistaa tämän artiklan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun määrän ja korottaa sitä asetuksen (EY) N:o 1782/2003 144 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen. Komissio voi samaa menettelyä noudattaen tarkistaa 2 kohdan toisessa alakohdassa asetettua enimmäismäärää.

4. Kreikan viranomaisten on esitettävä vuosittain viimeistään 15 päivänä huhtikuuta kertomus ohjelman täytäntöönpanosta.

(*) EUVL L 270, 21.10.2003, s. 1.

H EYVL L 160, 26.6.1999, s. 21, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 806/2003 (EUVL L 122, 16.5.2003, s.1).

(***) EYVL L 341, 22.12.2001, s. 3."

- 2) Korvataan asetuksen (EY) Nro 1452/2001 9 artikla seuraavasti

"9 artikla

1782/2003 (*) 70 artiklassa säädettyä poissulkemista sovelletaan, Ranska esittää komissiolle ohjelmat Ranskan merentakaisien departementtien nautanliha-alaan sekä lampaan- ja vuohenkasvatukseen liittyvän perinteisen toiminnan tukemisesta sekä toimenpiteitä tuotteiden laadun parantamisesta kulutustarpeiden rajoissa.

Jäsenvaltion nimeämät toimivaltaiset viranomaiset laativat ohjelmat ja panevat ne täytäntöön.

Jäsenvaltion nimeämät toimivaltaiset viranomaiset laativat ohjelman ja panevat sen täytäntöön.

2. Yhteisö rahoittaa ohjelmia vuosittaisella enimmäismäärällä, joka vastaa Ranskan merentakaisiin departementteihin sijoittautuneille tuottajille asetuksen (EY) N:o 1254/1999 (**), tämän asetuksen sekä asetuksen (EY) N:o 2529/2001 (***) nojalla vuonna 2003 tosiasiaa maksettujen palkkioiden määrää.

Komissio korottaa kyseistä määrää paikallisen tuotannon kehityksen huomioon ottamiseksi. Vuosittainen määrä ei kuitenkaan missään tapauksessa ylittää määrää, joka vastaa asetuksen (EY) Nro 1452/2001 mukaisten naudanlihapalkkioiden vuonna 2003 sovellettavien enimmäismäärien kokonaismäärää kerrottuna vuonna 2003 sovellettavien perus- ja lisäpalkkioiden sekä tukien summalla, eikä kaikkien niiden palkkio-oikeuksien yhteismäärää, joihin ovat oikeutettuja Ranskan merentakaisiin departementteihin 30. kesäkuuta 2003 mennessä sijoittautuneet tuottajat asetuksen (EY) N:o 2529/2001 nojalla sekä kansallisen varannon asiaankuuluvan osuuden mukaisesti, kerrottuna vuonna 2003 sovellettavien palkkioiden ja tukien summalla.

3. Komissio hyväksyy täytäntöönpanojärjestelyt, hyväksyy ohjelmat ja muuttaa niitä sekä vahvistaa tämän artiklan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun määrän ja korottaa sitä asetuksen (EY) N:o 1782/2003 144 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen. Komissio voi samaa menettelyä noudattaen tarkistaa 2 kohdan toisessa alakohdassa asetettua enimmäismäärää.

4. Ranskan viranomaisten on esitettävä vuosittain viimeistään 15 päivänä huhtikuuta kertomus ohjelmien täytäntöönpanosta.

(*) EUVL L 270, 21.10.2003, s. 1.

(**) EYVL L 160, 26.6.1999, s. 21, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) Nro 806/2003 (EUVL L 122, 16.5.2003, s. 1).

(***) EYVL L 341, 22.12.2001, s. 3."

3) a) Muutetaan asetus (EY) Nro 1453/2001 seuraavasti: Korvataan 13 artikla seuraavasti:-

"13 artikla

1. Mikäli yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä annetun asetuksen (EY) Nro 1782/2003 (*) 70 artiklassa säädettyä poissulkemista sovelletaan, Portugalin tasavalta esittää komissiolle ohjelman Madeiran naudanliha-alaan sekä lampaan- ja vuohenkasvatukseen liittyvän perinteisen toiminnan tukemisesta ja toimenpiteitä tuotteiden laadun parantamisesta kulutustarpeiden rajoissa.

"2. Mikäli asetuksen (EY) Nro 1782/2003 70 artiklassa säädettyä poissulkemista sovelletaan, Portugalin tasavalta esittää komissiolle ohjelman naudanliha-alaan sekä lampaan- ja vuohenkasvatukseen liittyvän perinteisen

Komissio korottaa kyseistä määrää paikallisen tuotannon kehityksen huomioon ottamiseksi. Vuosittainen määrä ei saa kuitenkaan missään tapauksessa ylittää määrää, joka vastaa tämän asetuksen mukaisten nau-

2. Yhteisö rahoittaa ohjelmia vuosittaisella enimmäismäärällä, joka vastaa Madeiral sijoittautuneille tuottajille asetuksen (EY) Nro 1254/1999 ("), tämän asetuksen ja asetuksen (EY) Nro 2529/2001 (***) nojalla vuonna 2003 tosiasiallisesti maksettujen palkkioiden määrää.

Komissio korottaa kyseistä määrää paikallisen tuotannon kehityksen huomioon ottamiseksi. Vuosittainen määrä ei saa kuitenkaan missään tapauksessa ylittää määrää, joka vastaa tämän asetuksen mukaisten naudanlihapalkkioiden vuonna 2003 sovellettavien enimmäismäärien kokonaismäärää kerrottuna vuonna 2003 sovellettavien perus- ja lisäpalkkioiden sekä tukien summalla, eikä kaikkien niiden palkkio-oikeuksien yhteismäärää, joihin ovat oikeutettuja Madeiral 30.6.2003 mennessä sijoittautuneet tuottajat asetuksen (EY) Nro 2529/2001 nojalla sekä kansallisen varannon asiaankuuluvan osuuden mukaisesti, kerrottuna vuonna 2003 sovellettavien palkkioiden ja tukien summalla.

3. Komissio hyväksyy täytäntöönpanojärjestelyt, hyväksyy ohjelman ja muuttaa sitä sekä vahvistaa tämän artiklan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun määrän ja korottaa sitä asetuksen (EY) Nro 1782/2003 144 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen. Komissio voi samaa menettelyä noudattaen tarkistaa 2 kohdan toisessa alakohdassa asetettua enimmäismäärää.

4. Portugalin tasavallan viranomaisten on esitettävä vuosittain viimeistään 15 päivänä huhtikuuta kertomus ohjelman täytäntöönpanosta.

(*) EUVL L 270, 21.10.2003, s. 1.

(**) EYVL L 160, 26.6.1999, s. 21, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) Nro 806/2003 (EUVL L 122, 16.5.2003, s. 1).

(***) EYVL L 341, 22.12.2001, s. 3."

b) Korvataan 22 artiklan 2-5 kohta seuraavasti:

sen toiminnan tukemisesta ja toimenpiteitä tuotteiden laadun parantamisesta.

Jäsenvaltion nimeämät toimivaltaiset viranomaiset laativat ohjelman ja panevat sen täytäntöön.

3. Yhteisö rahoittaa ohjelmia vuosittaisella enimmäismäärällä, joka vastaa Azoreille sijoittautuneille tuottajille asetuksen (EY) N:o 1254/1999, tämän asetuksen ja asetuksen (EY) N:o 2529/2001 nojalla vuonna 2003 tosiasiallisesti maksettujen palkkioiden määrää. määriä, katsotaan vaikuttaneen ylitykseen, kun lisä-maksu jaetaan edellä mainitun asetuksen 2 artiklan 1 kohdan toisessa virkkeessä tarkoitettujen tuottajien kesken.

daniihapalkkioiden vuonna 2003 sovellettavien enimmäismäärien kokonaismäärää kerrottuna vuonna 2003 sovellettavien perus- ja lisäpalkkioiden sekä tukien summalla, eikä kaikkien niiden palkkio-oikeuksien yhteismäärää, joihin ovat oikeutettuja Azoreille 30 päivään

kesäkuuta 2003 mennessä sijoittautuneet tuottajat asetuksen (EY) N:o 2529/2001 nojalla sekä asetuksen (EY) N:o 1254/1999 mukaisten emolehmpalkkio-oikeuksien nojalla sekä näiden kansallisten varantojen asiaankuuluvien osuuksien mukaisesti, kerrottuna vuonna 2003 sovellettavien palkkioiden ja tukien summalla.

Lisämaksu peritään määriltä, jotka ylittävät tällä tavoin korotetun viitemäärän sen jälkeen, kun tämän korotuksen rajoissa käyttämättä jääneet määrät on jaettu uudelleen ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuille tuottajille suhteessa kunkin käytössä olevaan viitemäärään.

86 Sovellettaessa asetuksen (EY) N:o 1782/2003 68 artiklan a kohdan i alakohdtaa Portugalin tasavallan viranomaiset voivat korottaa Azoreille myönnettävien emolehmpalkkioiden enimmäismäärää siirtämällä sinne emolehmpalkkio-oikeuksia kansallisesta varannosta. Tällaisessa tapauksessa asetuksen (EY) N:o 1782/2003 68 artiklan a kohdan i alakohdan nojalla vahvistetusta enimmäismäärästä on siirrettävä vastaava määrä tämän artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettuun enimmäismäärään.

4. Komissio hyväksyy täytäntöönpanojärjestelyt, hyväksyy ohjelman ja muuttaa sitä sekä vahvistaa tämän artiklan 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua määrän ja korottaa sitä asetuksen (EY) N:o 1782/2003 144 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen. Komissio voi samaa menettelyä noudattaen tarkistaa 2 kohdan toisessa alakohdassa asetettua enimmäismäärää.

5. Portugalin tasavallan viranomaisten on esitettävä vuosittain viimeistään 15 päivänä huhtikuuta kertomus ohjelman täytäntöönpanosta."

c) Kumotaan 22 artiklan 6 kohta.

d) Korvataan 23 artikla seuraavasti:

"23 artikla

Markkinointivuodet 1999/2000-2004/2005 kattavan siirtymäkauden aikana ainoastaan asetuksen (EY) N:o 3950/92 (*) 9 kohdan c alakohdan määritelmän mukaisten tuottajien, jotka ovat sijoittuneet Azoreille, harjoittavat tuotantoa Azoreilla ja jotka pitävät kaupan viitemääränsä, jota on korotettu kolmannen alakohdan mukaisesti määritetyllä prosentiosuudella, ylittäviä

Komissio korottaa kyseistä määrää paikallisen tuotannon kehityksen huomioon ottamiseksi. Vuosittainen määrä ei saa kuitenkaan missään tapauksessa ylittää määrää, joka vastaa tämän asetuksen mukaisten nautanlihapalkkioiden vuonna 2003 sovellettavien enimmäismäärien kokonaismäärää kerrottuna vuonna 2003 sovellettavien perus- ja lisäpalkkioiden sekä tukien summalla, eikä kaikkien niiden palkkio-oikeuksien yhteismäärää, joihin ovat oikeutettuja Kanariansaarille 30.6.2003 mennessä sijoittautuneet tuottajat asetuksen (EY) N:o 2529/2001 nojalla sekä kansallisen varannon asiaankuuluvan osuuden mukaisesti, kerrottuna vuonna 2003 sovellettavien palkkioiden ja tukien summalla.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu prosentiosuus vastaa markkinointivuosien 1999/2000-2003/2004 osalta 73 000 tonnin määrän ja markkinointivuoden 2004/2005 osalta 61 500 tonnin määrän sekä kullakin tilalla 31 päivänä maaliskuuta 2000 käytettävissä olleiden viitemäärien summan välistä suhdetta. Sitä sovelletaan ainoastaan kunkin tuottajan käytettävissä 31 päivänä maaliskuuta 2000 olleisiin viitemääriin.

(*) EYVL L 405, 31.12.1992, s. 1, asetus sellaisena kuin on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) Nro 572/2003 (EUVL L 82, 29.3.2003, s. 20).'

4) Asetus (EY) Nro 1454/2001 muutetaan seuraavasti:

a) Korvataan 5 artikla seuraavasti:

"5 artikla

1. Mikäli yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä annetun asetuksen (EY) Nro 1782/2003 (*) 70 artiklassa säädettyä poissulkemista sovelletaan, Espanjan kuningaskunta esittää komissiolle ohjelman Kanariansaarten nautanliha-alaan sekä lampan- ja vuoheiikasvatukseen liittyvän perinteisen toiminnan tukemisesta sekä toimenpiteitä tuotteiden laadun parantamisesta kulutustarpeiden rajoissa.

jäsenvaltioiden nimittämät toimivaltaiset viranomaiset valmistelevat ohjelman ja panevat sen täytäntöön.

2. Yhteisö rahoittaa ohjelman vuosittaisella enimmäismäärällä, joka vastaa Kanariansaarille sijoittautuneille tuottajille asetuksen (EY) Nro 1254/1999 (**), tämän asetuksen ja asetuksen (EY) N:o 2529/2001 (***) nojalla vuonna 2003 tosiasiallisesti maksettujen palkkioiden määrää.

3. Komissio vahvistaa soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt, hyväksyy ohjelman ja muuttaa sitä sekä vahvistaa tämän artiklan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua määrän ja korottaa sitä asetuksen (EY) N:o 1782/2003 144 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen. Komissio voi samaa menettelyä noudattaen tarkistaa 2 kohdan toisessa alakohdassa asetettua enimmäismäärää.

4. Espanjan kuningaskunnan viranomaisten on esitettävä vuosittain viimeistään 15 päivänä huhtikuuta kertomus ohjelmien täytäntöönpanosta.

kohden, 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua enimmäiskiintiötä vastaavasta perunatarkkelysmäärästä edellyttäen, että ne ovat maksaneet perunantuottajille 4 a artiklassa tarkoitettua vähentämishinnan koko perunamäärästä, joka tarvitaan kyseistä enimmäiskiintiötä vastaavan tarkkelysmäärän tuottamiseen."

3) Korvataan 7 artikla seuraavasti:

"7 artikla

Tämän asetuksen säännösten soveltamisalaan ei kuulu perunatärkkelys, jonka valmistajaan ei sovelleta tämän asetuksen 2 artiklan 2 kohtaa ja joka ostaa perunoita, joista tuottajat eivät saa yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä annetun asetuksen (EY) N:o 1782/2003 (6) 93 artiklassa säädettyä tukea.

—

6EUVL L 270, 21.10.2003, s. 1."

149 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1251/1999 muutokset

Asetusta (EY) N:o 1251/1999 muutetaan seuraavasti:

1) 4 artiklan 3 kohdan ensimmäinen luettelukohta korvataan seuraavasti:

- (7) EUVL L 270, 21.10.2003, s. 1
(8) EYVL L 160, 26.6.1999, s. 11, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 806/2003 (EUVL L 122, 16.5.2003, s. 1).
(9) EYVL L 341, 22.12.2001, s. 3."

b) Asetuksen 6 artikla kumotaan.

148 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1868/94 muuttaminen

Muutetaan asetus (EY) N:o 1868/94 seuraavasti.

1) Lisätään 4 a artikla seuraavasti:

"4a artikla

Perunatärkkelyksen valmistukseen tarkoitettujen perunoiden vähimmäishinnaksi vahvistetaan 178,31 euroa tonnilta markkinointivuodesta 2004/2005 alkaen.

Kyseistä hintaa sovelletaan siihen tehtaalle toimitettuun perunamäärään, joka tarvitaan yhden tärkkelystyonnin valmistukseen.

Vähimmäishintaa mukautetaan perunoiden tärkkelyspitoisuuden mukaan."

7EUVL L 270, 21.10.2003, s. 1."

149 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1251/1999 muutokset

Asetusta (EY) N:o 1251/1999 muutetaan seuraavasti:

1) 4 artiklan 3 kohdan ensimmäinen luetelmakohta korvataan seuraavasti:

"valkuaiskasveille:

— 63,00 euroa/t markkinointivuodesta 2004/2005 alkaen".

2) 4 artiklan 4 kohdassa 19 euroa/t korvataan määrällä 24 euroa/t.

3) 5 artiklassa:

a) ensimmäinen kohta korvataan seuraavasti:

"Pinta-alatukeen myönnetään lisäkorvaus, jonka suuruus on 313 euroa hehtaarilta markkinointivuodelta 2004/2005, durumvehnän viljelyyn varatulle viljelyalalle liitteessä II luetelluilla perinteisillä tuotantovyöhykkeillä liitteessä III vahvistettujen määrien rajoissa."

b) neljäs kohta korvataan seuraavasti:

"Alueille, joilla durumvehnän tuotanto on vakiintunutta ja jotka ovat muita kuin liitteessä II tarkoitettuja alueita, myönnetään erityistukea 93 euroa hehtaarilta markkinointivuodelta 2004/2005 liitteessä IV mainittuja hehtaarimääriä noudattaen."

9EUVL L 270, 21.10.2003, s. 1."

149 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1251/1999 muutokset

Asetusta (EY) N:o 1251/1999 muutetaan seuraavasti:

1) 4 artiklan 3 kohdan ensimmäinen luetelmakohta korvataan seuraavasti:

2) Korvataan 5 artikla seuraavasti:

"5 artikla

Perunatärkkelystä tuottaville yrityksille maksetaan palkkio, jonka suuruus on 22,25 euroa tuotettua tärkkelystonnin 150 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1254/1999 muutokset

Asetus (EY) N:o 1254/1999 muutetaan seuraavasti:

- 1) 10 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa luku 20 prosenttia korvataan 40 prosentilla.
- 2) Liitteessä I erityispalkkiota koskevassa taulukossa Itävaltaa koskeva luku korvataan luvulla "373 400".
- 3) Liitteessä 21 emolehmäpalkkiota koskevassa taulukossa Itävaltaa ja Portugalia koskevat luvut korvataan luvuilla "375 000" ja "416 539".

151 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1673/2000 muuttaminen

Muutetaan asetus (EY) N:o 1673/2000 seuraavasti:

1) Muutetaan 1 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 2 kohdan a alakohta seuraavalla:

"a) 'viljelijällä' yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tiettyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä annetun asetuksen (EY) N:o 1782/2003 (*) 2 artiklan a alakohdassa määriteltäviä viljelijää

(*) EUVL L 270, 21.10.2003, s. 1."

b) Korvataan 3 kohdassa ilmaisu "asetuksessa (EY) N:o 1251/1999" ilmaisulla "asetuksen (EY) N:o 1782/2003 52 artiklassa".

2) Korvataan 5 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä ja toisessa luetelmakohdassa oleva ilmaisu "asetuksen (EY) N:o 1251/1999 5 a artiklassa" ilmaisulla "asetuksen (EY) N:o 1782/2003 52 artiklassa".

152 artikla **Muiden asetusten**

muutokset

Poistetaan seuraavat säännökset:

b) asetuksen (EY) N:o 1254/1999 3-25 artikla,

c) asetuksen (EY) N:o 2529/2001 3-11 artikla.

a) asetuksen (ETY) N:o 2358/1971 3 artikla,

153 artikla

Kumoamiset

1. Kumotaan asetus (ETY) N:o 3508/92. Sitä sovelletaan kuitenkin edelleen suoria tukia koskeviin hakemuksiin vuotta 2005 edeltävien kalenterivuosien osalta.

2. Asetus (EY) N:o 1017/94 kumotaan 1 päivästä tammi-kuuta 2005 alkaen.

3. Asetus (EY) N:o 1577/96 ja asetus (EY) N:o 1251/1999 kumotaan. Niitä sovelletaan kuitenkin edelleen markkinointivuoteen 2004/2005.

4. Asetus (EY) N:o 1259/1999 kumotaan 1 päivästä touku-kuuta 2004. Asetuksen (EY) N:o 1259/1999 2 a ja 11 artiklaa sekä kyseisten artiklojen soveltamiseksi asetuksen liitettä sovelletaan kuitenkin edelleen 31 päivään joulukuuta 2005. Lisäksi sovelletaan edelleen kyseisen asetuksen 3, 4 ja 5 artiklaa sekä kyseisten artiklojen soveltamiseksi myös asetuksen (EY) N:o 1259/1999 liitettä 31 päivään joulukuuta 2004.

5. Viittauksia kumottuihin asetuksiin pidetään viittauksina tähän asetukseen.

154 artikla

Yksinkertaistetun järjestelmän siirtymäsäännöt

Jos jäsenvaltio soveltaa asetuksen (EY) N:o 1259/1999 2 a artiklassa tarkoitettua yksinkertaistettua järjestelmää, sovelletaan seuraavia säännöksiä:

a) Vuosi 2003 on viimeinen vuosi, jona osallistujat voivat esittää uusia hakemuksia.

b) Osallistujat saavat yksinkertaistetun järjestelmän mukaisen määrän vuoteen 2005 saakka.

c) Tämän asetuksen II osaston 1 ja 2 lukua ei sovelleta yksinkertaistetussa järjestelmässä myönnettyihin määriin järjestelmään osallistumisaikana.

d) Yksinkertaistettuun järjestelmään osallistuvat viljelijät eivät voi hakea tilatukea niin kauan kun he osallistuvat yksinker-

taistettuun järjestelmään. Jos viljelijä esittää hakemuksen tilatuldjärjestelmään osalhstumisesta, yksinkertaistetussa järjestelmässä myönnetty määrä sisällytetään tämän asetuksen 37 artiklassa tarkoitettuun viitemäärään. Se lasketaan ja sitä mukautetaan tämän asetuksen DI osaston 2 luvun mukaisesti.

155 artikla Muut

siirtymäkauden saannot

Lisätoimenpiteitä, joita tarvitaan helpottamaan siirtymistä 152 ja 153 artiklassa tarkoitetuilla asetuksilla vahvistetuista järjestelyistä tässä asetuksessa säädettyihin järjestelyihin, erityisesti kun ne liittyvät asetuksen (EY) Nro 1259/1999 4 ja 5 artiklan ja liitteen sekä asetuksen (EY) Nro 1251/1999 6 artiklan soveltamiseen sekä tämän asetuksen 86 artiklassa tasoitettuihin parannussuunnitelmiin, voidaan hyväksyä tämän asetuksen 144 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen. Edellä 152 ja 153 artiklassa tarkoitettuja asetuksia ja artikloja sovelletaan edelleen vahvistettaessa liitteessä VII tarkoitettuja viitemääriä.

156 artikla Voimaantulo ja

soveltaminen

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 29 päivänä syyskuuta 2003.

1. Tämä asetus tulee voimaan seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

2. Sitä sovelletaan voimaantulopäivästä seuraavin poikkeuksin:

- a) II osaston 4 ja 5 lukuja sovelletaan kalenterivuoden 2005 ja sitä seuraavien vuosien osalta tehtäviin tukihakemuksiin. 28 artiklan 2 kohtaa sovelletaan kuitenkin IV osaston 1-7 luvun mukaisiin tukihakemuksiin 1 päivästä tammikuuta 2004.
- b) IV osaston 1, 2, 3 ja 6 lukua sekä 149 artiklaa sovelletaan markkinointivuodesta 2004/2005 alkaen.
- c) IV osaston 4, 5 ja 7 lukua sekä 150 artiklaa sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2004.
- d) II osaston 1 lukua, 20 artiklaa, III osastoa, IV osaston 8,10, 11, 12 ja 13 lukua sekä 147 artiklaa sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2005 lukuun ottamatta 147 artiklan 3 kohdan d alakohdtaa, jota sovelletaan 1 päivästä huhtikuuta 2003.
- e) IV osaston 9 lukua sovelletaan markkinointivuodesta 2005/2006.
- f) 151 ja 152 artiklaa sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2005 lukuun ottamatta 152 artiklan a kohtaa, jota sovelletaan markkinointivuodesta 2005/2006.

Neuvoston
puolesta
Puheenjohtaja G.
ALEMANNO

LIITE I

Luettelo 1 artiklaa mukaiset perusteet täyttävistä tukijäriestehistä

Ala	Oikeusperusta	Huomautuksia
Tilatuki	Tämän asetuksen III osasto	Tuotantomäärästä riippumattomat tuet (ks. Liite VI) (*)
Durumvehnä	Tämän asetuksen IV osaston 1 luku	Pinta-aratuki (laatupalkkio)
Valkuaiskasvit	Tämän asetuksen IV osaston 2 luku	Pinta-aratuki
Riisi	Tämän asetuksen IV osaston 3 luku	Pinta-aratuki
Pähkinät	Tämän asetuksen IV osaston 4 luku	Pinta-aratuki
Energiakasvit	Tämän asetuksen IV osaston 5 luku	Pinta-aratuki
Tärkkelysperuna	Tämän asetuksen IV osaston 6 luku	Tuotantotuki
Maito ja maitotuotteet	Tämän asetuksen IV osaston 7 luku	Lypsylehmäpalkkio ja lisätuet
Peltokasvit Suomessa ja Ruotsin tietyillä alueilla	Tämän asetuksen IV osaston 8 luku (**)(***)	Peltokasvien erityinen aluetuki
Siemenet	Tämän asetuksen IV osaston 9 luku (**)(***)	Tuotantotuki
Peltokasvit	Tämän asetuksen LY osaston 10 Bku $-\int v^{\wedge} /$	Pinta-aratuki, myös kesannoitettujen Tiisaiörehutuet, lisätuet (**), durumvehnän lisätuki ja erityistuki
Lampaat ja vuohet	Tämän asetuksen IV osaston 11 luku (**)(***)	Uuhista ja naaraspuolisista vuohista maksettava palkkio, lisäpalkkio ja tietyt lisätuet
Naudanliha	Tämän asetuksen IV osaston 12 luku (***)	Erityispalkkio (***), kausiporrastuspalkkio, emolehmäpalkkio (myös hiehoista maksettava emolehmäpalkkio sekä kansallinen täydentävä emolehmäpalkkio osarahoitustapauksissa) (***), teurastuspalkkio (***), laaja-peräistäaru Vpalkkio, lisätuet
Palkoviljat	Tämän asetuksen IV osaston 13 luku (****)	Pinta-aratuki
Erityiset viljelymuodot ja laatutuotanto	Tämän asetuksen 69 artikla (****)	
Kuivattu rehu	Tämän asetuksen 71 artiklan 2 kohdan toinen alakohta (****)	
Pienviljelijöiden tukijärjestelmä	2 a artikla Asetus (EY) N:o 1259/1999	Siirtymäkauden pinta-aratuki allel 250 euroa saaville viljelijöille
Oliiviöljy	5 artiklan 1 kohta	Tuotantotuki

Ala	Oikeusperusta	Huomautuksia
Silkkiiästoukat	Asetus 1 artikla Asetus (ETY) Nro 845/72	Kasvatukseen kannustava tuki
Banaanit	12 artikla Asetus (ETY) Nro 404/93	Tuotantotuki
Kuivatut viinirypäleet	7 artiklan 1 kohta Asetus (EY) Nro 2201/96	Pinta-alatuki
Tupakka	3 artikla Asetus (ETY) N:o 2075/92	Tuotantotuki
Humala	12 artikla Asetus (ETY) N:o 1696/71	Pinta-alatuki
POSEIDOM	Asetus (EY) N:o 1098/98136/66/ETY 9 artikla (**) (****), 12 artiklan 2 kohta ja 16 artikla Asetus (EY) N:o 1452/2001	Ainoastaan väliaikaisesta kesannoinnista maksettava tuki Alat: naudanliha; sokeri; vihreä vanilja
POSEIMA	13 C») (****), 16 ja 17 artikla, 28 artiklan 1 kohta, 21 artikla, 22 artiklan 2-4 (») (****) ja 7 kohta, 27 ja 29 artikla sekä 30 artiklan 1, 2 ja 4 kohta Asetus (EY) Nro 1453/2001	Alat: naudanliha; maito; perunat; sokeri; paju; ananas, tupakka, siemenperunat, sikuri ja tee
POSEICAN	5 (**) (****), 9 ja 14 artikla Asetus (EY) Nro 1454/2001	Alat: naudanliha, lampaan ja vuohenliha; perunat
Egeansaaret	6 (**) (****), 8,11 ja 12 artikla Asetus (ETY) Nro 2019/93	Alat: naudanliha; perunat; oliivit; hunaja

(*) Alkaen 1 päivästä tammikuuta 2005 tai myöhemmin, kun sovelletaan 71 artiklaa. Vuoden 2004 osalta tai myöhemmin sovellettaessa 71 artiklaa liitteessä VI luetellut suorat tuet sisältyvät liitteeseen I lukuun ottamatta kuivattua rehua. (**) Kun sovelletaan 70 artiklaa. (***) Kun sovelletaan 66, 67, 68 artiklaa. (****) Kun sovelletaan 69 artiklaa. f³¹) Kun sovelletaan 71 artiklaa.

umn

12 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut kansalliset crinmäUsiäärit

(miljoonaa)

Jäsenvaltio	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
Belgia	4,7	6,2	7,7	7,7	7,7	7,7	7,7	7,7
Tanska	7,7	10,3	12,9	12,9	12,9	12,9	12,9	12,9
Saksa	40,4	54,6	68,3	68,3	68,3	68,3	68,3	68,3
Kreikka	40,4	53,9	67,4	67,4	67,4	67,4	67,4	67,4
Espanja	55,1	74,3	92,9	92,9	92,9	92,9	92,9	92,9
Ranska	51,4	68,7	85,9	85,9	85,9	85,9	85,9	85,9
Irlanti	15,3	20,4	25,5	25,5	25,5	25,5	25,5	25,5
Italia	62,3	83,7	104,6	104,6	104,6	104,6	104,6	104,6
Luxemburg	0,2	0,3	0,4	0,4	0,4	0,4	0,4	0,4
Alankomaat	6,8	9,2	11,5	11,5	11,5	11,5	11,5	11,5
Itävalta	12,4	17,1	21,3	21,3	21,3	21,3	21,3	21,3
Portugali	11,3	15,4	19,2	19,2	19,2	19,2	19,2	19,2
Suomi	8,0	10,8	13,6	13,6	13,6	13,6	13,6	13,6
Ruotsi	6,6	8,8	11,0	11,0	11,0	11,0	11,0	11,0
Yhdistynyt kuningaskunta	17,7	23,6	29,5	29,5	29,5	29,5	29,5	29,5

3 ja 4 artiklassa tarkoitetut lakisäätiset hoitovaatimukset

A. Sovelletaan 1.1.2005 alkaen

Ympäristö

1.	Luonnonvaraisten lintujen suojelusta 2 päivänä huhtikuuta 1979 annettu neuvoston direktiivi 79/409/ETY (EYVL L 103, 25.4.1979, s. 1)	3, 4 (1, 2, 4), 5, 7 ja 8 artikla
2.	Pohjaveden suojelemisesta tiettyjen vaarallisten aineiden aiheuttamalta pilaantumiselta 17 päivänä joulukuuta 1979 annettu neuvoston direktiivi 80/68/ETY (EYVL L 20, 26.1.1980, s. 43)	4 ja 5 artikla
3.	Ympäristön, erityisesti maaperän, suojelusta käytettäessä puhdistamolietettä maanviljelyssä 12 päivänä kesäkuuta 1986 annettu neuvoston direktiivi 86/278/ETY (EYVL L 181, 4.7.1986, s. 6)	3 artikla
4.	Vesien suojelemisesta maataloudesta peräisin olevien nitraattien aiheuttamalta pilaantumiselta 12 päivänä joulukuuta 1991 annettu neuvoston direktiivi 91/676/ETY (EYVL L 375, 31.12.1991, s. 1)	4 ja 5 artikla
5.	Luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21 päivänä toukokuuta 1992 annettu neuvoston direktiivi 92/43/ETY (EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7)	6,13, 15, ja 22 (b) artikla

*Kansanterveys ja eläinten**terveys Eläinten tunnistus ja**rekisteröinti*

6.	Eläinten tunnistamisesta ja rekisteröinnistä 27 päivänä marraskuuta 1992 annettu neuvoston direktiivi 92/102/ETY (EYVL L 355, 5.12.1992, s. 32)	3, 4 ja 5 artikla
7.	Yksityiskohtaisista säännöistä neuvoston asetuksen (EY) Nro 820/97 täytäntöönpanemiseksi korvamerkkien, tilarekisterien ja passien osalta nautaeläinten tunnistus- ja rekisteröintiäriestelmän nuiirtissa 29 päivänä joulukuuta 1997 annettu komission asetus (EY) Nro 2629/97 (EYVL L 354, 30.12.1997, s. 19)	6 ja 8 artikla
8.	Nautaeläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän käyttöönottamisesta sekä nautanlihan ja nautanlihatuotteiden pakollisesta merkitsemisestä ja neuvoston asetuksen (EY) Nro 820/97 kumoamisesta 17 päivänä heinäkuuta 2000 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) Nro 1760/2000 (EYVL L 204, 11.8.2000, s. 1)	4 ja 7 artikla

B. Sovelletaan 1.1.2006 alkaen

Kansanterveys sekä eläinten ja kasvien terveys

9.	Kasvinsuojeluaiteiden markkinoille saattamisesta 15 päivänä heinäkuuta 1991 annettu neuvoston direktiivi 91/414/ETY (EYVL L 230, 19.8.1991, s. 1)	3 artikla
10.	Tiettyjen hormonaalista tai tyrostaattista vaikutusta omaavien aineiden ja beta-agonis-tien käytön kieltämisestä kotieläintuotannossa ja direktiivien 81/602/ETY, 88/146/ETY ja 88/299/ETY kumoamisesta annettu neuvoston direktiivi 96/22/EY (EYVL L 125, 23.5.1996, s. 3)	3, 4, 5 ja 7 artikla
11.	Elintarvikelainsäädäntöä koskevista yleisistä periaatteista ja vaatimuksista, Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen perustamisesta sekä elintarvikkeiden turvallisuuteen liittyvistä menettelyistä 28 päivänä tammikuuta 2002 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) Nro 178/2002 (EYVL L 31, 1.2.2002, s. 1)	14,15,17(1), 18,19 ja 20 artikla
12.	Tiettyjen tarttuvien spongiformisten enkefalopatioiden ehkäisyä, valvontaa ja hävittämistä koskevista säännöistä 22 päivänä toukokuuta 2001 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) Nro 999/2001 (EYVL L 147, 31.5.2001, s. 1)	7,11, 12,13 ja 15 artikla

Taukeista

13.	Yhteisön toimenpiteistä suu- ja sorkkataudin torjumiseksi 18 päivänä marraskuuta 1985 annettu neuvoston direktiivi 85/511/ETY (EYVL L 315, 26.11.1985, s. 11)	3 artikla
14.	Yhteisön yleisistä toimenpiteistä tiettyjen eläntautien torjumiseksi sekä swine vesicu-lar -tautiin liittyvistä erityistoimenpiteistä 17 päivänä joulukuuta 1992 annettu neuvoston direktiivi 92/119/ETY (EYVL L 62, 15.3.1993, s. 69)	3 artikla
15.	Lampaan bluetongue-taudin torjunta- ja hävittämistoimenpiteitä koskevista erityissäännöksistä 20 päivänä marraskuuta 2000 annettu neuvoston direktiivi 2000/75/EY (EYVL L 327, 22.12.2000, s. 74)	3 artikla

C Sovelletaan 1.1.2007 alkaen

Eläinten hyvinvoinni

16.	Vasikoiden suojelun vähimmäisvaatimuksista 19 päivänä marraskuuta 1991 annettu neuvoston direktiivi 91/629/ETY (EYVL L 340, 11.12.1991, s. 28)	3 artikla ja 4 artikla
17.	Sikojen suojelun vähimmäisvaatimuksista 19 päivänä marraskuuta 1991 annettu neuvoston direktiivi 91/630/ETY (EYVL L 340, 11.12.1991, s. 33)	3 ja 4 (1) artikla
18.	Tuotantoeläinten suojelusta 20 päivänä heinäkuuta 1998 annettu neuvoston direktiivi 98/58/EY (EYVL L 221, 8.8.1998, s. 23)	4 artikla